

என்னை தன்ருக இறைவன் படைத்தனன்
தன்னை தன்ருகத்தமிழ் செய்யுமாறே.

கந்தரலங்காரம்

மு. திருவிளங்கம் உரை

யாழ்ப்பாணம்

கூட்டுறவுத் தமிழ் நூற் பதிப்பு விற்பனைக் கழகம்

ஓம்

கொழும்பு விவேகாநந்த சபை

அகில இலங்கைத் தைவசமய யாடப் பரிசை-197.2

யாடசாலைப் பரிசில்

பெயர் : நா . சுதந்திரவேணி

வகுப்பு : ஆறு

யாடசாலை : மட்டி / வந்தாறுமலை மக்கிய மகாவிநாயகம்
பரிசைத் செயலாளர்.

கொழும்பு-13.

Sherry

ஏழுநூல் - பூரணம் . புலனாகம் . சுவனாகம்
சுருதநாகம் . துருநாகம் . மகாநாகம் .
சுத்திய நாகம் .

உ
சிவமயம்

அருணகிரிநாதர்
அருள்ச் செய்த
கந்தரலங்காரம்

தொழும்பு. சீத. மு. சீதவிநாயகம் உ. னா

வெளியீடு:

யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவுத் தமிழ்த் தாழ்வுத் திற்பனைக் கழகம்
411/1, காங்கேசன்துறை திதி, யாழ்ப்பாணம்.

முதற் பதிப்பு: 1970 (கழகம்)

பக்கங்கள்: 1000

பதிப்புரிமை.

விநியோக ரூபாய்: 2-50

J. C. T. B. P. S. S. PUBLICATION No - 8

ARUNAGIRINATHAR'S
KANTHAR - ALANKARAM

with commentary by

M. THIRUVILANGAM.
(Proctor of Colombo)

Published by:

THE JAFFNA CO-OPERATIVE TAMIL BOOKS
PUBLICATION AND SALES SOCIETY LTD.

(Regd. No. J-1538 of 10-11-67)

$\frac{411}{1}$, K. K. S. ROAD,

—

JAFFNA.

அச்சுப்பதிவு: கூட்டுறவு அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்.

பண்டிதமணி சி. கணபதிப் பிள்ளை அவர்கள் வழங்கிய உரைச் சிறப்பு

சமயிகளான சாதகர்கள் அருணூல்களுக்குச் செய்யும் உரைகள் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தவைகள். நூல்களின் மந்திர சக்திகளாகிய அலை அதிர்ச்சி, அவ்வுரைகளிலும் தவழ்ந்து கொண்டிருக்கும். அன்றி, உரை, நூலை விழுங்கி விடாமல், நூலின் அருட்பிரவாகத்தை மேன் மேற் பெருக்குவதாயுமிருக்கும்.

திருமுருகாற்றுப்படையிலும் கந்தரலங்காரத்திலும் ஈடுபட்டுப் பாராயணஞ் செய்பவர்கள், திருமுருகாற்றுப் படைக்கு நாவலர் அவர்கள் செய்த உரையிலும், கந்தரலங்காரத்துக்குத் திருவிளங்கம் அவர்கள் செய்த உரையிலும் மேலே குறிப்பிட்ட தனிச் சிறப்புக்களை ஒரு அளவுக் காவது கண்டு அநுபவித்தல் கூடும்.

கந்தரலங்காரத்துக்குத் திருவிளங்கம் அவர்கள் செய்த விசேடஉரைக்குறிப்புக்களைச் சைவசித்தாந்த தத்துவார்த்த அநுபவங்கள் என்றே கூறலாம். மித்தியார் உரையிலும் சிவப்பிரகாச உரையிலும் திருவிளங்கம் அவர்கள் தந்த தத்துவ விளக்கங்களுக்கு, கந்தரலங்கார உரைக் குறிப்புக்கள் அநுபவஇலக்கியம் எனினும் அமையும்.

“தாரா கணமெனுந் தாய்மா ரறுவர் தருமுலைப்பால்
ஆரா துமை முலைப் பாலுண்ட பாலன்”
என்ற செய்யுளின் உரைக் குறிப்பில்,

“அறுவர் தருமுலைப்பால்—அபரஞானம்.

தாய்மாரறுவர்—அகச்சம்பங்களாறு.

உமைமுலைப்பால்—பரஞானம்.”

என்று வரும் குறிப்புக்களிலிருந்து, விசேட உரைக் குறிப்புக்களின் போக்குந் தகைமையும் புலமாம்.

திருநெல்வேலி.

7-8-1970

சி-க

S. SOMANATHAN I.F.C.M.

Lecturer, Proctor
and
History Public.

(15, Muthunay Street)

Colombo 12 10.12.1966

Tele { Office No. 2088
Residence No. 1182

S. Sivagurunathan Esq., M.A.,
The Jaffna Co-operative Tamil Books Publication and
Sale Society Ltd.,
411, Rameswaram Road,
Jaffna.

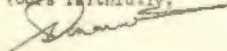
Dear Sir,

Copy-right for printing late Mr.M.Thiruvilangam's
Books - Ramachandra Estate Agency.

With reference to your letter of 1st March addressed to Mr.T.Ramachandra and the request made to me by Professor A.W.Mallvaganam and Mr.S.Thuraiasingham, Proctor, I have discussed the matter of publication of the books of the late Mr.M.Thiruvilangam at a Meeting yesterday of the Ramachandra Estate Agency with Mr.S.Pathmanathan the Chairman and three of the heirs Messrs.A.Ramachandra, S.Ramachandra and Mr.C. Dharmaratnam.

In view of the fact that "Sivagnana Siddhiyar" and "Sivapragasam", "Manthar Alangaram" and "Thirupukkai" are out of print and your statement that these Books are appreciated and valued highly by learned Scholars in India and Ceylon, I am instructed to state that they agree to your printing these books without the payment of any royalty.

Yours faithfully,

Copies for:-

- (1) The Manager, Ramachandra Estate Agency.
- (2) Prof. A.W.Mallvaganam.
- (3) S.Thuraiasingham, Proctor S.C. Ram Street, Colombo.

உ பதிப்புரை

என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தான்
தன்னை நன்றாகத் தமிழ்செய்யுமாதே—(திருமூலர்)

மொய்தா ரண்குழல் வள்ளியை வேட்டவன் முத்தமிழால்
வைதா ரையுமங்கு வாழவைப் போன்வெய்ய வாரணம் போற்
கைதா னிருப துடையான் றலைபத்துங் கத்தரிக்க
எய்தான் மருக னுமையான் பயந்த விலஞ்சியமே. (கந்த22)

முத்தமிழால் வைதாரையு மங்கு வாழவைப்போனாகிய
முருகனை அலங்காரஞ்செய்யும் இக் கந்தரலங்காரப் பதிப்
பாகிய எங்கள் எட்டாம் வெளியீட்டை அவனுடைய
திருமென் மலர்ப் பாதங்களில் வைத்து வழிபடுகின்றோம்.

சொற்கவை, பொருட்கவைகளோடு இனிய பத்திச்
சுவையும் சந்தச் சுவையும் நிறைந்த இக் கந்தரலங்காரத்
துக்குக் கொழும்பு மு. திருவிளங்க தேசிகர் அரியதோர்
விளக்கவுரை எழுதி வெளியிட்டிருந்தார்கள். அதன் இரண்
டாம் பதிப்பு 1927ம் ஆண்டு வெளிவந்தது. பலவாண்டு
கழிந்தமையால் இப்போது அதன் பிரதிகள் கிடைப்பது
அரிதாகிவிட்டது.

இந்நூலை மறுபதிப்புச் செய்யவேண்டுமென விரும்பிய
எமக்குப் பலவகையில் உதவியவர் பேராசிரியர் ஆ. வி.
மயில்வாகனம் அவர்களும், அவருக்குத் தம்பி முறை
பூண்ட கொழும்பு வழக்கறிஞர் திரு. சி. துரைசிங்கமவர்
சுருமாவர். இவ்விருவரும் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிக
ளாலேயே இந்நூலின் பதிப்புரிமைச் சொந்தக்காரராகிய
இராமச்சந்திரா எஸ்டேட் ஏஜன்ஸி நிறுவனத்தினர்
எமக்கு அன்போடு தங்கள் உரிமையை வழங்கினர்.
திருவிளங்கதேசிகரின் சைவத் திருவும்தமிழ்த்திருவும் விளங்
கும் இவ்வரியவுரையை மீண்டும் சைவத்தமிழுலகம் படித்
திற்புறுதற்கு, ஏற்ற வாய்ப்பினை நல்கிய அந்நிறுவனத்
தினருக்கு நாங்களெல்லோரும் பெருங் கடமைப்பட்டுள்
ளோம். அவர்களுக்கு எங்கள் நன்றி உரியதாகுக. (அவர்
கள் எமக்களித்த உரிமைக் கடிதத்தை பிறிதோரிடத்
திற்காண்க)

இந்நூல் வெளிவருவதற்கு வேண்டிய உரிமையைப் பெற்றுத் தருவதில் எடுத்த முயற்சியோடு அமையாது இஃது அழகுற விரைவில் வெளிவரல் வேண்டும் என்று ஆர்வம் கொண்ட பேராசிரியர் ஆ. வி. மயில்வாகனமவர்கள் இவ்வெளியீட்டுக்கு நன்கொடையாக ரூ 50/- வழங்கியது எங்களுக்கு பேருவகை பயப்பதாயிற்று. அவர்கள் எங்களுக்களித்து வரும் ஆக்கமும் ஊக்கமும் சொல்லி முடியா. அவர்களுக்கும், வழக்கறிஞர் திரு. சி. துரைசங்கமவர்களுக்கும் எங்கள் நன்றிகலந்த வணக்கம் என்றும் உரித்து.

இந்நூல் அச்சாகுங்கால், அச்சத் தாள்களைப் பார்த்துத் தவியவர் எங்கள் பெரு மதிப்புக்குரிய பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளையவர்கள். உடனலம் இடையிடையே குன்றியிருந்தகாலத்திலும், இந்நூல் பிழையற வெளிவரல் வேண்டும் என்ற பேரார்வத்தினால், களைப்படையாது சலியாது காலந்தவரூது அச்சத்தாள்களைப் பார்த்துத் திருத்தங்கள் பல செய்துதவியதோடு, சிந்தனைக்கு விருந்தாகிய அரிய கருத்துக்கள் அமைந்த ஓர் உரைச் சிறப்பையும் எழுதியுதவிய அன்றாதுதண்ணளியை நாம் என்றும் நினைந்து நன்றி பாராட்டி மகிழ்வோம். அவர்களது ஆர்வமே எங்கள் நூல்கள் துரிதமாக வெளிவரப் பெரிதும் உதவுகின்றது.

சிவதொண்டன் நிலயத்தைச் சேர்ந்த திரு. அ. செல்வத்துரை ஆசிரியரவர்கள், நமது கழகம் மேற்கொள்ளும் இன்றியமையாப் பெரும் பணிகளுக்கெல்லாம் தோன்றாத துணையாய் முன்னின்று பேருதவிபுரிந்து வருபவர்கள்; இந்நூலின் அச்சத் தாள்களையும் மிக்க ஆர்வத்துடன் திருத்தியுதவியவர்கள் அவர்களுக்கும் நாம் என்றும் மாறாப் பேருதன்றிக் கடப்பாடுடையோம்.

இந்நூல் அழகுற வெளிவர ஒத்துழைத்த யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவு அச்சக அதிபர், தொழிலாளிகள் முதலியோருக்கும் எங்கள் நன்றி உரித்தாகின்றது.

411, காங்கேசன்துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

7-8-70

சி. சிவகுருநாதன்
தலைவர்

யா கூ. த. நூ. ப. வி. கழகம்

அவ்வப்பற்றிய வேறு நூல்கள் கந்தரவங்காரம், திருவதம்பு, உடற்கூற்று வண்ணம் என்பன.

5 கோடி ரூபாய் செலவு செய்து 100 வீடுகள்

— கந்திரவல்லுரம் பத் 109

[illegible]

3. எனக் கிஷங்கு தத்தியார் கையுள் குறிப்பிவைக்கப்பட்ட
மீதமுள்ள நகலினைத் துறந்து கிடைக்கவே, அதிசயமாக அந்நிக
பிரகடனத்தைக் குறிக்கும் என்பார்.

1. கடத்தட கும்பம்; கடம் - மதம். தட்ட - பெருமை. குமபம் - மத்தகம் மதம் இச்சாநானக்கரிடையினி, சச்சிதானந்தம் எனினுமரம்.

5. களிறு: -யானைமுகம் - பிரணவ செந்நயர்.

6. இலைய களிறு - யானையோதும் வலிமையுடைய சப்பிரமணியக் கடவுள்.

7. தலையிற்படு குட்டுன் சர்க்கரை மொகியைக களிறு, கடத்தட குமபக் களிறு எனத் தனித்தனி இடையும.

8. விநாயகக்கடவுள் தம்பை வணங்க வந்தவார் தங்கள் தலையில் குட்டுங் குட்டுகளையும் சாககரை கூத்து சமைத்து நிவேதித்த மோதகத்தையும் உவந்து ஏற்றுகை பவராதலின், "குட்டுடன் சாககரை மொகிய களிறு" எனப்பட்டனர்.

நாற்பரிபம். முருகக்கடவுள் தருவாத எழுந்தருளித் தரிசனங் கொடுத்த முறைமை கூறியது.

நூல்.

1. பிரபஞ்சப்பற்றொழிதல்.

பேற்றைத் தவறுசற்று மில்லாத வென்னையர பாரமென்றுத் தேற்றைக் கூழிய வழிவிட்ட வாசெந்தடாடவிமேல் ஆற்றைப் பணியை பிதழியைத் துரையை மயமுலியின கிற்றைப் புனைத்த பெருமான் துமாரன்கு பாசுரனை.

(இ—ள.) செம் சடா அடவி மேல் - சிவந்த சடை பாகிய காட்டினமேல், ஆற்றை பணியை இதழியை தும் பையை அடபுலியின கிற்றை - கங்கையையும் பாம்பையும் கொள்ளை நாய்களையும் தும்பைமடிகளையும் சுந்திரகை யையும், புனைந்த - அணிந்த, பெருமான் - சிவபெருமா

னுடைய, தமாரன் - குமாரரும், கிருபாகரன் - கருணைக் கிடமானவருமாகிய முருகக்கடவுள், பேற்றைத் தவம் சற்றும் இல்லாத என்னை - பேற்றை அடைதற்குக் கருவி வியாகிய தவம் சிறிதுமில்லாத அடியேனை, ப்ரபஞ்சமென்னும் சேற்றைக் கழிய - பிரபஞ்சம் என்னும் சேற்றினின்று நீங்கும்படி, வழிவிட்டவா (என்) - அருள்வழியில் விட்ட முறைமை என்ன வியப்புடைத்து.

குறிப்பு: 1. பேற்றைத் தவம் - பேறு அடைதற்கு ஏதுவாகிய தவம். பேறு - பயன், சிவப்பேறு, முத்தி. தவம் - சரீரைய கிரியா யோகங்களாகிய சிவபுண்ணியங்கள்.

2. பிரபஞ்சம் - மாயாகாரியமான தனு கரண புவன போகங்கள்.

3. வழி - பிரபஞ்சப்பற்றை ஒழித்து முத்தியடைதற் கேற்ற தெறியாகிய அருள்வழி. அருள்வழிநின்றாலன்றிப் பிரபஞ்சப்பற்று நீங்காது.

4. விட்டவா - விட்ட ஆறு என்பது விட்டவா எனக் குறைந்து நின்றது. விட்டவாறு "என்ன வியம்பு" என வருவித்துப் பொருளுரைக்க. விட்டவாறு - எழுவாய். என் - பயனிலை எஞ்சிநின்றது.

5. செஞ்சடாடவிமேல் .....பெருமான்: - பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்து ஆன்மாக்களின் மல மாயை கன்மங்களை ஒழித்துத் திருவருள்பாலித்துப் போரின்பத்தைக் கொடுத்தருளும் சிவபெருமான் என்பது.

செஞ்சடாடவிமேல் - அருள்வியாபகத்துள்ளாக பஞ்சகிருத்தியம் முதலியன வெல்லாம் அந்த அருள்வியாபகத்துக்குள் அடங்கி நடைபெறுதலால் "செஞ்சடாடவிமேல்" என்றார். செஞ்சடை - அந்நேககுறிப்பது.

கங்கை - அகங்காரம் முதலிய தத்துவங்களை அடக்குஞ் சக்தியுடையவர் என்பதைக் குறிப்பது. பணி - தத்தமாயை

யைக் குறிப்பது. இச் சுத்தமாயையினின்று பிரபஞ்சத்
தைத் தோற்றுவித்துப் பஞ்சகிருத்தியமும் நடைபெறச்
செய்பவர என்பது. இதழி, அம்புனியின் கீறு - திருவருளைக்
குறிப்பன. கீறு - பிளவு, பாசம், பங்கு.

6. சூமாரன் - சிவபெருமானுடைய ஐதானசத்தி.

7. கிருபாகரன் - கிருபைக்கு உறைவிடமாயுள்ளவர்.
ஆகரம் - உறைவிடம்.

(தா—ம்.) கருணாகரநாகிய மருகக்கடவுள் மத்தி
பெறுதற்கரிய புண்ணியச் செறிதுமிடலாத அடிபெண்ப் பிர
பஞ்சப் பரநின்றும்க்கி மத்திதெறியில் விட்டது என்ன
வியப்பாயிருக்கின்றது? அகரகககாரணம் அவரது கருணை
யேயாம்.

2. முத்திக்குபாயம்.

மதித்துப் பிறகெவாட் பாவயில் வேலன் கவிப்பபனபான்
எழுத்துப் பிழையறக் கற்கின்றி லிரெரி புண்டதென
விழ்த்துப் புகையெழப் பொய்தெவங் கூற்றன் விடுகபிறற் றற்
படித்தற் சுருக்கிப் பிழுகுமன் பிறகவி கற்கின்றிற்.

(இ—ள்.) அழித்து - (பிரஸித்தக் காரணமான பாவ
கன்மங்களை) அழித்து, பிறக்காட்ட - இனிப்பிரக்கவிடாத,
அயில் வேலன் கவினைய - கூலைய பொருத்திய வேற்
பனையையுடையவராகிய மருகக் கடவுள்மீது பாடிய
பாடல்களை, அன்பால் - அன்போடு, எழுத்துப் பிழை அறக்
கற்கின்றிற் - (அவற்றின் பொருளை அறிந்து) இலக்கண
வாழ்வில்லாமற் படிக்கின்றீர்களா? இஃது என்ன-
தெருப்பு புண்டெரிக்கின்றதென்னுமபடி, விழித்து -
கொபித்துப் பார்த்து, நன்கு எழு - அதனிடத்துப் புனக்
யுண்டாக, பொங்கு - கொபித்து எழுகின்ற, வெய் கூற்றன்
விடும கவிஞ்ஞல் - கொடிய இயமன் வீசுகின்ற பாசக்கயிற்றி
லை, சுமத்தில் சுருக்கு இட்டு - சுமத்திலே சுருக்குப்

போட்டு, இழுக்கும் அன்றோ - இழுக்கின்ற அந்நாளிற் றுறே, கவி கருகின்றது - அப்பாடல்களை நீங்கள் படிக்கப் புகுவது.

குறியு: 1. கழுத்திற் கருக்கிட்டு ...— விடயபோகங் களில் அழுந்திச் சிவத்தியானம் சிறிதுமின்றித் தமது வாழ் நாளை வினாக்கக் கழிப்பவர் அந்நிய காலத்தில் இயமவாத னைகளுள் அகப்பட்டு டயங்குவர். அங்ஙனமின்றி முநகக் கடவுளது கவிதளின் கருத்தை அறிந்து படிப்பவர்களுக்கு இயமவாதனையன்றிப் பிறப்பும் நீங்கும் என்பது

2. எழுத்து - இலக்கணம். 'எழுத்தறியார் கல்வி' என நன்னெறியில் இப்பொருளில் வந்தல் காண்க.

(தா. ம்.) முநகக் கடவுள்மீது பாடிய பாடல்களை அன்போடு படிப்பவர்களுக்கு இயமவாதனையும், பிரபல நிலையாம்.

3. வேற்படையின் ஆற்றல்

தேரணி மீட்டுப் புரமெரித தானமகன் செங்கையிவ்வேற
கூரணி மீட்டனு வாகிக் கிரௌஞ்சங் குலந்தரகக்
நேரணி மீட்டு எனைந்த கடக நெளிந்ததுகூர்
பேரணி கெட்டது தேவேந்தர லோகம பிழைத்ததுவே.

(இ. ள்.) தேர் அணி இட்டுப் புரம் எரித்தான மகன் - (பூமியாய்) தேரை அலங்கரித்து முயற்சிகளையுந் தகனஞ் செய்தவராய் சிவபெருமானது துமாராயாகிய முநகக்கடவுள், சொசையில் வேலகூர் அண்ணி இட்டு - தாமது சிவந்த திருநகரத்திலுள்ள வேற்படையின் கூர்ப்புத் தகுவி, கிரௌஞ்சம அணுவாயிக் குலந்தது - கிரௌஞ்சமமையான நெய்யாய்கி அரிய, தேர் அணி இட்டு வளைந்த அரக்கா டகம் நெளிந்தது - வரிசையாக அணிவந்ததுச் சூழ்ந்த நின்ற அகரநடைய ச்சனை தேர்வலியடைந்தது, கூர்பெ அணி கெட்டது - சூரனுடைய பெரிய பெருமையுங் கெட்டது, தேவேந்தரலோகம பிழைத்தது - தேவேந்தரனாக உட்கமாய் கவர்க்கடிய உட்கந்தது.

குறிப்பு. 1. தேரணியிட்டுப்புரமெரித்தான்:— தாரகாகரன் புத்திரராகிய வித்யந்தாலி, தாரகாக்ஷன், கமலாக்ஷன் எனனும் மூன்று அக்ரர்களும் சிவபெருமானே நோக்கி மிகுந்த தவஞ்செய்து, சுவர்க்க மக்திய பாதாளமாகிய மூன்றுவகங்களிலும் அந்தரத்திற் சஞ்சரிக்கும் இந்நம்புவெள்ளி பொன் என்பவற்றூற் செய்யப்பட்ட மூன்று பட்டணங்களையும் முறையே பெற்று, அப்பட்டணங்களோடு தாம நினைந்த இடங்களிற் சென்று அங்குள்ளவனாக் கொன்றுநிறியாநிறகுங் காலத்தில், அவர்களுடைய கொடுமைக்கஞ்சி முறையிட்ட தேவர் முனிவர் முதலியோரது வேண்டுகோளுக்குச் சிவபெருமான் இங்கிச்சந்திரசூரியர்கள் சிலலுகளாகவும், வேதங்கள் குதிரைகளாகவும், பிரமன் சாரதியாகவும் அமைந்த பூமியாகிய இரத்தினமேலேறி, மீடருவை விலலாக வளைத்துக்கொண்டு அதற்கு ஆதிசேடனை நாணக்கி அமைத்து வாயுனைச் சிறகாகவும் திரமலை அம்பாகவுங்கொண்டு எய்ய முயலுகையில், சந்திரன் முதலிய தேவர்கள் தததம் ஆரவரலாலே திரிபுரங்களை அழித்தலாகிய இக்காரியம் முற்றுப் பெறுகின்றதென்று இறுமாப்புக்கொண்டதைச் சிவபெருமான் உணர்ந்து புன்னகையுரிய, அந்நகையால் முப்புரங்கள் எரிந்து சம்பிரமயின என்று புராணங் கூறும்.

தனு கரண புலன போகங்களாகிய பிரபஞ்சத்தைத் தேரறுவித்து அவரவர் கனமங்களை நுகர்வித்துப் புகழவகாலத்தில் மமமலங்களையும் ஒழித்து குரானத்தைக் கொடுத்ததனாலா சிவபெருமான் என்பது இகன் பொருள். தோ - மாயை. தேரணி - மாயையின் காரியமான தனு கரண புலன போகங்கள். தேர் அணி இட்டு - மாயா காரியங்களை வதத்து. முப்புரம் - மரீமல காரியமான தாவர ஆகதம காரண சரீரங்கள். அண்ணியிட்டு என்பது அணியிட்டு என விகாரமாயிற்று.

2. கிரௌஞ்சம் அண்டாநிக் தலைந்து - கிரௌஞ்சன் எனனும் தாரகாகரன் கண்டாயையினில் மீடவடிவ கி

அநேக தேவர் கோயும் மணிவர்கோயும் வந்ததினான். நரசுக்கநடவுள் தமது வேலாயுதத்தால் தாரகனை கொன்ற போது இவனையுங் கூறுசெய்தார் என்று புராணங் கூறும்.

நரசுக்கநடவுள் தமது வேற்படையாகிய ஞானசத்தியாவை மலமாயை கன்மங்கள் மூன்றையும் நீக்கினர் என்பது. சூர் - ஆணவாகம். நிரோஷஞ்சம் - மாயை. அரக்காடகம் - கன்மங்கள். இதனால் மப்புரங்களை எரித்த சிவ பெருமானும் மும்மலங்களை நீக்கும் நரசுக்கநடவுளும் தம் மட்பேதமிடலாத ஒரே பரம்பொருள் என்பது அறிதற்பாலது.

3. தேவனத்திரலோகம் - மும்மலங்களினிங்கிய ஆன்மாக்கள்.

(தா-ம.) நரசுக்கநடவுளின் ஞானசத்தியாகிய வேற்படையானது மும்மலங்களை அழிக்கும் ஆற்றலையுடையது என்பதாம்.

4. அருள்வேண்டல்.

ஓரவொட்பாரொன்றை புன்னவொட்பார்மலிட்டுநதாள்
சேரவொட்பாரைவா செவ்வதென் பான்சென்று தேவநம்பச்
சோரநிர் நோனச் சூரனைக் காநடல் போரிக்கக்க
கூரகட் டாரிமிட போரிமைப் போதிநிற் கொன்றவனை.

(இ-ள்.) தேவர் உய்யச் சென்று - தேவர்கள் பிழைக்குமாடி சென்று, சோர திட்டூனைச் சூரனை - வஞ்சனையுடைய கொடியனாகிய சூரனை, கார் உடல் சோரி க்கக் கரிய உடல் இரத்தங்க்கும்படி, கூரக டாரி இட்டு - கூரமையையுடைய வேற்படையைச் செலுத்தி, ஓர் இமைப்போதினில் கொன்றவனை - ஓர் இமைப்போதியில் அழித்தவனான, ஐவர் பொரிசளாகிய ஐவா, ஒன்றை உன்ன ஓர் டார ஓர் ஓட்டார் - உம்முடைய துதிகளில் ஒன்றைய, வது தனை, கவும் விடார் - சூராயவும் விடார், டார் திட்ட உன

தான் சேர ஓட்டாட்டமாகிவந்த தான் உயது திருவடிகளை
தியானிகாவினும் விடார், யான் செய்வது என் - யான் செய
யக்கடவது யாது?

குறிப்பு. 1. சேரநன் - இடைவிடாது நினைந்து.

2. ஜீவர - பெயர் வாய் கண் மூக்கு கொளி என்னுடைய
சான்றத்திடுங்குள், ஜீவர எனவே இவ்வாறு செய்து தி
ருவது அந்நகரநாயகி கண்ணையிடு கொள்ளப்படுக.

3. யான செய்வதென் - கருவிகளை உயது திருவடிகள்
செய்யிவந்து சேரநகரத்தினால் அடக்க இயலாது என்பது.

4. சேரநாயகியானது ஞானசகியினால் துறக்கி
ஆனவா, தனது அழித்து உயது என்னுடைய பொருத்தம்
அடக்கி, உயது திருவடிகள் நினைக்கச் செய்குள் அந்நாய
தென்பார் "பொருள் தீர்ந்த துறக்கி .... கொண்டு வரவே"
என்றா, கட்டார் - துறக்கி, இவர்களை உயது -
திருவது.

5. ஞானியர் பொருளில் தொல்ல - திருநகரின்
தால் மலத்தை நீக்கல்.

(அ. ப.) திருநகரின் திருநகரின் விடைய
கனியர் செய்வது பஞ்சம் பொருள் உயது திருநகரின்
தொன்றி என்னால் அடக்க இயலாது.

5. முருகக்கடவுளது பரத்துவம்.

திருநகராவனவக ஸ்ரீபொருளான திருநகரின்
அந்நகரின் பரத்துவம் பரத்துவம் பரத்துவம்
திருநகரின் கடவுள்கு துறக்கி துறக்கி
திருநகரின் துறக்கி துறக்கி துறக்கி

(இ. எ.) திருநகரின் பரத்துவம் பரத்துவம்
திருநகரின் பரத்துவம் - ஆனவாக்கள் உயது உயது
உயது உயது துறக்கி துறக்கி துறக்கி
உயது உயது துறக்கி துறக்கி துறக்கி

தொட்டி ஏறி-சரவணவானியாகிய பூந்தொட்டிலில் ஏறி, அறுவர்கொங்கை விருமம் - கார்த்திகைப்பெண்கள் அறுவருடைய முனைப்பால் விருமம், கடல் அழகுண்டு அழகு அழிவிடம் அழிந்த குருநதை - கடலுடைய கிரைவாய் மலையும் நாபன்மனம் வருந்தும்படி விம்மியழகு குழந்தையாகிய மருகக் கடவுளை, குவையம் குறிஞ்சிக் கிழவன் என்று ஒதுர்திட்டு விடலுள்ளாரா குறிஞ்சிநிலத்தலைவா என்று சொல்லுவார்.

நிறியு 1 நிரந்தரப் புனைங்களின்ற - ஷடங்கிய நிரந்தர மீளத் தொன்றுவது ஆன்மாதகனோடு சகசராயிரத்தும் ஜனவமம் பிரபலமாகி உலவாண்டுகள் - பிரபல அடைந்து உலவுப்பொருள் தருவது "குருந்த" என்றும், அவ்வுலகங்களைத் தொற்றுப்பாடி சிந்தையாடும் "புனைங்களின்ற பிரபலவை" என்றும் கூறினார்.

2 பொற்புலவ திருமீட்டாட நந்தி' என்றதனால் மருகக்கள் வன் பிரசாதியின் சொற்பாடாகிய நான் சொந்தி என்பது விளக்கப்பட்டது திருமீட்டாட - பரஞானம்.

3. சரவணப் பூந்தொட்டிலில் - நத்தபாயையனைக் கயிலைபுரத்தி. சரவணப் பூந்தொட்டிலில் நத்தபாயைபர குறிப்பது.

4. அறுவர்கொங்கை விருமம் - அறுவகை சமயத்தோடும் அறுவகை பொருளாயதினது அவர்களைப் பித்தலாட்டப் பொருளாக சந்தனை கிட்டுது. கொங்கை - மருகம்.

5. கடலுள் குவையம் குழ விம்மியழகு - ஆன்மாதகன் மலம் மலம் கனமங்கனாடு பந்திதப்பட்டி வந்தது. மருகத் தொடுக்க நான் கூறல் - கனம், நான் மாயை. குர் - ஆணவமலம்.

6. தந்தது - என்றும் முத பெற்றியனுய்ள தான.
கத்த ஞானம்.

7. கிழவன் உரியோன், தலைவன்.

(நா—ம்) சாவானமாக்களுக்கும் மல மாயை நன்
மங்களை ஒழித்து ஞானத்தைக் கொடுக்கும் சுந்தரமாதிக
ராகிய முதகக்கடவுளைக் குறித்தி நிபந்தனைவா ஞான
பாத்திரங்கூறுகள் பொருந்தாது என்பது குறித்துக்கூட்டி
அவரது பொருமை கூறப்பட்டது.

6. முதகக்கடவுளை வழிபடுதலினால் வரும் பேறு.

பெருமைம புனத்திநுட சிறிறேனல் காக்கின்ற பேதைகொட
விநாபுங் துமரனை மெய்யனரி னுனமெல்ல மெல்லவுள்ள (மை
அநுபுந் தனிமார பாருந்தத் தித்தித் தறித்தளனறே
கநுபுந் துவரத்துச்சேத் தேனும் புனித்தநக வகத்தங்வே.

(இ—ள்.) பெரும் பைம் புனத்தினுள் - பெரிய பருமை
யான புனத்தின்கண், சிறிறேனல் காக்கின்ற - மருதாத
நினைப்பயிரைக் காவல செய்யும், பேதை கொங்கை -
கொடைகுப்புவத்தையுடைய லாளிநடையாது உளங்
களை, விநம்பும் துமரனை - விநம்புகின்ற துமரக்கடவுளை,
மெய் அன்பினால் மெல்லமெல்ல உள்ள - மெய்யனப்பட்டு
மெல்ல மெல்ல நினைக்க, அநம்பு - அங்கு தேவனுகின்ற,
கனிட பரமாதந்தர் தித்தித்து - ஒப்பற்ற சிவாததம்
இனிதகைக, அறிந்த அனரே - அனாவறித்த அபபெய்து
கநம்பு துவரத்து - இனிதாபுள்ள கருப்பஞ்சாறு
பொருத்து, செத்தேனும் புனித்து - சிவந்த தேனும் புனித்து,
அருககைதகா - மிகக் கைக்கது.

நற்மய. 1. பெரும் பைம் புனத்தினுள் ... விநம்புங்
துமரனை. - இவவுடைய நினைவில்லாத சத்தராகிய விட
யங்களைப்பற்றி அவற்றில் அடிநிலும் உயிர்கள் அப்பற்றி
னிங்கி ஞானம் அடையும்படி விநம்புங் துமரக் கடவுளை.

புனம் உலகம், பிரபஞ்சம், சிறு ஏனல் - நிலையற்ற மண் பொன் பெண முதலியன. பேதை பக்குவமடையாத உயிர். கொங்கை - பக்குவம்.

2. மெய்யன்பினால் மெல்ல மெல்ல வுள்ள .. கைத் தது:- முருகக்கடவுளைப் பத்தியோடு தியானித்துவரின் திருவருள் கோன்றிச் சிவாநந்தம் உண்டாகும். இதனை அனுபவிககவே முன் சொல்லிய பிரபஞ்சப்பற்றும் அதனால் வரும் விடயாநந்தமும் முற்றும் நீங்கும் என்பது. கரும்பு, செத்தேன் - விடயாநந்தம்.

(தா -ர்.) முருகக்கடவுளைப்பத்தியோடு தியானித்து வரின் பிரபஞ்ச வெறுப்பும் பேரீன்பழம் உண்டாகும்.

7. பிரபஞ்சப் பற்றற்ற வேண்டல்.

களத்திற் பிணிபட்ட சட்டுக்கி யைக்குட் டவிக்குமென்றன் உளத்திற் பர மத்தைத் தவிர்ப்பாய்வுண ருரத்துதிரக் குளத்திற் குதித்துக் குளித்துக் களித்துக் குடித்துவெற்றிக் களத்திற் செருக்கிக் கழுதாட வேறெட்ட காவலனை.

(இ-ள்.) வெற்றிக் களத்தில் - வெற்றியை அடைந்த போர்க்களத்திலே, அவுணர் உரத்து உதிரக் குளத்தில் - அசுரருடைய மார்புகளினின்று சொரிந்த இரத்தக்குளத்திலே, கழுது - பேய்கள், குதித்து குளித்து - பாய்ந்துமுழ்கி, களித்து குடித்து - மகிழ்ந்து பருகி, செருக்கி ஆட - மயங்கி ஆடுமபடி, வேல்தொட்ட காவலனை - அவ்வசுரர்மீது வேற்படையையச செலுத்திய நாயகரே. சளத்தில் பிணிபட்டு - உடம்பிலே நோய் பொருந்தி, அசட்டுக் கிரியைகளுள் தவிர்கும் - குற்றமான செயலுள் அகப்பட்டுத் தவிர்கின்ற, என்றன் உளத்தில் பிரமத்தை தவிர்ப்பாய் - எனது மனநிலுள்ள மயக்கத்தைத் தீர்த்து நுனவிராக.

தற்பு. 1. சடம் என்பது சளம் என நின்றது. கூடா மணி என்பது கூளாமணி என நின்றது போல. அசடு - தற் றம்.

2. அவுணர் உரம் - உயிர்களைப் பொருத்திய ஆணவ மலம்.

3. வெற்றிக்களம் - அருளின் தரிசனம். குருதரிசனம்.

(தா ம்) ஞானசத்தியால் மலத்தைப் போக்கிய நஞ்சு நாயகரே, விடயபோகங்களில் அழுந்தும் எனது மாயா மயக்கத்தை நீக்கியருள்வீராக

8. சிவாநந்தப் பேறு.

ஒளியில் விளைந்த வ்யாக்ஷாபூதாத் துச்சியின்பேரல்
அளியில் விளைந்ததொராததத் தென் அநாதியிலே
வெளியில் விளைந்த வெறுமபாசுழப் பெற்ற வெறுந்தனிப்பத்
தெளிய விளம்பிய வாழ்வு மாறுபடத் தெரிகலே.

(இ ள்.) ஒளியில் விளைந்த - பராந்தோதியாகிய சிவத் திலேயுண்டாகிய, உயர்நான் பூதாத் துச்சியின் பேரல் - சுகத நானமாபொருளையின் உச்சியின் மேலதாய், அளியில் விளைந்தது - அச்சியத்திற்கு அனாபேசயதாய் உண்டாகிய, ஓர் ஆநந்தத் தென் - ஒப்பற்ற சிவாநந்தமர் என்னும் தென், அநாதியிலே வெளியில் விளைந்த - அநாதியிலே பரவெளியாகிய சிவத்தின் உண்டாகிய, வெறும் பாசுழப் பெற்ற - வெறுமையாகிய, பப்ப, னழயும் பதடி எனக் காணப்பெற்ற, வெறும் தனியை - சுகத தனிநிலையாகிய, மதகு, நிலைய, மகம் ஆறு உடைத் தெரிகலே ஆறு துடிக்கக் களையுடைய எனது குருநாகன், தெளிய விளம்பியவா - அடிமேன தெளி, வாப் அரியும் பி ரொட்டிய மூலநைம என்ன பெயர் யிருக்கின்றது.

நறிப்பு: 1. உயர்நான் பூதாத் துச்சியின் பேரல் உள்ள ஆநந்தத் தென், அளியில் விளைந்த ஆநந்தத் தென் என் னும், அநாதியிலே வெளியில் விளைந்த வெறுந்தனி, வெறும் பாசுழப் பெற்ற வெறுந்தனி என்னவும் இயையும்

2. உயர்நான் பூதாத் துச்சியின் மேளியில் விளைந்த குருநாநந்தத் தென். பராந்தத் துடின்ற துரியாத் து

நிலையில் ஆரத்தப் பேறுண்டாதலால், "உயர் ஞான பூதரத்துச்சியின் மேல் ஓராநந்தம்" என்றார். உயர் ஞானம் - சுத்த ஞானமாகிய பராசக்தி. சிவத்திலே அத்து விதமாய்க் கருதுதின்று அன்புசெய்தலினால் அப்பேராநந்தம் உண்டாதலின், "அளியில் விளைந்த" என்றார்.

3. வெறும் பாழைப் பெற்ற வெறுந்தனி:- மாயைப் பாழ், சிவப்பாழ், சிவப்பாழ் எனனும் முப்பாழும் தோன்றாத சுத்தத தனிநிலையாகிய முத்தி நிலை. இக்கருத்துப்பற்றியே இவ்வாசிரியர் "மூலம் விளை சேர்" என்னும் தொடக்கத்துத் திருப்புகழ்க் கவியில் "ஆநந்தமேலை வெளியேறி, நீயின்றி, நானின்றி, நாடியினும் வேறுதானின்றி" என்றார். "எனதெனபதும் போய் யானென்பதும் போய், எல்லா மிறந்த விடங்காட் டும் நினதெனபதும் போய் நீயெனல் போய் நிற்கு நிலைக்கே நேசித்தேன்" என்பதும் இப்பொருள் பற்றியது. (காயுடா.)

(தா-ம்.) ஆறுமுகதேவகா ஞானநிட்டையை எனக்கு அளிய மறைமை என்ன விவாப்பாய் நுககினமது?

2. இதுவுமது

தேவொன்று பாகென் றுவமிக்கொ னாமொழித் தெய்வவள்ளி
கோனன் றெனக்குப் தேகித்த தென்றுண்டு கூறவற்றே
வானன்று காலனறு நென்று நீன்று மண்ணுமன்று
தானன்று தானன் றாரி பன்று சரிபன்றே.

(இ-ள.) தேன் என்று பாகு என்று உவமிக்க ஐண்டு மொழி தேன் என்றும் பாகு என்றும் உவமித்துச் சொல்ல முடியாத இனிய சொல்வெடைய, தெய்வ வள்ளி கோன் - தெய்வக்கன்மையுடைய வள்ளிநாயகியாரது தலைவராகிய புகக்கடவுள், அன்று எனக்கு உபதேசித்திருத்தது ஒன்று உண்டு - அந்நாளில் எனக்கு உபதேசித்த பொருள் ஒன்று உள்ளது, அது கூறவற்றே - அஃது இன்னதென்று சொல்லற்கு வலியமைந்ததோ, வான் அன்று

- ஆகாயமும்ன்று, கால் அன்று - வாயுவுமன்று, தீ அன்று - தேயுவுமன்று, நீர் அன்று - அப்புவுமன்று, மண்ணும் அன்று - பிருதிவியுமன்று, தான் அன்று - தாமுமன்று, நான் அன்று - ஆன்மாவாகிய நானுமல்லன், அசரீரி அன்று - அருவப்பொருளும்ன்று, சரீரி அன்று - உருவப் பொருளும்ன்று.

குறிப்பு. 1. வள்ளிநாயகியார் பேராநந்தத்தைப் பெற்றவராதலின், "தேனென்று பாசென் றுவழிக்கொ ணுமொழித் தெய்வவள்ளி" என்றார்.

2. வள்ளி கோன் - வள்ளிநாயகியாருக்கு முத்தியின் பம் அருளிய குருநாதன்.

3. ஒன்று - பேரின்பநிலை, சுகாதீதம்.

4. வற்றோ - வல் + று = வற்று. ஓ - எதிர்மறையிடைச் சொல். வல் - வன்மை.

5. தானன்று நானன்று - சிவப்பாமும் சீவப்பாமும் ஒழிந்த நிலை. (பார் - செ. 8. கு. 3.)

6. அசரீரி அன்று - ஆநந்தம் நித்தமாய் எங்கும் பரிபூரணமாயிருத்தலின் அசரீரியன்று என்றார்.

7. வாக்கு மனாதிதமாகலின், சரீரியன்று என்றார்.

(தா—ம்.) முருகக்கடவுள் எனக்குபதேசித் தருளிய பேரின்பநிலை இத்தன்மைய தென்று எனது நாவினாற் சொல்லமுடியாது.

10. துரியநிலை.

சொல்லுகைக் கிலையென் றெல்லா மிழந்து கம்மாவிற்குக் எவ்விட செல்ல வெனினிட வானிகல் வேலனல்ல[செவ்வாய் கொல்லியைச் சேர்க்கின்ற சொல்லியைக் கல்வரைக்கொன்னைச் வல்லியைப் புல்கின்ற மால்வரைத் தோளண்ணல் வல்லபமே

(இ—ள்.) நல்ல கொல்லியைச் சேர்க்கின்ற சொல்லி யைக் கல்வரைக் கொவ்வைச் செவ்வாய் வல்லியைப் புல்

கொள மால்வரைத் தோள் அணணல் - நல்ல கொலவிப் பண்பைப்போலப் பேசஞ் சொல்லையுடையவரும் கனமலை கள பொருந்திய குறிஞ்சிநிலத்திற் பிறந்த கொல்வைக கனிபோலும் சிவந்த வாயையுடையவருமாகிய வள்ளி நாயகியாரைத் தழுவுகின்ற பெரியமலைபோலும் தோள் களையுடைய தலைவரும், இகல் வேலன் - வலிபொருந்திய வேறபடையையுடையவரும் ஆகிய முருகக்கடவுளது, வல் லபம் - ஞானசக்தியானது. சொல்லுகைக்கு இல்லை என்று - சொல்லுதற்கு இனி ஒருபொருளும் இல்லை என, எல்லாம இழந்து சும்மா இருக்கும் எல்லையுள் செல்ல - மனம் வாக குக காயங்களின செயல்களெல்லாம் நீங்கப்பெற்று மௌ னமாயிருக்கும் இடமாகிய அருணிலைக்கண் சென்று நிலை பெற்றிருக்க, எனை விட்டவா - என்னை விட்டமுறைமை என்ன வியப்பாயிருக்கின்றது?

குறிப்பு. 1. சொல்லுகைக் கிலையைன் நெல்லா மிழந்து சும்மாவிருக்கும் எல்லை:—முப்பத்தாறு தத்துவங் களும், தற்போதமும் நீங்கித் தனக்கெனச் செயலின்றி அருளே தாரகமாய் அவ்வருளேயாய் நிற்கும் துரியநிலை “சித்த பவுணஞ் செயல் வாக் கெலாமவுனஞ், சுத்த பவுணமென்பாற் றேன்றிற் பராபரமே.” (தாயு.)

2. சேர்த்தல் - ஷத்தல், இசைத்தல், சொல்லுதல்

3. வல்லபம் - வல்லமை, ஞானசக்தி.

4. வல்லி - கொடி, பெண்; கொடிபோலும் வள்ளி நாயகியார் எனினுமாம்.

(தா—ம்.) பிரபஞ்சத்திலுழன்றுகிரிந்த அடியைனை, மரு கக்கடவுளது ஞானசக்தி அருணிலையிற் செலுத்தியது என்ன வியப்பாயிருக்கின்றது?

11. முருகக்கடவுளின் திரோதானசுத்தி குசைநெகி ழாவெற்றி வேலை னவுணர் குடர்குழமயக் கசைமிடு வாசி விரைகொண்ட வாகரைப் பிளிப்புகொந் தசைபடு காஸ்பட் டசைத்தது மேந வடிமிடவேண் டிசைவரை துன்பட்ட வத்தாளின வாரி திட்பப்பட்டதே.

தைப் புசித்து, கன்மமுடிவில் அத்தத்துவங்களும் மாய்ந்தன என்பது. என்டிசை வரை - அசுத்தமாயையும் வித்தியாதத்துவங்களும். வாரி - கன்மம்.

(தா - 10.) மயிலின் வன்மை கூறப்பட்டது.

12. முருகக்கடவுளின் பரிக்கிரகசத்தி.

படைபட்ட வேலவன் பால்வந்த வாகைப் பதாகையென்னுந்தடைபட்ட சேவல் சிறகடிக் கொள்ளச் சலதிவிந் துடைபட்ட தண்ட கடிக முதிர்ந்த அடுபடலம் இடைபட்ட குன்றமு மாமேரு வெற்பு மிடிபட்டவே.

(இ - ள்) படைபட்ட வேலவன் பால்வந்த - படை யாகப்பொருந்திய வேலையுடைய முருகக்கடவுளிடத்து வந்த, வாகைப் பதாகை எனனும் தடைபட்ட - சேவல் - வெற்றிக்கொடி என்று சொல்லப்படும் அவரால் தடுக்கப் பட்ட சேவலானது, சிறகடிக் கொள்ள - சிறகை அடித்துக் கொள்ள, சலதி கிழிந்து அண்ட கடாகம் உடைபட்டது - சடித்திரய கிழிந்து அண்டகோளகை உடைந்தது, உடு படலம் உதிர்ந்தது - நட்சத்திரக்கூட்டம் சிதறின, இடை பட்ட குன்றமும் மாமேரு வெற்பும் இடிபட்ட - நடுவே பொருந்திய மலைகளும் மகாமேருமலையும் இடிந்தன.

குறிப்பு. 1. வாகைப் பதாகை - சேவலாகியசதகி கன்மங்களை நுகர்விதது. இருவினையொப்பும் மலபரிபாக மும் வந்ததுதலினால் வாகைப்பதாகை எனப்பட்டது.

2. தடைபட்ட சேவல் .. மாமேரு வெற்பும் இடி பட்ட: - சேவல் தனது சிறகை அடித்துக் கூவி ஆரவாரக தலினால் அசுத்தமாயாகாரியங்களும் கன்மமும் அழிந்தன என்பது.

சேவல் - அசுத்தமாயையைக் காரியப்படுத்துந் சத்தி. சிறகடிக் கொள்ளல் - காரியப்படுத்துந்.

சலதி கிழிதல் - கன்மம் நீங்குதல்.

அங்' கடாகம் உடைபடல் - பிரகிருதி மாயை நீங்குதல்.

உடைபடல் உதித்தல் - பிரகிருதி மாயை தத்துவங்கள் இந் பததுநான்கும் நீங்குதல்.

இடைபட்ட குன்றமும் மாமேரு வெற்பும் இடபட்ட - அசுத்தமாயைகளும் பிரகிருதிக்குமிடையிலுள்ள வித்தியாதத்துவங்கள் ஏழும் சுத்த மாயையும் அழிகல்.

ஞானத்தைப் பெற்ற சேவல் ஞானத்தின்பயனாகிய சிவப்பேறறை அடையாது தடுக்கப்பட்டு மாயையைக் காரியப்படுத்தும் பணியைப்பெற்றதனால், "தடைபட்ட சேவல்" என்றார்.

(தா - டி.) சேவலின் வன்மை கூறப்பட்டது.

13. பரநாதம்.

ஒருவரைப் பங்கி லுடையான் துமார னுடைமணிகேர்
திருவரைக் கிங்கினி போரை படத்திடுக கிடரக்கர்
வெருவரத் திகஞ்ச செவிநிபுட் டெட்டுவெற் புங்கனாகப்
பருவரைக் குன்று மதிர்ந்தன தேவர் பயங்கெட்டே.

(இ ள்.) ஒருவரைப் பங்கில் உடையான் துமாரன் - சிவபெருமானை வலப்பாக்கத்திலுடைய உமா தேவியாரது குமாரராகிய முருகக் கடவுளுடைய, உடை மணிகேர் திரு அரைக் கிங்கினி ஒசைபட - உடைமணி பொருந்திய திருவரையிற சுட்டப்பட்ட கிங்கினியின் ஒசை உண்டாக, அரக்கர் தடுக்கிட்டு வெருவர - அசுரர் தடுக்கிட்டு அஞ்ச, திகஞ்ச செவிநிபுட்டு எட்டு வெற்பும் கனகப் பருவரைக் குன்றும் அதிர்ந்தன - திசைகள் செவிநிபுட்டு அத்திசைகளிலுள்ள எட்டு மலைகளும் பெரிய பொருமைகளாகிய மகாமேருவும் நடுங்கின, தேவர் பயம் கெட்டது தேவர்களிடைய பயமும் தீர்ந்தது.

குறிப்பு. 1. ஒருவரைப் பங்கி லுடையான் துமாரன் - சிவபெருமானை பிரிவறநிற்கும் பராசத்தியிலே தேவர்களிய ஞானசத்தியாகிய சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

2. உடைமணிசேர் திருவரைக் கிங்கினியோசைபட-
பரநாதமாகிய அவருடைய ஞானசத்தி வியாபரித்த
பொழுது. கிங்கினியோசை - பரநாதத்தைக் குறிக்கும்.
உடைமணி - அரையிற் கட்டியமணி.

3. அரக்கர் தடுக்கிட்டு வெருவர் - மலமாயாகன்மங்
கள் வலிசூன்ற. வெருவுவர் என்பது வெருவர் எனக்
குறைந்து நின்றது. வெருவு - அச்சம்.

4. எட்டு வெற்பும் - அசுத்தமாயையும் வித்தியாதத்
துவங்கள் ஏழும்.

5. கனகப்பருவரை - சுத்தமாயை.

6. தேவர் பயம் கெட்டது - ஆன்மாக்கள் மலமா
யைகன்மங்களினின்று நீங்கிச் சுத்தாவத்தை எய்தினர்
என்பது.

(தா - ம்.) பரநாதமாகிய ஞானசத்தியின்வன்மை
கூறப்பட்டது.

14 விடயப்பற்றற வேண்டல்.

குப்பாச வாழ்க்கைபுட் கூத்தாடு மைவரிற் கொட்படைந்த,
இப்பாச நெஞ்சனை யிடேற்று வாயிரு நான்குவெற்பும்
அப்பாதி யாய்விழ மேருங் குலுங்கனின் னாழமுய்யச
சப்பாணி கொட்டிய கைபா றிரண்டுடைச் சண்முகனே.

(இ - ள்.) இரு நான்கு வெற்பும் அப் பாதியாய்
விழ - அட்டகிரிகளும் பாதிபாதியாய் விழவும், மேரும்
குலுங்க - மேருமலையுங் குலுங்கவும், விண்ணாரும் உய்ய -
தேவர்களும் பிழைக்கவும், சப்பாணி கொட்டிய ஆறிரண்டு
கை உடைச் சண்முகனே - சப்பாணிகொட்டின பன்னி
ரண்டு கைகளையுடைய ஆறுமுகக்கடவுளே. குப்பாச வாழ்க்
கையுள் கூத்தாடும் - அற்பமாய வாழ்வினுள் நிகழும்
போகங்களைப்பற்றிக் கூததாடுகின்ற, மைவரில் கொட்டி
அடைந்த - பஞ்சப்பொறிகளாற் கழற்சியை அடைந்த,
இப்பாச நெஞ்சனை - இந்த மயக்கம்பொருந்திய மனத்தை
யுடையேனை, ஈடேற்றுவாய் - ஈடேற்றியருளவிராக.

குறிப்பு. 1. சூப்பாச வாழ்க்கையுட் கூத்தாடும் ஐவர் - நிலையற்ற பொய்வாழ்விலே நடைபெறும் சத்தா திவிடய போகங்களை அறிந்துபற்றி அவற்றில் அழுந்தும் ஐம்பொறிகள். த - சிறிய. பாசவாழ்க்கை - மாய வாழ்வு. பாசம் - மாயை.

ஐம்பொறிகள் விடயபோகங்களில் ஒன்றைப்பற்றி அழுந்தி, அதனை விட்டு வேறொன்றைப்பற்றி அழுந்தி, இங்ஙனம் பறறுவதும் விடுவதுமாயி ருக்கும் தன்மையுடைத்தாதலின் "கூக்காடும்" என்றார்.

இங்ஙனம் பொறிகள் கூத்தாடுவதற்குக் காரணம் அவற்றைச் செலுத்தி நிறதம் மயக்கம் பொருந்திய மனம் ஆதலின், "பாச தெஞ்சு என்றார்." பாசம் - மயக்கம், மோகம்.

2. இந் தானத வெற்பு - அசத்தமாயையும் வித்தியாதத்துவங்கள் ஏழும்.

3. மேரு - சுத்தமாயை.

4. விண்ணார் - ஆன்மாக்கள்.

5. சபபாணி கொட்டுதல் - கை கொட்டல்.

6. கையாறிரண்டு - பாசகூப்பாஞ்செய்யும் திருக்கரங்கள் பன்னிரண்டு.

(தா. ம.) விடயபோகங்களில் உழலுகின்ற அடியேனை இரட்சிப்பாயாக.

15. திருவருட்சிறப்பு.

தாவடி போட்டு மடிலிலுந் தேவர் தலையிலுமென் பாவடி மேட்டிலும் பட்டதன் றேபடி மாவலிபான் பூவடி கேட்டன்று முதன்ம கூட முகநிழப்பச் சேவடி தீட்டும் பெருமான் மருகன்றன் சிற்றடியே.

(இ - ள்.) மாவலிபால் அன்று முதலி டுக்கேட்டு - மாவலி என்னும் அசுரராசனிடம் அந்நாளில் பூன்றடி

நிலம் தாவென்று கேட்டு அவன் அதற்கு இசைந்தபின், மூது அண்ட கூடம் முகடுமுட்டச் சேவடிநீட்டும் பெருமான் - பழைய அண்டகோளையின் உச்சியில் முட்டும் படி தமது திருவடியை நீட்டின திருமாலுடைய, மருகன் தன் சிற்றடி - மருகராகிய மருகவேளுடைய சிறிய திருவடியானது, தாவடி ஒட்டும் மயிலிலும் - அகரருடைய போரிற் செலுத்திய மயிலிலும், தேவர் தலையிலும் - தேவர்களுடைய சிரசிலும், என் பாவடி ஏட்டிலும் - எனது பாக்கள் எழுதப்பட்ட ஏட்டிலும், பட்டது - பதிந்தது. அன்று, ஓ - அசைகள்.

தற்பு: 1. மாவலிபால் மூவடி கேட்டு - மாவலிச் சக்கரவர்த்தி பிரகிலாதன் புத்திரனாகிய விரோசனன் மகன். தேவர்களை இவன் துன்புறுத்த, அவர்கள் விஷ்ணு பால் முறையிட, அவர் குறள்வடிவங்கொண்டு சென்று மூன்றடிமண் கேட்டு வாங்கிப் பூமியை ஓரடியாகவும், ஆகாயத்தை ஓரடியாகவும் அளந்து, மூன்றும் அடிக்கு அவன் தலைமேலே திருவடியை ஊன்ற நெரிந்திறந்தவன்.

2. மூதண்ட கூடம் - பிரகிருதி மாயை, திருமாலின் அதிகாரம் பிரகிருதிக்கப்பராலில்லை என்பது.

3. தாவடி - போர், மயில் - கன்மங்களை நுகர்விக் கம் திரோதசத்தி.

1. தேவர் - பக்தவம்சம் ந்த ஆன்மாக்கள், மலபரி பாகமெய்திய ஆன்மாக்கள்.

(தா—ம.) மலமாயை கன்மங்களைப் போக்குவதும் ஆன்மாக்களை ஆட்கொள்வதும் என்னைப் பாடுவித்ததும் மருகக்கடவுளின் திருவருளாம்.

16. திருவருளபெறுதற்குபாயம்.

தடுங்கோண் மனத்தை விடுங்கோள் வெகுளியைத் தானமென் டுடுங்கோ ளிருத்த படியி நங் கோளொடி பா நடிப்பயக் [றும் கொடுங்கோபச் கூருடன் குன்றந் திறக்கத் துளக்கவைவேல் விடுங்கோ ளா நள்வந்து தானே புமக்கு வெளிப்படும.

(இ—ள்.) மனத்தை தடுங்கோள் - விடையோகங்
கூறிச் செல்லாதபடி. மனத்தைத் தடைசெய்யுங்கள்,
வெகுளியை விடுங்கோள் - கொபத்தை விடுங்கள், என்றும்
தானம் இடுங்கோள் - எந்தானும் தானங்களை நிஷ்காமிய
மாகச் செய்யுங்கள், இரந்தபடி இருங்கோள் - முற்படரிய
படி விநப்பு வெறுப்பின்றியும் தருமம் செய்துகொண்டும்
இருங்கள். இங்ஙனம் செய்வீராயின், எழபாரும் மய்ய -
ஏழுகங்களும் பிழைக்கும்படி, கொநம் கொபச் சூருடன்
கூன்றும் திறக்கத் துளைக்க வைவேல விடுங்கோள் அருள் -
கடிய கொபத்தையுடைய கரணேந் கிரௌஞ்சகிரியும்
துவாரமாகும்படி துளைக்கும் பொருட்டு கூரிய வேற்பை
மயச் செலுத்திய இறைவராகிய மருககடவுளது திரு
வருளானது. தானம் வந்து உமக்கு வெளிப்படும் - கரணம்
வந்து உமக்குத் தோன்றும்.

நிற்பு. 1. விநப்பு வெறுப்புள்ளால் நல்வினை
தீவினைகளும். இவற்றை மிறப்பிறப்பும் விடாது வருமாக
லின் 'தடுங்கோள் மனத்தை விடுங்கோள் வெகுளியை'
என்றார்.

2. தானம் நிஷ்காமியமாகச் செய்யாவிடின், அது
காமியமாகப் பிறப்பிற் செலுத்தும்.

3. எழபாரமுயய - ஏழுகங்களிலுமுள்ள ஆன்புக
ளும் கூடேறுமபடி. ஏழுகங்களானவை:- பூதலோகம், மூல
லோகம், சுவலோகம், சனலோகம், தவலோகம், மசா
லோகம், சத்தியலோகம் என்றும் உட்கங்கள்.

4. கொடுங் கொபச் சூருடன் கூன்றத் திறக்கத்
துளைக்கவைவேல்-உலாபாயாகன்மங்களைப் பொருத்தபடி
வேளுடைய ஞானசத்தி.

(தா—ம்) விநப்பு வெறுப்பற்றிருங்கள். நிஷ்காமிய
மாகத் தானம் செய்யுங்கள். கிருவருள்தோன்றும் என்ப
தாம்.

17. நெஞ்சுக்கறிவுறுத்தல்.

வேதா கமரித்ர வேலா புதன் வெட்சி புத்ததன் னபம்
பாதா விந்த மரணக வல்லும பகலுமில்லா
நதா ன தற்றலெனிக் கே யொளித்து னா மாவிநக்கம்
போதா மிளிமன மேதெரி பா தொ ந புதர்க்குமே.

(இ ள்.) வேதா கமம் - வேதா கமங்களின் உணமைப்
பொருளையுணர்த்தும், சித்ர வேலா புதன் - போழ்து பொருந
திய வேற்படைமையுடைய முருக கடவுளினது. வெட்சி
புத்த தன்மை - வெட்சிமரலை விளங்குகின்ற தண்டையை
அணிந்த, பாக அரவிந்தம் - திருவடிக் தாமரைமய, அரண்
- நகம் - நமக்காக காவலாகக் கொண்டு, அல்லும் பகலும்
இல்லாமலுத்தானது அற்றவெனிக் கே ழுளித்துக்கூட மிளிநக்க-
செவ்வ சகலங்களில்லாத சுத்தமான அந்ன் வெளியிலே
மறைந்து மெளனமாயிடுதலுமடிக், மனமே இனி போதா
மனமே இனிச் செவ்வாயாக, உருதுநர்க்கும் தெரியாது -
இந்நிலை பிரபஞ்சப்பரமுள்ள லலகதருவி ழுருநர்க்கும
தோன்றாது.

குறிப்பு 1. அரண் காவல், தந்தம், அமைக்கல்.

2. அல்லும் பகலும் - செவ்வ சகலங்கள்.

3. சுற்றாவிநதலை - மனம் கொக்கு காயங்களின்
செயலென மெளனமாயிடுதலை (பொ 10 கு. 1 பா.)

4. புதர் புதசம்பந்தமுடையவர், பொத்தா

5. வெட்சி - பாத்தகோபினி என்றும் பகல்களை மீட்ட
கை குறிப்பது.

(தா-ம்.) மனமே! முருகவேளின் திருவடிகளைத் தஞ்ச
மார்க்கொண்டு செவ்வ சகலங்களை நீத்துச் சுதுதநிலை
விநக்கச் செவ்வாயாக இந்நிலை பெத்த நர்க்குக் கிடந்து

18. அறஞ்செய்ய வேண்டுகொண்ட

வெயிற் கதிவடி வேலேன் வாழத்தி வறி ஈர்க்கென்று
தொயிற் பிளவா வெனும் பகீர்விக ணுட்கடிகென்
வெயிற் கொறுங்க வுதவா வுட்கின் வெறுநிலைபாற்
வெயிற் பொருந முதலாது காணுங் கடைவழிகே

(இ - ள்.) இங்ஙன் - இவ்வுலகத்திலே, வெய்யிரகு ஐதுங்க உதவா உடம்பின் வெறு நிழல்போல - வெய்யிரகு குத் தானும் ஐதுங்கிநிற்க உதவாத உடம்பினது பிரயே சனமற்ற நிழல்போல, கையில் பொருளும் கைவழிகத நும்கட்கு உதவாது - உங்கள் கையிலுள்ள பொருளும் மரணத்தின் பின் செல்லும வழிக்கு உங்களுக்கு உதவாது. ஆதலின், வையின் கதிர வடிவேலோனை வாழ்த்தி - உம்மையும் ஒளியும் பொருநதய வேற்படையையுடைய முருகக் கடவுளைத் துதித்து. எனலும் வறிஞர்க்கு நொய்யின் பிளவு அளவு எனும் பகிர்மின்கள் - எந்நாளும் வறியோருக்கு ஁ந நொய்யரிசியின் பாதியளவாயினும் பகிர்ந்து கொடுங்கள்.

குறிப்பு. 1. வை - மஹை. வையின் - பூமியின் எனினும் பொருந்தும். வையம் என்பதன் விகாரம்.

2. கதிர்வடிவேல் - கிரணம் வடிவின் ற வேல், ஒளி வகம் வேல் வடிதல், - ஁஁஁஁஁஁.

3. கா ஁னை நினைவாது செய்யும் அரம் நிஷ்காமிய மரகாந காமியமாய் மடிதலின் "வேலோனை வாழ்த்தி" என்றார்.

4. நொய் - கப்பி, குறுணி.

5. காணும் - முன்விலையசை.

(தா - ம்.) உங்கள் செல்வமும் நீங்கள் இறந்தபின் உங்களுக்குத் துணையாக உதவாததலின், உங்களுக்குப் பொருத்த முத்த முருகக்கடவுளை வாழ்த்தித் தருமாடு செய்யுங்கள்.

19. சாக்கிராதீதநிலை.

சோனன கிரௌஞச கிபூ நுலத் துளத்தவைவேள் மன்ன கடம்பின் மலர்மலை மாம்பென னத்ததுற்றா நினை புணர்ந்துணர்ந் தெல்லா பொருங்கிய நீர்க்துணை பெண்ண மறந்திந் தெவிறந் தெவிட்ட திவவுமபே. புண்

(இ --ஸ்.) சொன்ன கிரௌஞசுகிரி ஊடு நவத் துளைத்த-
பொன்மயமான கிரௌஞசமலை ஊடுருவும்படி துளைத்த,
வைவேல் மனை - கூரியவேற்படையையுடைய இறைவ
ரே, கடம்பின் மலாமாலை மாற்ற - கடப்ப மலராலய
மாலைகைய அணிந்த மாற்பையுடையவரே, எல்லா ஓதங்
கிய நாககுணம் பூண்டு - கருவிகள் எல்லாம் அடங்கிய
தத்துவாகித நிலையை அடைந்து, மௌனத்தை உற்று -
மௌனநிலையை அடைந்து, திண்ணை உணர்ந்து உடைந்து
- உபமைய அறிந்து அறிந்து, என்னை மறந்து இரந்
தேன் யான் என்னும் மயக்க உணர்வு தோன்றது உம
முடன் ஏகனாயிருந்தேன், இவ்வுடம்பு இரந்தேனடைந்து -
அந்நிலையில் எனது எனப்படும் இவ்வுடலின் வாசனையும்
அழிந்தொழிந்தது.

சுறிப்பு. 1. சொன்ன கிரௌஞசுகிரி யூடுருவத்
துளைத்த வைவேல் - மாயாமலத்தை நீக்கும் தானசத்தி
யாகிய வேல் சொன்ன கிரௌஞசுகிரி - மயக்கத்தைச்
செய்யும் மாயை.

2. கடம்பின் மலர் மாலை கடப்பமலர் ஊடுரு
வஞ்சுக ஆபரணமாய் அவருடைய சொந்தமலக்கணங்
களால் ஒன்றுன ஞானத்தைக் குறிக்கும்.

3. எல்லா மொருங்கிய நிர்ந்தணம் பூண்டு முப்பத்
பாறு தத்துவங்களும் ஆண்ட மொருமயம் நீங்கிய கந்தா
வத்தைகைய அடைந்து.

4. மௌனத்தை யுற்று - மன வாசத்தா நாயங்க
ளின் செயலின் அந்நேர நான்குநிதிகளில் அந்நிலை.

5. திண்ணை யுணர்ந்துணர்ந் தெனனை மறந்து ரத்
தேன் - இறை பணி நின்று யான் எனப்படும் மயக்க உணர்
விற்கு எதுவாகிய மலவாசனை தோன்றது சிவகந்தை
ஏகனாகிநின்றேன் என்பது.

6. இங்வு. மடி இரந்தைவிட்டய - ஏகணி நிற்கும் நிலையில், மலவாசனையன்றி, மாயை கண்மங்கனின் வாயினையும் நீங்கியது என்பது.

(தா. ம.) 'மந்தகக்கடவுளை' அடியையன உம்முடன் வகையிதின்றேன் அந்நிலையில் மாயாகாரியமான இவ்வுடையின் வாசனை சிறிதும் தொற்றாதிருந்தது.

20. அறஞ்செய்ய வேண்டுகொண்ட.

கொழிக் கொடிய அடியணி பாற்ற குவலயத்தே வாழுக நது மதியில் காளங்கன் வலனினதோம் ஊழிப் பெருவளி புண்ணவொர் பாதங்க ளத்தபெல்லாம் ஆழப் புதைத்து வலத்தால் வந்தோ நம் மடிபிறகே.

(இ. ள்.) கொழிக் கொடியான அடி பணையாடல் - கொழிக் கொடியையுண்டியவராகிய மந்தகக்கடவுளையாதிருவதுகளை வணங்காமல், தவையத்தே வாழுக நது மதியிலிகாள் - இப்படியிலே வாழ்வதற்கு தீண்டின்று அறிவினில்கொள், உங்களை வலனின கொடிய இப்பெருவளி மடி, உங்களுடைய வலனின கொடியாக இத்தப் பெரிய வலனைப் பொருந்தியாழானது, உங்கள் அத்தம் எல்லா உண்ண ஓட்டாது - உங்கள் பொருளாகளை எல்லாம் அருப விககவிட்டது, ஆழப்படைந்தவனத்தால் நம் அடிப்படுகை போல் - நீங்கள் அடிபவிவாது இரப்பெய்யாது - உறுது அவசரம் ஆழமாகப் புதைத்துவைத்தால் கங் - இர கம்பெழுது உங்கதக் துடையாக உங்கள் மடி வலனினனை தொடர்த்துநெய்யோடு கொள்ளுங்கள்.

தற்பு. 1 கொழிக் கொடி - (மார், செப. 12)

2 வலனின கொடி - கொடிய தீண்டப்படற்கரிய துண்டி புணசெய்த தீண்டின் பயன இப்பிறப்பிலே துர்வடிவாய் அநுபவதிற்கு வந்தன, அதனை 'தேய்' என்றார்.

3. பெருவலி ஊழ் - நல்வினை தீவினைகளின் பயன அநுபவத்தால் அன்றி ஒழியாததனின் "பெருவலி ஊழ்" என்றார்.

4. உண்ணவெட்டாது - பெருஞ்ஞாண்டாயினும் அந்நீனை அதுபவிக்கவும் தல்வழியிற் செலவிடவும் முற்பிறவி களிற் செய்த நல்வினைப்பயனாகிய புண்ணியம் இருந்தால் என்றிக் கூடாததனின், ஊழ் உண்ண வெட்டாது என்றார்.

5. உங்களைத்தமெல்லாம் அடிப்பிறகே - இப்பிறப்பி லாயினும் முதலாகவுள்ள வணங்கி இரப்போரக்குங் கொடுங்கள். அது சிவபுண்ணியமாய் உம்மைத் தொடரும் என்பது.

(தா—ர்.) முதலக்கவுளை வாதகதி அறந்தொய்யுங் கள். அது புண்ணியமாய் உங்களைத் தொடரும்.

21. மரணவேதனை.

மரணபரமாத நமக்கில்ல பரிமென்றய வாய்த்ததுணை
கிரணக்கவரிபுற வேலுழண் டேகெடுகனிமுது
சரணபரதாய சசிதேவி மங்கல்ய தநதுரகூர்
பரணக்கு பாகர ஞானகரகர பங்கரணை.

(இ—ள்., கிங்குணி முதன் சரண - சதங்குகளாகிய அநுபவம் பொருந்திய திருவாய்யுடையவரே, பிரகார சசிதேவி மங்கல்ய தநது ஆபரணரகுகிறபார - கிரகி பொருந்திய இருதிரன் மனைவியுடைய கிரமங்கல் பாராகிய ஆபரணத்தைக் காத்தருளிய கருணைகரணை, ஞான ஆபரணபாஸகரணை - ஞானத்துக்கு உறைவிடமாயுள்ள ஞான சூரியரே, என்றும் வாய்த்த துணை - எநதானும் நமக்குச் சிறந்த துணையாக, கிரணக்கவரிபுற வேலும உணர் - உய முடைய ஒளிபொருந்திய தோகையையுடைய பரிபுடய வேற்படையும உண்டு. ஆதலின், மரணபிரமாத நமக்கர இல்லையாம் - மரணமயக்கம் எந்த இல்லையாம்.

குறிப்பு. 1. கிங்கினி - (செய். 13. குறி. 2. பார்க்க.)

2. சுரன் பாஸ்கரனே என்றது சுரபாஸ்கரனே என நின்றது. சுரன் - அறிஞன், ஞானி.

3. மரணப் பிரமாதம் .- முருகக்கடவுளது திரை தான சத்தியாகிய மயில் கன்மத்தையுட்டி இருவினையொப்பும் மலபரிபாகமும் வநவித்தவிடத்து அவருடைய ஞான சத்தியாகிய வைஸ் மல மாயா கனமங்களை முற்றாக ஒழித்து ஞானததை அநுசிச் சுத்தநிலையில் வைத்தமையால், அடியேனுக்கு இயமவாதனை இல்லை என்பது.

(தா. ம.) ஞான தீர்மானாகிய முருகக்கடவுள் மும்மலங்களை யும் நீக்கி அநளநிலையில் வைத்தமையால் அடியேனுக்கு மரண வாதனை இல்லை என்பதாம்.

22. தமிழின் பெருமை.

மொய்தா ரனிகழல் வள்ளியை வேட்டவன் முதத்தமிழன்
வைதா ரடியும்த வாழ்வைய போன்வெய வாரணம்போற்
கைதா ரிநு நுடையான் றுப்பததுங் கத்தரிக்க
எப்தான் மருக ணுமையான் பபந்த விலங்கியமே.

(இ - ள்) உமையான் பபந்த இலங்கியமே - உமாதேவியார் சுன்றுருளிய சாவணபவநம், வெய்ய வாரணம்போற் - கொடிய யானையின் கைபோல், கை இருபது உடையான் தலை பததும் - இருபது கைகளையுடைய வங்கிய இராசன ணுடைய பததுங் குலைகளையும், கத்தரிக்க - வெட்டும்படி, எய்தான் மருகன் - பாணத்தை எய்தவராகிய திருமாலுடைய மருகநம், மொய்தா ர அணிகுழல் - நெருங்கிய பூமரலை அணிந்த கூந்தலையுடைய, வள்ளியை வேட்டவன் - வள்ளிநாயகியானை விருமபி ஆட்கொண்டு சுத்தநிலையில் வைத்தவரும் ஆகிய முருகக்கடவுள், முதத்தமிழன் வைதா ரடியும் - முதத்தமிழப்பாக்களால் தம்மை இசுழ்ந்து பாடின வரையும் அங்க வாழ்வைப்போன் - அச் சுத்த நிலையில் வாழும்படி செய்பவராவர்.

குறிப்பு. 1. முத்தமிழ் - இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ். இயற்றமிழாவது:- எழுத்து, சொல் முதலிய இலக்கணம் தழுவி வருவது.

இசைத்தமிழாவது:- சுருதி, சுரம் முதலியன தழுவி வருவது.

நாடகத்தமிழாவது:- தாளம், அபிநயம் முதலியன தழுவிவருவது.

2. இலஞ்சியம் - வானியிற் றேன்றிய பொருள். டெஞ்சி - வாவி. ஐம் - பிறந்தது.

3. உமையாள் பயந்த இலஞ்சியம் எனவே முருகச்சி. ஷா ஞானசொற்பர் என்பதும், "திருமால் மருகன்" எனவே தெய்வயானையம்மையாராகிய கீரியாசத்தியை யுடையவா என்பதும், வள்ளியை வேட்டவன் எனவே தானாகு என்பதும் பெறப்படும்.

(தா—ம.) முருகக்கடவுள் தம்மைத் தமிழ்ப்பாங்க ளால் இகழ்ந்து பாடினவரையும் நுகர்தியிற் செத்தருள் வர் என்பதாம்.

23. உடல் நீங்குமுன் இரட்சிக்க வேண்டல்.

தெய்வத் திருமலைச் செங்கோட்டில் வாழ்ந் செழுந்தரே வைவைத்த வேற்படை வானவ னேமற வேனுநைநான் ழுவர்க் கடம்பெருக் காலிரண் டொட்டி யநிலிரண்டு கைவைத்த விந் துட்புழன் னைவந்து காத்தருளே.

(இ—ள்.) தெய்வத் திருமலைச் செங்கோட்டில் வாழும் செழும் கடரே - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய திருச்செங்கோட்டு மலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஞான சோதியே, வைவைத்த வேற்படை வானவனை - இயல்பாறவே கூர்மை அடைந்துள்ள வேற்படையையுடைய கடவுளே, நான் உனை மறவேன் - அடியேன் உம்மை மறக்க மாட்டேன், ஐவாககு இடம் பெறக்கால் இரண்டு ஓட்டி -

பொறிகள் ஐந்துக்கும் இடமுண்டாகக் கால்கள் இரண்டையும் உட்செலுத்தி, அதில் இரண்டு கைவைத்த வீடு குழையுமுன்னே-அதனிடத்து இரண்டு கைகளையும் வைத்து அமைக்கப்பட்ட சரீரமாகிய இந்த வீடு அழியுமுன், வந்து காத்தருள்வீராக.

குறிப்பு. திருச்செங்கோடு - கொங்குநாட்டிலுள்ள ஒரு சுப்பிரமணியஸ்தலம். இது திருச்செங்குன்றூர் என்றும் நாகாசலம் என்றும் சொல்லப்படும்.

(தா-ம.) முருகக்கடவுளே! நிலையில்லாத இச்சரீரம் அழியுமுன் என்னை ஆட்கொள்வீராக.

24. ஞானோபதேச மகிமை.

கின்னங் குறித்தடி யேன்செவி நீயன்று கேட்கச்சொன்ன குன்னங் குறிச்சி வெளியாக்கி விட்டது கோடுகுழல்
கின்னங் குறிக்கக் குறிஞ்சிக் கிழவர் சிறுமிதனை முன்னங் குறிச்சியிற் சென்றுகல் யாண முயன்றவனே.

(இ-ள்) முன்னம் குறிச்சியில் சென்று - முற்காலத்தில் குறிஞ்சி நிலத்தாருக்குச் சென்று, கோடு குழல் சின்னம் குறிக - வாத்தியக்காரர் கொம்பையும் குழலையும் சின்னதையும் ஊத, குறிஞ்சிக் கிழவர் சிறுமிதனை-குறிஞ்சி நிலத்துக்குரிய வேடமாகளாகிய வள்ளிநாயகியை, கல்யாணம் முயன்றவனே - கலியாணம் செய்தவரே, நீ-தேவரீர், கின்னம் குறித்து - என் துயரத்தை நீக்கக் கருதி, அன்று அடியேன் செவி கேட்கச் சொன்ன குன்னம் - அந்நாளில் அடியேன் காதிற் கேட்கும்படி உபதேசித்த இரகசியம், குறிச்சி வெளியாக்கிவிட்டது - இக்குறிஞ்சிநிலக் திலை தன்னை வெளியாக்கிவிட்டது.

குறிப்பு. 1. கின்னம் - துயரம்.

2. தன்னம்-இரகசியம், மெய்ஞ்ஞானோபதேசம். அவுபதேசம் எனது நிலையை வேருக்கித் தன்உடிவாக்கிக்

கொள்ள, அதை இந்தாட்டார் அறிந்து அடியென் ஞானி
• என்று பிரசித்தப்படுத்தினர்.

3 கிழவர் - உரியோர், தலைவர்.

(தா—ம்) வள்ளிநாயகியாரை ஆட்கொண்ட முருகக்
கடவுள் அடியேனையும் ஆட்கொண்டார் என்று உலகக்
தவர் வெளிப்படையாகக் கூறுகின்றனர்.

25. அடியரா இயமனுக்கஞ்சார்.

தண்டா புதமுத் திரிகுல மும்விழத் தாக்கியுன்னத்
திண்டாட வெட்டி விழவிந் வேன்செந்தில் வேலனுக்குத்
தொண்டா கிபவென் னவிரோத ஞானச் சுடர்வடிவான்
கண்டா யடாவந்த காவந்து பார்சற்றென் கைக்கெட்டே.

(இ—ள்.) அடா அந்தகா - அடா இயமனே. செந்
தில் வேலனுக்குத் தொண்டா ஆகிய என் அவிரோத ஞா
னச் சுடர்வடிவான் கண்டாய் - திருச்செந்திலில் முருக
வேளுக்கு அடிமையாகிய எனது அவிரோத ஞானமாகிய
ஒளிபொருந்திய கூரிய வாள் என் கையிலிருப்பதைப்
பார்த்தாயல்லவா, என் கைக்கு எட்ட சற்று வந்து
பார் - என் கைக்கு எட்டும்படி சற்றே வந்துபார், தண்டா
யுதமுத் திரிகுலமும் விழ உன்னைத் தாக்கி - உன் கை
யிலிருக்கும் தண்டாயுதமும் முத்தலைச்சுலமும் கீழே விழும்
படி உன்னை மோதி, திண்டாட வெட்டி விழவிடுவேன் -
கூங்குமபடி வெட்டிக் கீழே விழுத்துவேன்.

குறிப்பு. 1. திண்டாடல் - கலங்குதல்.

2. அவிரோதஞானம் - தடையிலாஞானம், சுததஞானம்.

(தா ம்.) முருகக்கடவுளுடைய தொண்டர் இயம
னுக்கு அஞ்சமாட்டார் என்பதாம்.

26. சிவயோகிகள் பிரப்பிறப்பற்றவர்.

நீலச் செண்டிமி வேறும் பிரானெத்த நேரத்திலுங்
கோலக் குறத்தி புடனவந் வானருந் நாதன்சொன்ன
செத்தை மெளனத் தெளிந்தந் வர்செவ் யோகிகளை
காலத்தை வென்றிந் பார்ப்பிப் பார்வெறுங் கம்மிகளே.

(இ ள்) நீலச் சிகண்டியில் ஏறும் பிரான் - நீலதிறம் பொருந்திய பயில்வாகனத்தின்மேல் ஏறிவருகின்ற பெருமானும், எந்த நேரத்திலும் கோலம் குறத்தியுடன் வருவான் - அடியா தியானிகும் எந்தவேளையிலும் அழகு பொருந்திய குரமகளாகிய வளளிநாயகியோடு வருபவரும், தருநாதன் - தருநாதருமாயிய ழுநகககடவுள், சென்ன சீலத்தை - திருவாய்ப்பொருத நுளிய துறவொழுக்கத்தைத்தரும் உபதேசமொழியை, மெள்ளத் தெளிந்து அறிவா சிவயோகிகளை - கேடந்சி சுதலித்துத் தெளிந்தவா ளாகிய சிவயோகிகளை, காலகதைவென்று இருபபார் - தத்துவத்தை வென்று பிறப்பிறப்பற்ற இருபபார்கள், வெறும நாடிகளை பரிப்பா - வெறும சர்மிகளை பிறந்திறப்பார்.

திறப்பு. 1. லொ - நலவொழுக்கம்.

2. சிகண்டிய - தோள்க. சிகண்டி - தோளையை உடையது.

3. மெள்ளத் தெளிந்தறிவார் சிவயோகிகள் - கேடந்சி சந்தித்துத் தெளிந்து ஞானநிலைமையுடைய அநுபவிகளும் சிவயோகிகள்.

4. கோலம் - சிகண்டிய தத்துவங்கள் எழுறுள் ஒன்று அது சரிதாதினோப பரிணமித்து அழியச் செய்வது.

5. வெறுமநாடிகள் - ஞானகுருவின் உபதேசத்தாற் பிராபிறப்புகளான நீக்கலாமென்றெண்ணுது சரியை நியைகளாகவும் என நெண்ணி அவற்றையாத் திரிச் செய்து கொண்டிருக்கும் நிலையாளர்.

(தா - ம. சிவயோகிகள் பிறப்பிறப்பற்றபடார். ஏனையோர் பிறத்திறப்பார்.

27. இயம பாயின்மை.

ஒலிப்புந் தாதந் கண்டுதின டா லொழித்தெனக்கக
காலைபு மாலைபு புன்னிறத் மேகந்த வேண்மநங்கிற்
செலைபுங் கடபுய சீரவுங் கைபிற் சிவநதசெச்சை
மாலைபுந் செவந் மதாலைபுந் தோளகபுந் வாளைபுமே.

(இ - ள்.) ஓலையும் தூதரும் கண்டு திண்டாடல் ஒழித்து - இயமனுல் விடுக்கப்படும் ஓலையையும் தூதுவரையும் கண்டு அடியேன் கலக்கமுறுதலை நீக்கி, கந்தவேள் மருங்கில் கட்டிய சேலையும் - முருகவேள் திருவரையில் கட்டிய ஆடையும், சீராவும் - கவசமும், கையில் சிவந்த செச்சை மாலையும் தோளில் அணிந்த சிவந்த வெட்சிமாலையும், சேவல் பதாகையும் - கோழிக் கொடியும், தோகையும் - பயிலும், வாகையும் - வேலாயுதமமாகிய இவைகள், காலையும் மாலையும் எனக்கு முன்னிந்தும் - பகலும் இரவும் எனக்கு முன்னே நிறதும்.

தூய்வு. 1. மருங்கிற் சேலை - திருவருள்,

2. சீரா - கவசம், திருவருள்.

3. செச்சை - (செய். 17. பார்.)

4. சேவல் பதாகை - (செய் 12. பார்.)

5. தோகை - (செய். 11. துரி. 5. பார்.)

6. வாகை - வெற்றி. அது வெற்றியைக் கொடுத்தும் வெலுக்கு ஆகு பெயராயிற்று.

(தா - ம்.) முருகக்கடவுளுடைய திருவுருவம் எந்த நேரமும் எனக்கெதிரே கோன்றுவதாதலால், இயமனுக்கு யான் அஞ்சவேண்டிவதில்லை.

28. முருகக்கடவுளது பாத்துவம்.

வேலே விளங்குகை யான்செய்ய தாளினில் வீழ்ந்திறைஞ்சி மாலே கொளவிங்ஙன் காண்பதல் லான்மன வாக்குச்செய் லாலே படைத்த கரிதா பருவுரு வாகியொன்று போலே யிருக்கும் பொருளைபெய் வாறு புகல்வதுவே

(இ - ள்.) வேலே விளங்கு கையான் - வேற்படை விளங்குகின்ற திருக்கரத்தையுடைய முருகக்கடவுளுடைய, செய்ய தாளினில் வீழ்ந்து இறைஞ்சி - சிவந்த திருவடியில் வீழ்ந்து வணங்கி, மாலே கொள - அன்பாகிய மயக்

கமயி. இங்ஙனம் உண்பதற்காக - இத்தன்னையான சகல
வடிவங்களையும் காண்பதற்காக - மலையாளச் செயல்பெ-
ருடைதற்கு அரிதாய் - மனம் வாகுதல் செயல்களான
அடைதற்கரிய நிகழ்வுகளையுடைய அநுபந்தங்களை ஒன்றுடைய
இருத்தம் - திசைகளாகவும் உருவவடிவம் இக்கந்த-
ரபொருள் - பரப்பொருளாகிய அநுபந்தநாட்டிலுள்
எவ்வாறு புகல்வது இத்தன்னையொன்றை எடுத்துக்
கூறுவது எப்படி?

தநியு. மேலே விளங்கிய கமயன் - புத்தககட-
வுளது சகலவடிவங்களையும், சகலநிஷ்டைகளும், நிஷ்கள-
மாகிய மூன்று புத்தகங்களிலுள்ள தடத்தாக்கங்களும் எனப்
படும். ஆகவே, சுப்பிரமணிய கட்டவுள சில பொருளினினை
நும் வேறுகாத பரப்பிரமமாய் நின்ற ஒரே பொருளை என்-
பது பெறப்படும். அநுபந்த நடிமாய் அநுகியாய்
மலையாள மொழியாய், பிரமமாய் நின்ற சொதிப பிழம்ப
நேரம் மெலியாகக், கண்ணகர் மகவுகளாய் கருவியை
பன்னிரண்டு கொண்டு, உருத்த புத்தகம் வந்த
நுகுகுதன ஹலகாராய் என்றும், "கநிலாதமர் பரமனை
குழலியி னீர, பாய - ஆறுபாடுகள் கொண்டு கி-
தானென்ப நல்ல - மேலுடையபுதற்குரியபுதர மே-
வன்றன்மை - தெரியுநென்கிற சிறிய வுடது சிறுதையுமே",
என்றும், "சுத்தேயவ லுடைய தட்டையாயினவக, -
ஆதிவாலவ லுடைய துள்ளைய - லரிநீ - பேசுவதற்கு
வன்பரவெனப் பெருக வல்ல - தெருவாக வல்ல மணியி-
டைக்கதிர்வரு திறப்பால்" என்று கந்தபுராணம்
கூறுமாற்றில் அறிக.

(தா - ம்.) அருவம், அருவநாய், உருவம் என்னும்
மூவகைத் திருமேனி கொடுபவையுடைய பரம்பொருளாகிய பு-
த்தககடவுள் உருவத்திருமேனிக்கு கண்டு வழிபடுத-
லன்றி, உணவாதலையே எடுத்துக்கூற முடிய, தெனறு
அவரது பரத்துவம் கூறவொறு.

29. மாதராசை ஒழிதல்.

கடத்திற் குறுத்தி பிரானு ளாற்கலங் காதுததத்
திடத்திற் புண்ணென பான்கடந் தேன்றோ மாதரக்குற
படத்திற் கழுத்திற் பழுத்தசெவ் வாயிற் பண்ணியுந்தித
தடத்திற் நனத்திற் கிடக்கர் வெங் படம் பழுத்திரே.

(இ - ள்.) சித்தமாதர் அங்குல் பதத்தில் - அழகிய
பெண்களுடைய அங்குலாகிய பாம்பின் படக்கிலும்
கழுத்தில் - கழுத்திலும், பழுத்த செவ்வாயில் - பழக்க
சிவந்த வாயிலும், பண்ணிய - ஆங்குள்பான்ற தோளா
ளிலும், சந்தித் தடத்தில் - கொட்டிராகிய கழியிலும்,
நனத்தில் - மலையிலும், கிடக்கும் வெங் கடம் சமதகி
ரர் - தங்கிக்கிடக்கின்ற கொடிய காலமாகிய கடலை,
கடத்தில் குறுகி பிரான் அருளால் - குறிஞ்சிநிலங் குளமா
குறுகளாகிய வள்ளிநாயரியுடைய நீர்வராகிய மித -
வெண்ணடைய கருணையால், சலங்காத சித்தத்திடம் புண
ள்ள - எவற்றிலும் கலங்காத மனோததியத்தைத் தெட்ட
மாக்கக் கொண்டு, யான் கடந்தேன் - அடிப்பை த
டிக் கரையேறினேன்.

குறிப்பு. 1. படம் - மீடப்பட்டும், குறிஞ்சிநிலம்

2. திடம் - சிறுநீர், வலிமை, நகரியம்.

3. பழுத்த செவ்வாய் - நளராசிவந்த வாய்
பழுத்தல் - மிதிர்தல், மிதநல்.

4. பண்ண - ஆங்குள். அது ஆகப்பெரியது, தோ
யுணர்த்திற்று.

(தா - ம.) முற்கூறியுடைய திருவநாள் உண்டா
கிய மனோதிரத்தைக்கொண்டு பெண்ணைச் சீரின்றும் நீ
கினேன் என்பதாம்.

30. மாதராசை ஒழித்தற்குபாயம்.

பாவென் பதுமொழி பஞ்சென் பதுபதர் பாவையர்கண்
சேலென் பதாகத் திகின்ற நீசெந்தி லோன்றி நக்கை
வேலென் கிலைகொற மும்புர மென்கிலை வெட்சித்தண்டைக்
காவென் கிலைமன மேபெய்ச் சொழ்த்தி காண்பதுவே.

(இ—ள்.) மனமே - மனமே, பாவையர் - பெண்களது, மொழி பால என்பது (ஆக) - சொல்லானது பாய் போலும் இனியது என்றும், பதம் பஞ்ச என்பது (ஆக) - அடியானது பஞ்சப் போலும் மென்மையுடையது என்றும், கண சேல் என்பது ஆக - கண னானது சேலரின் போலும் பிறழ்ச்சியுடையது என்றும், திகின்ற நீ - டுடம்பிதகுநின்ற நீ, செந்தி லோன் திருக்கை வேல் என்கிலை - நரசெந்திலையுடையவராகிய முருக வேளின் திருக்கைநிலிருக்கின்ற வேல் என்று சொல்லுகின்ற நிலை, கொற மமூரம் என்கிலை - வெற்றியையுடைய மயில் என்று சொல்லுகின்ற நிலை, வெட்சித் தண்டைக் காள் என்கிலை - வெட்சிமாலையையுத் தண்டையையுடைய அணிந்த திருவடி என்று சொல்லுகின்ற நிலை, தின்செயல் இது வாயின், முத்தி காண்பது எங்ஙன் - யான் முத்தி அடைவது எப்படி?

(தூ—ம்.) மனமே! மாதரை நினையாது முருகக்கடவுளை நினைப்பாயாயின், எனக்கு முத்தி கைகூடும் என்பதாம்.

31. முத்தியை வேண்டல்.

பொக்கக் குழிற் புதுநா வகையுண்ட நீத்தினுள்
செக்கச் செவந்த கழலவீடு தந்த நள் செந்துவெந்து
கொக்குத் தறிபட் டெறிபட் டிதிரங் குழுகுமெனக்
கக்கக் கிர்புரு வக்கதிர் வேறொட காவலனே.

(இ—ள்.) சிந்து வெந்து - சமத்திரமானது சுவறி, கொக்கு தறிபட்டு எறிபட்டு உதிரம் குழுகுமெனக் கக்க - குரனாகிய மாமரம் இரு பிளவாக வெட்டி எறியப்பட்டு

இரத்தம் குழுகுமென்று கொப்பளிக்கவும், கிரீ ஊடுருவ - கிரௌஞ்சமலையை ஊடுருவவும், கதிர் வேல்தொட்ட - காவலே - ஒளிபொருந்திய வேற்படையைச் செலுத்திய இறைவரே, பொக்கக் குழிலில் புகுதாவகை - பொய்விடாகிய சரீரத்திலே அடியேன் இனிப் புகாவண்ணம், புணடர்கததிலும் செக்கச் சிவந்த கழல்விடு தந்து அநா-செந்தாமரைப் பூவினும் மிகச் சிவந்த உமது திருவடியாகிய மேலாக்ஷ விட்டைத் தந்தருள்வீராக.

குறிப்பு. 1. பொக்கம் - பொய்.

2. செக்கச்சிவந்தல் - மிகச்சிவந்தல், கழல்விடு - திருவடி, சிவப்பேறு, முத்தி.

3. நின்று வெக்து .... கிரியுருவ - மலையை கண்டதுடன் நீங்குமபடி, சிந்து - கண்டம். கொக்கு - ஆணவமமை. கிரி - மாயை.

(தா-ம்.) அடியேன் இனிப் பிறவாவண்ணம் முத்தியைத் தந்தருள வேண்டும் என்பதாம்.

32. மாதராசை ஒழிக்கவேண்டி.

கிளைத்துப் புறப்பட்ட சூர்மார்புடன்கிரி பூடுருவத் துளைத்துப் புறப்பட்ட வேற்கந்த துறைநத் தொடாத்த வளைத்துப் பிடித்துப் பதைக்கப் பதைக்க வதைத் தங்கண்ணாக கிளைத்துத் தளிக்கின்ற வெண்ண யெந்துள்வத் திரட்சிபளையே.

(இ-ள்.) கிளைத்துப் புறப்பட்ட சூர்மார்புடன் -(தன் இனத்தால்) பெருகிப் போருக்குப் புறப்பட்ட சூரனது மார்போடு, கிரி ஊடுருவத் துளைத்துப் புறப்பட்ட வேல்கந்தனே-கிரௌஞ்சமலையையும் ஊடுருவும்படி துளைத்துவெளிப்பட்ட வேற்படையையுடைய கந்தவேளே, துறந்தோட உளத்தை வளைத்துப் பிடித்து - துறவிகளுடைய மனத்தை வசஞ்செய்து, மனதைக்கப்பதைக்க வதைத்தங் கண்ணுக்கதமிசவும் பதைக்கும்படி துன்புறுத்துப் கண்களையுடைய

பெண்களினால், இவர்களுக்கும் தவிரகின்ற என்னை - தளர்ந்து
புகந்துகின்ற அடியேனை, எந்தாள வந்து இரட்சிப்பை -
எந்தாள வந்து காத்திருக்கிறேன்.

(தா—ம்.) மாதர் கலவையிற்றிட்டு வந்தும் அடி
மேலை எந்தாள வந்து இரட்சிப்பா எனபதாம்.

33. திருநாமவுச்சாரணத்தின் பெயர்.

முடியப் பிறவிக் கவிற புகார்முடி நுகுகெடுக்கும்
பிடியார் படியில் விதனப் படர்வெற்றி வேற்றொருமான்
அடியார்க் தநல்ல பெருமாள்வணர் குலமடங்கப்
பொடியாக் கிபெருமாடி நாமா புகல்பவரே

(இ. எ.) வெற்றி வேல் பெருமான் - வெற்றிவேலை
மைய பெருமானும், அடியார்க்கு நல்ல பெருமான் - அடிய
வெறுக்க வேண்டிவதைக் கொடுத்ததனும் நல்ல பெரும
னும், அண்ணா தன் அடங்கப் பொடியாகிய பெருமான் -
அடர்க்குத்தனை முறைய அழிகத் பெருமானும் ஆகிய
பெருமனையே, திருநாமம் புகல்பவர் - திருநாமங்களை
செய்யப்பவர், முடியப் பிறவிக்கடலில் புகார் - அந்தங்
கண்ணிய பிறவிக் கவிற பிரவேசியார், முழுதுக் கொடு
ம் பிடியாக் படியில் விதனப்படர் - இகபர இன்பங்கள்
பற்றையுங் கொடுக்கும் வறுமையினால் இப்பூமியில் வந்தார்
படார்.

திற்படி. 1. அடியார்க்கு நல்ல பெருமான் முழுதுங்
கொடுக்கபிடியாக் விதனப்படார் - முருகக்கடவுள் குறு
அடியவர்க்கு வேண்டிய வற்றைக் கொடுத்திருந்த கருணை
வின், அவ்வடியவர் வறுமையினால் இப்பூமியில் வந்தார்
என்பது.

2. முழுதுங் கொடுக்கபிடி - வறுமையானது இம்மை
பெருமான் இரண்டின் கூங்கொண்டவற்றையுங் கொடுக்கும்
என்பது. வடிவத் தன்மையான தன்மையுங் தடியுங் குறு

பெருந்தொழிவுவா, அடியைத் தவிர வகைவேராதே. அடியென்றே நபாணி வெளிப்படினே' என்பது சந்தரனது புகழ்.

3. அவுணா துண்டங்கப் பொடியாக்கிய பெருமாள் துண்டமாலைப் பற்றிய அம்மலங்களுடும் ஒழித்தருளும் நகர் கடவுள். அவுணர் - பாசத்தோடு கூடிய சீவர்கள்.

4. வெற்றிவேற பெருமாள் - மீட்டல் வங்களையும் நீக்கி நூல்களாகக் கொடுத்தும் முதலாக வுள்.

5. முடியப் பிடுவிக் கடல் - பெய்தொழிவான வன்றிக் கடத்தற்கரிய பிறவிக்கடல்.

மெய்தொழிவான திருவருளோப் பண்ணாக்கொண்டு பிறவிக்கடலை நீந்துவர்.

6. பெருமாள் - பெருமையுடையவர். பெருமான் என பதன் திரிபு.

(தா. ம.) முதலக் கடவுளின் பெருமையினால் சொல்லப்படும் இம்மையிற பாக்கியமும் மறுமையில் முத்தியும் பெறுவர் என்பதாம்.

34. திருவருள் வேண்டல்.

பொட்டாக வெறுப்பப் பொருதகத் தாத்பிப் போனதொன்றற் கெட்டாத னான கல்தரு வாய்நங் காமவிடாய்ப்

பா நயிவாத்தி நகிப் பநகிப் பதேனிக் கும்
கட்டரி வேலிழி யார்வலக் கெமலக கடநீண்டதே.

(இ—ள்.) பொட்டாக வெறுப்பப் பொருத கத்தா - கையுண்டாகக் கிரௌஞச மலையை வேறுபடையாகத் தாக்கிய கத்த வேளை, இரும் காமவிடாய் பட்டார் உயிரைப் பெரிய காமவேட்கையுடையோரது உயிரை, திருசிப் பநகிப் பசி துணிக்கும் கட்டரி வேலிழியார் வலக்கை - தம் செப்படுத்தி அனுபவித்துக் காமவிடாயைதோக்கும் கட்டரி

யாகிய வேற்படைபோலுங் கண்களையுடைய பரத்வதயரா
கிய வலையின்கண்ணை, மனம் கடடுண்டது - எனதுமனம்
கட்டுப்பட்டது. தப்பிப்போன தொன்றற்கு எட்டாத
ஞானகலை நருவாய் - என்வசப்பட்டது இங்ஙனம் தவற்ப
போனதொன்றாகிய அம்மனகதுக்கு எட்டாத பரிபா
னத்தை அடியினுக்குத் தந்த நன்வீராக.

தரிப்பு 1. பொட்டு - நுழைவழி.

2. ஞானகலை - ஞானமாகிய கலை, ஞானபாதம். அது
பதிஞானம், திருவருள்.

3. காராரி - வேற்படை. (செய். 1. பார்.) எட்டாரி
வேல் - இரு பெயரொட்டு.

(த. 1. 11.) கந்தவேள் மாதாமேற் செல்லும் என
மனத்தை அடக்க உமது திருவருளைத் தருவீராக என்ப
தாம்.

35. ஆன்மசத்தி வேண்டல்

பத்தித் துறையிழித் தாநந்த வாரியுலதினன்
புத்தித் தரங்கத் தெவிவதென் றேபொயது வெவகநதி
மெத்திக் குதிகொள்ள வெவக ருளவிட்ட கட்டியிலே
தத்தித் தரங்கொண்ட மராவதிகொண்ட கொற்றவனெ.

(இ. எ. 1) பொயதுவெம் தநதி மெத்திக் குதிகொள்ள
பொங்குகின்ற வெயய இரத்தம் மிதநது பாய, வெவ
கருளை - கொடிய கருளை, விட்ட கட்டியிலே - விரித்த
நெற்றியிலே. தத்தித் தரங் கொண்டு - ததிக் வலையை
கவரந்து, அராவதி கொண்டு - இதிரட்டியை கருளி
வின்றுகொண்ட, கொற்றவனெ - வெற்றியுடைய முற்கு
சடவனெ. நான் பத்தித்துறை இழிநது ஆகந்தவாரியுல
தில் - அடியேன பத்தி எனனும கையறவில் இறங்கிப் பின்
பக்கமில் மூழ்த்துப் பொருட்டு, பத்தித் தரங்கம் தெவி
வது என்றோ - என் மனமாகிய அலை அடங்கி என அறிவு
தெவிவடைவது எக்காவமோ.

குறிப்பு. 1. பத்தித்துறை - பத்திமார்க்கம்.

2. ஆநந்தம் - முநகக்காவுளது சொற்பலக்கணங்க
ள்ள ஒன்று.

3. படிவதில:- இவ் வேற்றுமை மயக்கார.

4. புத்தித் தரங்கம் - மனமழதலிய அந்தக்கரணங்
களும், அவற்றைச் செலுத்தியதும் வித்தியா நத்துவங்
ளும், அவற்றைச் செலுத்தப்படும் ஞானேந்திரிய கன்மந்
திரியங்கள் முதலிய கருவிகளும்.

5. தெளிவது - போதங்கெட்டு ஆன்மா சுத்தி
அடைதல்.

6. தரம் - வலி. அது ஆன்மபோதகனைக் குறிப்பது.

7. அமராவதி கொண்ட - ஆன்மாக்களை ஆர் கொண்
டதைக் குறிப்பது. அமராவதி - ஆன்மாக்கள்.

(தா—ம்.) முநகக்காவுளை அபிபேக்ஷ பத்திமார்க்க
கத்தினின்று கருவிகளையுள்ளும் கற்போதமும் நீங்கப்
பெற்றுப் பேராநந்தத்தை அநுபவிக்குமபொருட்டு வியா
பக அறிவு எய்துவது எக்காலம்.

36 முத்தியடைதற்குபாயம்.

கழித்தோடு மாற்றிற் பெருக்கா னதுசெலவந் துணயமின்பங்
கழித்தோடு கின்றதெக் காலதெந் தேயிற் கோட்டுமுதனத
கொழித்தோடு காவிரிச் செங்கோட் னென்கில குன்றமெந்
கழித்தோடு வேலென் கிலையெங்ங னொழுத்து கிடவதே

(இ ள்.) நெஞ்சை - மனமே, செலவம் கழித்தோடும்
ஆற்றின் பெருக்கானது - செலவமானது கழித்துக்கொண்டு
ஓடுகின்ற நதியின் பெருக்கை ஒத்தது, துன்பம் இன்பம்
கழித்து ஓடுகின்றது எக்காலம் - அச்செலவம் வந்தலப்பாத
லாலை உண்டாதும் சுக, கருகளை விட்டு நீங்குவது எந்த
நாளா. அங்குணம் நீங்கும்பொருட்டு, கரிச்சோட்டு முத
தைக் கொழித்து ஓடு காவிரிச் செங்கோட்டன் என்கிற -

பொன்னை மரத்தினிடாகிய புத்துக்கோவாரிசெய்யு
யவன, ந்து செல்லுகின்ற காவேரிப்பார்நின் கரையிலுள்ள
தெருச்செங்கோட்டி மீதியில் அடிநத நதியிருக்கும் கடவுள்
வென்று சொல்லுகின்றான், துண்ட எட்டெம் சித்தித்து ஒழிவென
வெள்ளை - எங்கள் எட்டையும பிளந்து போக வல்ல வேன்
புதுப எவ்வுழிச் சொல்லுகின்றான், எத்தகின்றியது எவ்வன்
எட்டி முததியடைவது எவ்வாறு?

கூறியது 1. சுந்தர மறை செய்யகவிடத்து ஆவரி
யான நீரானது சுத்திததுக்கொண்டு ஓடிக் கிழியுப உரு
வென வந்தது போதல் போல், செல்லவழிய கவனினை அது
விவரித்தது சிறிதுகாண கவனித் திவினை அது விவ
ரித்தது அப்ப அப்ப விவரிக்கின்றது சொல்லும். இவ்வன்
சொல்லி வந்தவிடத்து இப்படியும், போனவிடத்துக் துண்ட
மயம் வந்த கவிவன். இவ்வன் பத்துண்டங்களுக்காக உரைய
வன் சொல்லிய மறை நீக்கி விதப்பு வெறுப்பாறிக் கது
ரத்தியடைபும போலுந் திருக்க வுள்ள கயாணமும் அப்ப
தது நல்ல நன்றி வேண்டிய கவினை "கருச்செங்கோட்டி
வெள்ளை", "வேண்டுகலை" என்று, அவரது எல்லா
வெள்ளை வேண்டிய பிரபஞ்சமாயிவ சொல்லப்படுவது நீக்கி
முதலானதைக் கொடுத்துமாதலின், "வேண்டுகலை" என்ற
குர்.

2. கருச்செங்கோட்டி மதனதக் கொழிந்தேதாநீரானி
செங்கோட்டி காவிரிநதி எத்துக்களை வாரி
வென்று போதல் போல், முருகக்கடவுளின் ஆற்றல்செங்கு
திருக்களை காவியனை நீக்கம் என்பது.

3. கருச்செங்கோட்டி ஆற்றல்செங்குதியைக் குறிக்கும்.

4. கருச்செங்கோட்டி முதலாம் ஆண்டவன் காரணமாத
வரும் கன்மங்களைக் குறிப்பது.

5. கருச்செங்கோட்டி அசுத்தமாயையும வித்தியாதத்
தவகன் ஏழும். பொதுவனையால் மாயாகாரியமான
புறநத தகுதிவர்கள் எல்லாவற்றையுங் குறிப்பது.

(தா - ம்.) மனசைப் படிமங்கள் நீங்கி புத்தியடை -
க பொருட்டுப் பிரபஞ்சப்பறையினிடு முநுங்கடவு
ளைத் துதிப்பாய் என்பதாம்.

37. பத்திவைவராக்கியம்.

கண்ணென சொல்லியர் மெல்லியர் காமக் கலவிகளின்
மெண்ணென டபகிறார் வேன்மற வேன்முது கூனித்திரள்
நெண்ணென நெண்ணென நெண்ணென நெண்ணென
புண்புண் டெனகொடி படவென் சூர்க்கொன்ற ராவுத்
[தனே.

(இ - ள்.) புது கூனித்திரள் நெண் நெண் நெண் நெண்
நெண் நெண் நெண் நெண் புண் புண்டு என கொட்டி ஆட -
பாறையாகிய பேய்க் கூட்டம் நெண் நெண் நெண் நெண் நெண்
நெண் நெண் நெண் நெண் புண் புண்டு என்ப பற்றுகொட்டி
ஆடபடி. வெண் சூர் கொன்ற ராவுத்தனே - கொட்டி
நூலைக் கொன்று வீரரே, கண்ணு உண்ட சொல்லியர்
மெல்லியர் காமக் கலவிகளின் - தற்கண்டை உண்டதன்
புது இனிய சொல்லியுடைய மாதரது காமம் புணர்ச்
செயாகிய ன்வே, மெண்ணு உண்டு அயாக்கினும் - அளவித்
தடுத்து மயக்கமுறினும், வெண் மறவேன் - உம்புடைய
பெருபடையை அடியேன் மறுக்காட்டேன்.

குறியு. 1. கண்ணு உண்ட - தற்கண்டை - உண்ட -
வன்ன.

2. மெல்லியர் - மென்மையாகிய ராயலையுடையவர்.
பெண்கள்.

3. ஆணவமடைத்தின் காரியமாகிய மாதராசைத் து
நூரால் நீங்கவேண்டு மென்பார், 'காமக் கலவிக் காளி
பெண்ணென டபகினும் வேன்மறவேன்' என்றார்.

4. வெண் சூர்க் கொன்ற ராவுத்தன் - ஆண்மயகத்
புதுப் பேயாகிய வீரர். இராவுத்தன் - துகிற வீரன்.
திசைச்சொல்லு.

(தா - ம்.) மாகாமயக்கத்தில் அழுத்தினால் உயரது திருவருளை மறவேன என்பதாம்.

38. பிராரத்தவாதனை நீகததற்பபாயம்
நாவென் செய்வின் தானென் செய்வென் நாடிவந்த
கோளென் செய்கொடுங் கூற்றென் செய்குமே பேசுந்
தாளுங் சிலம்புந் சதங்கபுத் தணலடபுந் சண்முகபுத்
தொளுங் கடம்பு மெனக்குழன் னாவத்து தொன்றிடுவோ.

(இ - ள்.) துமரேசா இந் தாளுந் சிலம்பும் சதங்கபு
யும் தணலடபுந் சண்முகபுந் தொளுந் கடம்பும் - நந
கக்கடவுளுடைய இரண்டு திருவடிசையும் சிலம்பும் சதங்
கபுயும் தணலடபு ஆறு நிரடங்குகளுந் பணநிருந்
கரங்குகளுந் கடம்புமடையும, எனக்குழன் னாவத்து தொன்
நிபுள் எனக்குழன் னாவத்து தொன்றுமாயின. நாள்
என் செய்யு - மீயநட்சததிரங்குள் என்னசெய்யுந் விட
தான் என செய்யு - கிணிகைதான் என்ன செய்யும, என்
நாடிவந்த கேள் எனசெய்யு - என்னை வந்தும்பு
தொளுந் நிரடங்கு யாது செய்யும, (நாடிவந்த) செ
நிட கூற்று என செய்யு - என்னைத் தொலுந் நிரடங்கு கொடிய
இயமன் யாது செய்வான்.

நற்பு. 1. நாள் - அசுவின்னி முதலிய இந்நாக்கத்த
நட்சததிரங்கள்.

2. இந்நாள் - ஞானசத்தி, கிரியாசத்தி.

3. சிலம்பு, சதங்கபு, தணலட - பரவீரது.

4. சண்முகபு - சிலம்பு நாணுந்நிரா சதங்கபுந்
நிரங்கி, அந்நாடுபாதம், அலுந்தசத்தி, அந்நகரத்தி,
சுவதந்திரத்துவாய் என்னுந் ஆறு நணங்குகளுந் முருகக்கட
வுளுகது ஆறுமுசங்களுந் 'எலாதம்பாடிமின் ரியெனலை
திரமலந்துள்ள, ஸ்விருகுணனுந் செய்க்கு முகங்குளாய்
வந்தகெனன்' (நந்தபுரம்) பிரணவமந்திரமாகிய ஸ்வி
முதலும் பஞ்சாங்கு, பாகிய ஐந்தெய்தலும் ஆந் ஆந்

முத்துக்களும் மருகக்கடவுளுக்கு ஆறுமுகங்களாயிற்றெனினுமாம் "முகத்திலொன்றதா வவ்வெழுத்துடையதோர்" "ஒமெனப்படுங் குடிலையே ஒப்பிலா முருகன் .. மாமுகத்து ளொன்றும்" (கந்தபுராணம்)

5. தோளும் - (செய். 14. குறி. 6. பார்.)

6. கடம்பு - கருணையைக் குறிப்பது. அது திருவந்.

(தா ம்.) முருகக்கடவுளுடைய திருமேனி எனக்கு மன்னே தோன்றின் தீயன யாவையும் என்னை வந்தத் தாட்டா.

39 அத்துவிதநிலை வேண்டல.

உதித்தாங் குழல்வதுஞ் சாவதுந் தீர்த்தென யுன்னிலொரு விதித்தான் டது நங் காலமுன் டோவெற்பு நடநக பதித்தாம்பு வாங்கிதின் றம்பரம் பம்பரம் பந்திரல பதித்தான் நிரமந காயமி லெறிய மாணிக்கமே

(இ—ள்.) அம்பரம் பம்பரம் படந் குழல் - பாற்கு. எனது பம்பரம்போலச் சுழலும்படி. வெற்பு நடந - பந்தரமலையை மத்தாக நிறுத்தி, உரகபதி காம்புலாங்கி தீன்று சாப்பராசனாகிய வாககி என்னும் கயிற்றையபிடித்து இழுத்துநின்று, மதித்தான் மருகா - அக்கடலைக் கடைந் தவராகிய திருமாலின் மருகரே, மயில் ஏறிய மாணிக்கமே மயில்வாகனத்தில் ஏறிவரும் மாணிக்கமே, என்னை ஆண்டு - அமையனை ஆகொண்டு, உதித்து ஆங்கு உழல்வதும சாவதும் தீர்த்து - பலபிறவிகளில் பிறந்து உலேந்துதிரீவ னையும் இறப்பதையும் ஒழித்து, உன்னில ஒன்று ஆ விதித்து - உம்மிடத்தில் ஐக்கியமாம்படி செய்து, அநுள் தரும் காலம் உண்டோ - அருள்புரியும் காலமும் உளதோ.

குறிப்பு:- 1. உதித்தாங் குழல்வதுஞ் சாவதுந் தீர்த்து - பிறப்பிறப்புகளுக்குக் காரணமான ஆணவமலத்தை நீக்கி என்பது. ஆணவமலத்தினால் ஆசையும் ஆசையினால் விருப்பு வெறுப்பும், விருப்புவெறுப்பினுற் கன்மமும், கன்மத்தினுற்

பிறப்பிப்ப, ஞானடாமதன், இங்ஙனம் கூறினார்.

2. உன்னிலென்! விதேத இரண்டுகககந். அத்துவிதநிலையைத் தந்து என்பது. ஒன்று ஆ - ஓய் ஆக ஆக எனனுமென்பதெனெசரம விவரிப்பது உ என நின்றுது.

3 வெறுபதநாக மதித்தான - பிரகந்தி. னய அகந்தமாயையிறு மீட்டார்கடபட, ஆனமாய்கள பிரிசு களுமகந்தரணாமன துகள் களமங்களை மகந்தமாயி பதாமெயாதி ஆனவமெச்சினின்று நீங்கினி என்பது வெறுபிரகந்திமாயைமக துரிப்பது. மரநபதி - அகந்த மாயை. அமபரம் மயபரம் படநீழல் - பிரகந்திதவ வ - சிய சனாமகளை இளபத்துவடங்கனாக இளவீடநட அதுவதுதருவதக, அ - ரா - பிறவிகளு, கெதுவாகிய சனாமகளைக் குறித்து நின்றுது. மதித்தா - கடை - கல், அகந்தமாயாதகதுவகளை பிரகந்திமாயாதத்துவங்களைக் காரியப்படுத்துவதென, கனமட துகரப்பதக.

4. மயிலேறிய மாணிகம - மயிலாகிய குதோகான சதுவையச செலுத்தும மதக்ககவுள். இவ்வனம் ஆன மாசுகளைப் பிரிபகவம் படுததினும. தாம அந்நை செநாடகதருததகலெ. 'மாணிக்கம்' என்றார்.

(தாம) பிறப்பிறப்புகளைநிகி அதுவிதநிலை அடியேனுசத அருள்வீடக.

10. முருக்கக வுளுடையசத்திகள் காரியப்படுத்தும முன் செல்பட பழித்தது செந்தார் வயற்பொழி நேவகடமபின் மாய்பட பழித்தது பூங்கொடி பாயமம் மாயபிலென் வேல்பட பழித்தன வேல்புந் கூறும வெற்புமவன் காய்பட பழித்ததிவ கென்றல் மேலபன் கைபெயுந்தே.

(இ ள்.) செந்தார் வயல் பெயில் செல்பட்டு அழிந்தது - திருச்செந்தரிலுள்ள வயல்கசாந்த் போக க செல்மின்கள துகி அழிந்தன, பூங்கொடியா மனம் -

பெண்டாளுடைய மனம், மாமயிதோன தெர்மடம்பின்
பாடப்பட்டு அழிந்தது - மகத்தவம் டெர்மடம்பின் மயி
வாகனத்தையுடைய முந்கக்கடவுளுடைய வாசனைபொரு
திய காப்பாற்றியவாறுண்டாகிய மயக்கத்தால் அழிந்தது
வேலையும், ஞானமும் வெற்பும் வேல்பட்டு அழிந்தன - டெர்ம
டம்பின் கிரகமும் கிரகமும் அவருடைய வேறபடை தா
அழிந்தது, இவது என தக்கமேன் அயன் கையெழுத்து -
இங்கே எனது சிரசின்மேற் பிரமன் எழுதிய கையெழுத்து
அவன் காப்பட்டு அழிந்தது - அவருடைய திருவடிபட்டு
அழிந்தது.

குறிப்பு: 1. செலப்பட்டழிந்தது செந்தூர் வய
பொழில் - இகலுடைய திருச்செந்தூரிலுள்ள செந்தூர்
செழிப்படைந்திருந்தன என்பதும் அச செழிப்புக்க
காரணம் முந்கக்கடவுளின் கிரியாசத்தி என்பதும் தெ
படும்.

2. தேவகடம்பின் மாட்பட்டழிந்தது பூங்கொடியார்
மனம் - அவரது கருணைமேலிட்டால் ஆண்டாக்கள பி
பஞ்சப்பற்றினின்றும் நீங்கின. அது அவரது இச்சாசக
யினாலுண்டானது என்பது. கடம்பு - கருணை. கருணைய
இச்சாசத்தி எனப்படுவது. பூங்கொடியார் என்பது ஆ
மாக்களைக் குறிப்பது.

3. வேல்பட்டழிந்தன வேலையும் ஞானமும் வெற்பும் -
அவரது ஞானசத்தியால் மடமாயை கனவங்கள் நீங்கின
என்பது. வேல் - ஞானசத்தி. வேல் - கன்மம். தான் -
ஆணவமலம். வெற்பு - மாயை.

4. அவன் காப்பட்டு அழிந்தது கென்றக் கென்ற
கையெழுத்து - அவரது திருவடிகளையினால் பிரம
நீங்கிற்று என்பது.

(தா ம்.) முந்கக்கடவுளின் கிரியாசத்தி பிரபஞ்சத்
தைக் காரியப்படுத்தும். இச்சாசத்தி ஆண்டாக்கள பி

பஞ்சத்தில் அழந்துவதை நீக்கும். ஞானசத்தி மும்மலங் களையும் நீக்கும். திருவடிதீக்கை நிறப்பிறப்புக்களை ஒழிக்கும்.

41. பெண்ணுரைநீங்கத் திருவடிவேண்டல்.

மாலே பனைய மொழியாந்த மின்பத்தைப் பற்றிப்பென்றும்
மாலே கொண்டுமும் வகையறி பேன்மலர்த் தாடநுவாய்
காலே மிகவுண்டு காலே மிலாத கணபணத்தின்
மேலே துயில்கொள்ள மாலைகள் மருகசெவ வேலவனே.

(இ ள்.) காலே மிக உண்ட - காற்றினையே மிகவும்
சித்து. காலே இலாத - கால் இல்லாதிருக்கின்ற, கண
பணத்தின் மேலே துயில்கொள்ளும் - கூட்டமாகிய படங்
களையுடைய ஆதிசேடன் என்னும் பாம்பின் மேலே யோக
நித்திரை செய்யுமா, மாலேன் மருக-திருமாலின் மருகரே,
செவ்வேலவனே - செம்மையாகிய வேறுபடையையுடைய
கடவுளே, மாலே அனைய மொழியாந்த மின்பத்தைப்
பற்றி - மாலையே ஓகத இனிய சொல்லையுடைய பெண்
களையே பேசுகளிற்பத்தை விருமரி, என்றும் மாலே
கொண்டு - எந்நாளும் மயக்கத்தையே கொண்டு உய்யும்
வகை அறிவேன் - அதனினின்று நீங்கி கடுமையும் வகையை
அறிவின்றிலேன், மலர்த்தாள கருவாய் - ஆதலால் நான்
உய்யும்பொருட்டுக் தராமலால்போலும் திருவடியைத்
தந்தருளுவீராக.

குறிப்பு. 1. பாலையனைய . . . - பெண்ணுரைக் குக்
காரணம் ஆணவமலம். அது திருவருளால் நீங்கவேண்டு
மென்பார், "வேலவனே மலர்த்தாடநுவாய்" என்றார்.

2. கணபணத்தின் மேலே துயில்கொள்ளும் மா
லேன் மருக: - பிரகிருதி மாயாதத்துவங்கள் ஒடுங்கின
பிரளயகாலத்தில், விட்டுணு காத்தற்றொழிவின்றியிருக்
கும் அவதரம். கணபணமுடைய ஆதிசேடன்பிரகிருதி
மாயையைக் குறிப்பது.

மாதோன் மருக என்பது வள்ளிநாயகியின் தலைவர் என்பதைக் குறிக்கும். வள்ளிநாயகிக்குப் பேரின்பத்தைக் கொடுத்ததுபோல, எனது சிற்றின்ப ஆசையை நீக்கிப் பேரின்பப்போகத்தைத் தடுத்தருளும் என்பது.

(தா ம்.) பெண்ணைக்கொண்டு விரியும் அடியேன் உய்யும்பொருட்டு உமது திருவடியைத் கருவிராக.

42. முறையீடு.

நிணங்காந் கொட்டிலை விட்டு விரிவெழி நிற்கநிற்கப்
குணங்காட்டி பாண்ட குருதே விகனங் குறச்சிறுமான்
பணங்காடு மல்குற குருதங் குறான் பதாம்புயத்தை
வணங்காந் தலைவந்தி தெங்கே யெனக்கிங்ஙன வாய்த்ததுவே.

(இ—ள்.) நிணம் காட்டும் கொட்டிலை விட்டு - திணை கையே விகனங் காட்டுஞ் சரீரமாகிய சிறுகுடிசையிற் புது தலைவிட்டு, ஒரு விடு வயிடு நிற்க - ஓர்ப்பற்ற விடாகிய பாண்டத்தை அடைந்து நிலைபெற்றிருக்க, நிற்கும் குணம் காட்டி ஆண்ட குருதேவிகன் - விரிவின் விநிரதம் கருணை யாகிய நமது குணத்தை வெளிப்படுத்தி என்னை ஆட்கொண்ட குருதாதரும், அம் குறு சிறுமான் பணங்காட்டும் அல்குறகு உருதம் குமரன் - அழகிய துறவராகுகருச் சிறுபெண்ணைய வள்ளிநாயகியுடைய பாம்பின் மடத்தினை ஒத்த அலகுலுக்கு மனம் உருகுவின்ற குமாரரும் ஆகிய புருசுக்கடவுளுடைய, மது அம்புபாததை - திருவடித் தா மரைகளே, வணங்காத்தலை இது எங்கு வந்து வணங்க இங்ஙன வாய்த்தது - வணங்காத்தலையாகிய இது எங்கு வந்து வந்து எனக்கு இங்கே பொருந்திற்று?

அறிப்பு 1. நிணங் காட்டும் கொட்டிலை விட்டு - பிறவி எய்தாதபடி.

2. நிற்கும் குணம் குணம் - கருணைக்குணம். அது ஆன்மாக்களுக்கு மலத்தை நீக்கிச் சிவப்பேரனாக் கொ

நீசுநட பொருந்தி மருசகாடவுள் கொண்ட - நீசு. இச் சாசத்தி.

3. நூரசு சிறுமான் பணங்காடநி மடதா தாசும்
நூரன் - வளளிநாயகியா நூரத் தாசு தாதுதை நி
பேரினபததைத் தொடுசு விருப்புட துமான் எலிப்பி.
காடநிதல் - ஒத்தல். அலதா - தரிசொத நீசுநத்தி
நீசுநட பணங்காடநி கரிடபது.

(து-1-ம்.) எனது பக்தமட தாசுநித் திருவநா
புதிந்து பேரினப் பணங்காடநி தொந்த மருசுக்கடவுளின்
நிநடபாத்ததை வணங்குநெடுநிலை எனது தபணம்
கடிந்துகொண்டவாறு.

43. முறையீடு.

கவியாறு கடலடைத தோனமது கோனக கணபனமகட்
பெய்யாறு பணிபனி கோமான் மகனாத திறவக்கா [பாற்
புலியாய பெழுத்தொட்ட பொர்வேன் மருகனை போற்றிபன
குலியாக மயகனவந் தெயகே பெனகநிவன் கூடியலே.

(து-1-ம்.) கவியான் கடல் அடைதத்தோன் மருகனை—
நாங்குகளைக் கொண்டு கடலை அடைத்த திறமாலையு
மருகநம், கணபணங் கட்செவியால் பணி அணி கோமான்
மகனை - கூட்டமாகிய படங்கலையுடைய சர்ப்பத்தினால்
அபரணத்தை ஆக்கி அணிநக சிவபெருமானுடைய திருந
குமாரநமாகிய, திறல் அரக்கா புலி ஆர்ச்சு எழ - வளி
மைபெ. நந்திய அகாரது பூமியிலே யுத்தமுண்டாகும்படி,
தொட்ட பொர்வேன் மருகனை - செலுத்திய பொருந
குரிய வேற்படையையுடைய மருகக்கடவுள், அன்பால்
போற்றி குலியாக் கரங்கள் - அன்போடு வணங்கிக் குலி
யாத கைகள், எங்கே வந்து எனக்கு இங்ஙன் கூடியலே-
எங்கிருந்து வந்து இங்கே எனக்குக் கூடின்?

குறிப்பு. 1. கவியாறு கடலடைத்தோன் மருகன்:-
இராவணனைச் சங்கரிக்கும் பொருட்டு இவ்வகைக்குச்

சென்ற காலத்திற் குரங்குகளைக் கொண்டு கடலில் அணை
சட்டுவித்த இராமரது மருகர், மருகர் எனவே பெர்ன்
பத்தைக் கொடுப்பவா என்பது பெறப்படும். (செல். 43.
கு. 3. பார்.)

2. கணபணக் கட்செவியாற் பணியண் கொமான்
மகன் - மாயாதீதராகிய சிவபெருமானுடைய குமாரர்.
எனவே முருகக்கடவுளும் மாயாதீதர் என்பது பெறப்
படும். கட்செவி - பாம்பு. கண்ணைய டெவியாகவுங்
கொண்புந்பதால் கட்செவி எனப்பட்டது அது மாயை
யைக் குறித்து நின்றது.

3. திறலாக்கர் புனியார்ப்பெழத் தொடர் பார்
வேன் முருகன் - மலங்களைப் பெருக்கும் ஞானசகதியையுடைய
வராகிய முருகக்கடவுள். அரக்கர் - சிவர்களை ஆட்கா
யுத்தம்.

(தா—ம்.) பேரினபத்தைக் கொடுப்பவநர் மாயா
தீதரும் மலங்களை ஒழிப்பவருமாகிய முருகக்கடவுளை அன
பாடு துதித்துக் கைகாப்பிக் தொழுகின் தோனில் என
தும்பைக் கடிந்துகொண்டது.

44. அந்நியகாலத்தில் திருவடி களே உயிர்குத்த துணை.
தோலாற் சுவர்வைத்து நாலாறு காலிற் சுமத்திப்
காலா லெழுப்பி விளையுது கோட்டிகளை நிறுத்திய
பாலார்க்கை மீட்டுத் தனக்கொண்டு மேய்ந்து வகம்பித்தால்
வேலாற் கிறிதுளைத் தோனிரு தாளன்றி வேறில்லையே.

(இ—ள்.) தோலால் சுவர் வைத்து - தோலினால் கூ
ரெழுப்பி, நாலாறு காலில் சுமத்தி - இருபத்து நான்கு விலா
எலும்புகளாகிய கால்களிலே தங்கவிட்டு, இந் காலால்
எழுப்பி - இரண்டு கால்களாகிய தூண்களால் உயர்த்தி,
வளை முதுகு ஓட்டி - முதுகெலும்பாகிய வளையை உட்
புகுத்தி, கை நூற்றி - இரண்டு கைகளாகிய கைமரங்க
ளைத் தொங்கவிட்டு, நரம்பால் ஆர்க்கை இட்டு - நரம்பு

களால் வரிச்சையிட்டு, தசைகொண்டு மேய்ந்த - தசையினால் வேய்ந்த, அகம் பிரிந்தால் - உடம்பாகிய வீட்டை நீங்கினால், வேலால் கிரி துளைத்தோன் இருதாள் அன்றி வேறுஇல்லை - வேர்படையாப் கிரௌஞ்சமையைத் துளைத் தவராகிய முருகக்கடவுளுடைய இரண்டு கிருவடிகளுடைய ஸ்ரோமல் ஆன்மாவுக்குத்துணை வேறில்லை.

திற்படி: 1. நாடாறு கால் - தசவாயுக்கள் என்னுந் சொல்வர்.

2. அகம் பிரிந்தால் வேலார் கிரிதுளைத்தோனிருதாள்-மாயாகாரியமான உடம்பு நீங்கினால் மாயாமலத்தைப் போக்குப் கிருவடிகளே துணை என்பது.

(நா. ம்.) உடம்பைவிட்டு உயிர் நீங்கும்பொழுது முருகக்கடவுளுடைய கிருவடிகளையன்றி அதற்கு வேறு துணை இல்லையாம்.

45. அருணிலை.

ஒரு தருமநீ பாத்தனி விடி ஹையுணர்வந்
நி நடித விடி லிராமலென் றனிரு பேபொருதகப்
பொருத தரமுநித தேகாச மிட்ட புரத்தகற்குக்
கு நடித வேலவ விட்டு சுர குலாத்தகணை.

(இ-ள்.) இரு கோடு ஒரகை - இரண்டு கொம்புகளையும் ஒரு துதிசனையையுமுடைய, பொரு பூதரம உரித்து - பாணியின் தோலை உரித்து, ஏகாசம் இட்ட - தமது கிருமேனிகு உத்தியாராகப் போர்த்த, புரத்தகற்குக் குந - திரிபுரதகணராகிய சிவபெருமானுக்குக் குநவும், பூதவேலவன - பரிசுத்தகாரகிய வேர்படையையுடையவரும், நிட்டுர சுர தல் அநதகன் - கொடிய சுரனுடைய குலத்துக்கு முடிவுசெய்தவருமாகிய முருகக்கடவுள், பூத வீட்டில் இராமல் - பஞ்சபூத பரிணாமமான சரீரலிட்டில் இருத்தலை விட்டு, ஒரு பூதரும் அறியாத தனி வீட்டில் - சிவர்கள் ஒருவரும் அறியாத ஒப்பற்ற வீடாகிய

அந்நிலையில், உரை உணர்வு அற்று இந் என்றன - சொல்லும தற்போதவுணர்வுமின்றி இருப்பாயாக என்று சொல்லியருளினார்.

குறிப்பு 1. பூதர் - பூதசம்பந்தமான ஆன்மாக்கள், பாசத்தோடு கூடிய ஆன்மாக்கள். அவர் சிவர்கள் எனப் படுவர்.

2. தனிவீடு - தத்துவங்களின் செயலும் போதச்செயலும் நீங்கிய இடம். அஃது அருணிலே.

3. உரை உணர்வற்று. உரை - வாக்கு; உணர்வு - உபதேசவறிவு; கட்டி அறியும் அறிவு. வாக்கு, நாதம் முதற் பிருதிவியீராகிய தத்துவங்களையும், உணர்வு, ஏக தேசவறிவாகிய போதவுணர்வையும் குறித்துநின்றன.

4. பூதவீடு - தத்துவங்களோடு கூடிய பெத்தநிலை.

5. இந் கோட்டொருகைப் பொருபூதரம் - இச்சா ஞானக் கிரியைகளோடு கூடிய ஆணவமலம்.

6. புராந்தகர் - (செய். 3. கு. 1. பார்) புராந்தக நூக்குக் குரு என்றது உபசாரம்

7. குரகுலாந்தகன் - மலமாதிகளைப் போக்குபவர்.

(தா-ம்.) சிவகுருவும், ஞானசத்திகரரும் மலங்களை ஒழிப்பவருமாகிய முருகக்கடவுள் கருவிச்சேட்டையும் தற் போதவுணர்வுமின்றிச் சுமமாவிந் என்று உபதேசித்த நளினர்.

46. அத்துவிதநிலை.

நியான ஞான வினோதந் தனையென்று நீயநள்வாய்
பேயான வேற்கந்த னேசெந்தி லாய்கித்ர மாதரல்குந்
ஞெயா வுநகிப பருகிப் பெருகித் துவளும்பிந்த
மாயா வினோத மனோதுக்க மானது மாய்வதற்கே.

(இ ள்.) செய் ஆன வேல் கந்தனே - குழந்தையாகிய வேற்படையைத் தரித்த கந்தசுவாமியே, செந்திலாய் -

திநச்செத்திலையுடையவரே, சிதரமாதர் அங்குள் தோயா உருகிப் பருகிப் பெருகித் துவளும் - அழகிய பெண்களது சிதம்பதகடத்தில் மூழ்கி மனமுருகிச் சிற்றின்பபோகத்தை அனுபவித்து ஆசைமிகுந்து சோர்கின்ற, மாயாவினோடு இந்த மனோபுக்கமானது மாய்வதற்கு - மாயையின் பொழுதுபோக்காகிய இந்த மனத்துயரம் நீங்கும்பொருதி, நீ ஆன ஏன வினோதநதனை - யான் நீ ஆகும் ஏனாகத் தன செயலாகிய அத்துவிதநிலையை, நீ என்று அநாவாயம் - தேவரீர் அபிபேக்ஷிக்கு எந்தான் தந்தநளவி.

குறிப்பு. தயான் ஏன வினோதம் - யான் எனது என்னுள் செருகுகிறது ஆனார் சிவததோடு இரண்டாகக் கூடுதலாகிய அத்துவிதநிலை. இதநிலை கிதவருளின செயலாவ பெருமருதனை, ஏனானினைகம என்று, ஏனானினைதம் - பொழுதுபோக்கு.

(தப-ம.) பெண்ணைச் சீங்கும்பொருட்டு அபிபேக்ஷிக்குவித நிலையினை அமைவது எ.கா.வர்

17. பேராநந்தநிலை

பத்தித் திருமக மாறுடன பன்னிநு தென்களையுடந்தித்திது திருக்குழைகண் டென்செபன் பாண்டங்குப் புத்திந கமலத் துருகிப் பருகிப் புலவொற்றிநு. நத்திநு களையு நமைய மந்தத்த சாகரத்தே.

(இ.ள.) செயல பாண்டி அடங்க - செயலற்று அடங்க, புத்திக்கமலத்து உருகிப் பெருகி - எனது அருவாகிய தாமரைப்பிள்ளையும் உருகிப் பெருகி, புலவன் என்றித் தத்தி புலனங்களைத் தாக்கிப் பாயநது கரைபுரளும் - கரைகடத்து ஓடுகின்ற, பரம ஆரதக சாகரத்தே - பேராநந்தக் கமலிலே, பத்தித் திருமகம் ஆறுடன் - வரிசையாகிய திருமகங்கள் ஆறுடன், பன்னிநு தேள்களையாய் - பன்னிரண்டு புயங்குளையுடையதுமாய், தித்தித்து இருக்கும் அடிது களையுடன் - அன்பருளாத்

தில்லி இனித்தி நகரம் அமிர்குராவியிற் பக்ககடவுளையான்
அறிந்து அநுபவித்தேன்.

தமிழ் 1. கிரகாராறு - (செய் 38 து 4 பார்.)

2. பன்னிநகரன் - (செய். 14. து. 6. பார்.)

3. செயல் மடாட்டங்கல் - தனக்கென ஒரு தொழில்
பொருத்திகழ்ச்சியின் விதம் தீர்வு நீளத் தாரகாராக
கொண்ட அதன் அடங்கி தீர்வு.

1. புகழ்க் கமலத் துருசிப் பெருநெய் புலவரை நிறித்
தக்கிச் சாட்டாந்நம் பரமநற்குரம் - நந்தவங்கநெய்
பலவங்கநெய் அபடாற்பட்ட சந்தநெய்யிலே ஆனா
அறிவு வியாபகமெய்த அவ்விடத்துக் தென்றுப் பெரு
நந்தவங்க அங்கு விட புகழ் அவ்வாந்தகதை அநுப
வித்தது என்பது பொருள்.

(தா. ம.) சந்த அருவினில் எனது அறிவு விடா
பமெய்தப் பெரினத்தை அநுபவித்தது

48. முத்தி வேண்டல்.

முத்தியை வாய்க்கின் பாதாம் முத்திற முடிபுன்பாம்
முத்தியை வாய்க வறிகின்றி லேன்முது சூர்நெய்
சுத்தியை வாய்கத் தாமோ துவந் தவிர்படக
நந்திய வாய்கே லேனின் பெருநெய் கறித்தவையே.

(தா. ம.) துவந் தவிர்படக - நந்திய காங்கேயனே -
பெருநெய் தானது பொடிபடும்படி அதனை லேன்முது -
பாதம் நந்தி சாங்கேயாக் காவுளை, முத்தியை வாய்க
நின் பாத அபாயத்தில் அன்பாய் முத்தி - பொருள் தீய
செயல்கின்ற எனமனத்தை வாய்க்கித் தந்தது உனது பாத
தாமையின் அன்போடு புனிட்டு, முத்தியை வாய்க
அறிகின்றேன் - முத்தியைப் பெற்றுக் கொள்ள எண்ணு
கின்றேனெனில், முது சூர் நெய்க்கு சுத்தியை வாய்க
தாமோ - முத்தி நான் நந்திதம்படி வேற்படையாய்

உமது சத்தியை எடுக்க அவன் பக்துவமுடையதே? அவன் பக்துவமுடையனாய் இருந்ததனால் அங்ஙனம் செய்தீர். ஆயின், வினையேற்கு என் குறித்தனை - திவினையேனாகிய அடியேனை ஆட்கொள்ளுவதற்கு யாது நினைந்தருள்கின்றீர்.

குறிப்பு. 1. சூர் நடுங்கச் சத்தியை வாங்குதல் - வேற்படையாற் கரனதுமடம் வலிதன் ரச்செய்தல்.

2. குவடு தளிர்நடந் குத்துதல் - மாயாமலத் தன் றழிந்தல். காங்கேயன் - கங்கையின் மகன்.

3. வினையேன் - கனடங்களைமுடைய அடியேன்.

(தா—ம.) மருகக்கடவுளே. மல மாயை கன்மங்களை நீக்கி அடிமேனாகத் முத்தியைத் தந்தருளும்.

49. அடியார் மகிமை.

சூரர் கிழிற் கதிர்வே லெறித்தவன் றெண்டாதரங்
சூரர் கதியன்றி வேறில் காண்டனந் தாவடிபோய்த்
தூரர் கிழிற் பிழிற் திரிபவர் செவ்வெல்லம்
நீர்ப் பெறியென் றறியாத பாவி நெடுநெஞ்சமே.

(இ ள்.) தண்ட தாவடி போய் - சேனையோடு போ
நகரச் சென்று. தேரில் கரியில் பரியில் திரிபவர் செல்
வம் எல்லாம் - தேரிலும யானையிலும் குதிரையிலும் ஏறித்
திரிபவராகிய அரசருடைய செல்வம் முழுவதும், நீரில்
போய் என்று அறியாத பாவி நெடு நெஞ்சமே - நீாமேச்
செழுதம் எழுத்தை நிற்கும் என்று உணராத பாவியாகிய
பேரளவுடைய மனம், சூரன் கிரியில் கதிர்வேல் ஏறிந்
தவன் தொண்டா குழாம் சாரின் - கரனமீதும் கிரௌஞ்ச
மமீதும் ஸ்ரீமயயுடைய வேற்படையைச் செலுத்திய
முருகக்கடவுளுடைய அடியார்கூட்டத்தை அடைவாயா
யின், கதி அன்றி வேறு இல் காண் - அங்கே நாம் அடை
யும்படியி நகரும் முத்தியன்றி வேறுபொருளில்லை என அறி
வாயாக.

குறிப்பு. தன்டர் என்பது தண்டன என விகாரமாயிற்று.

தா ம்.) மனமே! மன்னர் வாழ்வும் நிலையற்றது. முநகககடவுளது அடியாரரைக்கூடித் திகிலேயுறன போன்ற வாழ்வு கைகூடும்.

50. அந்தியகாலத்திலே தெரிசனம் வேண்டல்.

படிகுத் திருப்புகழ் போற்றுவன் கூற்றுவன் பாததினற் பிடிக்கும பொடிதுவந் தஞ்சலென் பாப்பொந் பாய்மினின்று நடிக்கும பிரான்மநு காகொடுத் கூர னடுங்கவெற்பை இடிக்குங் கலாபத் தனிமயி வேறு பிரிவுத்தனே.

(இ—ள்.) பெரும் பாய்மில் நின்று நடிக்கும் பிரான்மநு - காளியன் என்னும் பெரும் பாம்பினனோலே நின்று நடித்த கிருமாலுக்கு மருகரே. கொடும் தான் நடுங்க வெறவை இடிக்கும் கலாபத் தனிமயில் ஏறும் இராவுத்தனே - கொடிய சூரனானவன் நடுங்கும்படி கிரௌஞ்ச மீனையார் பொடியாக்கிய தோகையையுடைய சம்பாநர மயிலினோல் ஏறிகின்ற வீரரே, படிகுநர் திருப்புகழ் போற்றுவன் - அன்பர்கள் படிக்கும் உம்மிடைய திருப்புகழை அடியேனும படித்துத் துதிப்பேன், கூற்றுவன் பாசத்தலை பிடிக்கும்பொழுது வந்து அஞ்சல் என்பாய் - இயமனானவன் தனது பாசக்கயிறறிஞற் கட்டிப்பிடிக்கும் நீதாக்கில் தேவரீர் எனக்கெதிரில் வந்து அஞ்சாதே என்று சொல்லியருளுவீராக.

குறிப்பு. 1. பெரும் பாய்மினின்று நடிக்கும் பிரான்மநிகுத்திமாயையைக் தொழிற்படுத்தும் விட்டுண்டு. பெரும் பாப்பு - பிரகித்திமாயையைக் குறிப்பது.

2. சூரனடுங்க - (செய். 48. கு. 1. பா.)

3. இடிக்கும் என்னும் பெயரெச்சம் இராவுத்தன் என்னும் சொல்லின் விசுத்தியாடு முடிந்தது.

4. தொடியா வழி - நீங்குகற்சிய பிரவிகள்

5. பொதி சோறு மற்ற துணையும் - சொல்லும் வழி
களிற் பண்ணையமாகத் தொடர்ந்து இருவருள்கடும் என
பது.

(தா ம.) முநககடவுள் வணங்கி அன்பாநிம்
இரப்போருகது யாதாவது கொடுங்கள். இத்தவம் உரு
உயிர் செஞ்சும் சடைவழிகதுத் துணையாய் நகரும்.

52. திருமுகழ்பாட வரமவேண்டி

செய்தி கூறிட்ட வேலுஞ்சென் செவலுன் செந்தமிழாற
பகரவ ரிபணி பாசங்குரம் பணமது
நகர சம்பலச பட்டு நகர நகரதர
நகர சம்பல விரிசொப நெ துணறுங்கனெ.

(இ—ள்.) பணி பாச சங்குரம் இவ்வாறு பாசத்
பெரிந் போச செய்வானே, பண மது நகர அட்சம
பட்ச பட்சி ஆரங்க - படத்தோடு கூடிய முடிக்கூட்டங்
கூடிய ப. பாம்பை பண்ணுந் பறவையாகிய பழில்
வாகுண்டாக உடைமலரே. நகுப - இறைவனே, நமரா
கூராரே, குக - குகனை, ராட்சச பட்ச - அகாரை அழிக்
தவரே, விரிசொப கோ - கலகமில்லாத தூரே, நுண
துங்கனே - நணந்தினுன் மேனமையுடையவரே, சிபா
அகதிர் கூறிட்ட வேலுந் செம் சோவலும - சிபாங்களை
புடைய தெள்ளென்றவையா கூறுபடுத்திய வெறபடை
யையும் சிவந்த சோழிக் கொடியையும், செந்தமிழா
பகர ஆவமச - செந்தமிழ்ப் பாக்களாற முகந்தது பாடற்
கூறிய விருப்பத்தைத் தந்தருள வேண்டும்.

குறிப்பு. 1. அத்திரி - மலை.

2. பணி - பணிநத, தாழ்ந்த, இழிந்த, சங்குரம்
யுத்தம்.

3. நிகரம் - கூட்டம்.

4. அட்சமம் - பொறுமையின்மை, கோபம், இங்கே கோபத்தையுடைய பாம்பை உணர்த்திற்று. சமம் - பொறுமை. அ - இன்மை.

5. துரங்கம் - குதிரை பட்சி துரங்கம் - பறவையாகிய குதிரை.

6 குகன் - காப்பவன். உயிர்களாகிய குகைகள் தோறும் இரத்தவார் குகன் எனப்படுவான் என்பர்.

7 விட்சோபம் - கலக்கமின்மை. சோபம் - கலக்கம். வி - எதிர்மறை.

8. குண துங்கன் - அறுதனையாட்சியையுடையவர். துங்கன் - உயர்ந்தோன்.

(தா ம்.) முருகக்கடவுளே! உமது புகழைப்பாடுதற் குரிய விருப்பத்தைத் தந்தருளும்.

53. அறஞ்செய்ய வேண்டும்.

வேடிச்சி கொங்கை விரும்புங் குமரன் மெய்யனரிற் பாடி கதீதுள்ள போதே கொடாதவர் பாடுததார் றேயுப் புதைத்துத் திருட்டிற் கொடுத்துத் திகைத்தினைத் து வாடி கிலேசித்து வாழ்நாளை வீணுக்கு மாய்ப்பவரே.

(இ-ள்.) 'வேடிச்சி கொங்கை விரும்புங் குமரன் - குரமகளாகிய வள்ளிநாயகியுடைய தனங்களை இச்சித்த குமரக்கடவுளே, 'மெய்யனரினால் கறித்து பாடி - மெய்யன போற் மனங்கசித்து பாடி, உள்ளபோதே கொடாதவர் - பொருளுள்ளப்போதே இரப்போருக்குக் கொடாதவர், பாடுததார் கேடிப்புதைத்து - பாவவழியார் பொருளைத் கேடித் தாழ்ம் அநுபவியாது புதைத்துவைத்து, திருட்டில் கொடுத்துத் திகைத்து - கள்வரது திருட்டுவழியிற் போகவிட்டத திகைத்து, இளைத்து வாடிக் கிலேசித்து - அதனாலே உடல் மெலிந்து வாடி மனக்கிலேசமுற்று, வாழ்நாளை வீணுக்கு மாய்ப்பவர் - தம்முடைய வாழ்நாளை வீணிலே கழிப்பவராவர்.

தற்பு. 1. வேடிச்சி கொங்கை விரும்புங் குமரன் -
வளவியகியின் பக்குவத்தை விரும்பிய குமரன்.
கொங்கை - பக்குவம்திர்ச்சியைக் குறிப்பது.

2. சுரார்ப்பணம் செய்து தருமம் செய்யவேண்டும்
என்பதும், செலவம் நிலையற்றதாதலால் உள்ளபோதே
கொடுக்கவேண்டும் என்பதும், அங்ஙனம் தருமம் செய்
யின், அதற்குமத்தால் ஆன்றா பக்குவமெய்திக் கிருவரு
ளைப் பெறும் என்பதும், தீயவழியாறு சமபாதிக்க பொருள
தல்வழியிற் சென்று பயன்படாது தீயரிடத்தே செல்லும்
என்பதும், தருமஞ்செய்யாதவர் திருவருளைப் பெறாது
வாழ்நாளே வீணாகக் கழிப்பவர் என்பதும் இச்செய்யுளிற்
கூறியவாறு காண்க.

(தா-ம்.) பொருளள்ளபோதே தருமஞ்செய்யவேண்
டும். அங்ஙனம் செய்யாதவர் தமது வாழ்நாளே வீணாகக்
கழிப்பவராவர்.

54. முறையீடு.

பாணகரு மீண்டு பிறக்கைக்கு மன்றித் தளர்ந்தவர்க்கொன்
றிகைக் கொள்ளித் தாயில் பேயிலங் காபுரிக்குப்
பேணகரு நீவழி காட்டென்று போய்க்கட நீடுகொளந்த
வாணகர் செவ்வைத் தோன்மரு காமயில் வாகனனே.

(இ-ள்.) இலங்காபுரிக்கும் பாணகரு நீ வழி
காட்டு என்று போய் - இலங்கை நகருக்குப் போவதற்கு
நீ வழிகாட்டக்கடவை என்று சென்று, கடல் திக்
கொளந்த - (வழிகாட்டுவதற்கு வராதிரந்த சமுத்திர
ராசனாகிய வநணன்மீது கோபித்து) சமுத்திரம் நெருப்பு
பற்றி எரியும்படி, வாணகர்சிலை வளைத்தோன் மருகர் -
வெற்றியையுடைய வில்லை வளைத்கவராகிய திருமாலுக்கு
மருகரே, மயி வாகனனே - மயில்வாகனத்தை யுடைய
வரே, சாணகரு மீண்டு பிறக்கைக்கும் அனரி - இரத்
தற்கும் திரம்பிப் பிறத்தற்கும் படைத்தனையன்றி, தளர்ந்

தவர்க்கு ஒன்று சைகந்த எனை விகித்தாய் இஃயே -
வறுமையே. தவர்க்கு உடைந்தோர்க்கு ஒரு பொருளை
கொடுத்தற்கு என்னைச் சிந்தித்ததிரிடையே.

(தா. ம.) தந்தைசெயதர்க்கற்ற பிரதியை நான்
அடைவ விடையே என முறையிட்டது.

55. அருள் பெறுதவந்திலை.

ஆங்கா ரழமடங் காடுங்கா கார்பு மாந்தத்தே
தேங்கா நீனப்பு மறப்பு மறாதினைய போதனவு
ஒங்காந் துள்ளொளிக் தள்ளை முருகனு தவங்கண்டு
தாங்கா தொழமுயெய் பாடுனசெய வாய்ப்பு தாதற்கே

(இ—ள.) தொழும்பு செய்யார் - குறவிகை சங்கமங்
களுககுத தொண்டு செய்யார், நினைப்பா மறப்பும் அறப் -
பகல் கேவலங்களும நீங்கப்பெறார், ஆங்காரமும் அங்
கார் ஒடுங்கார் - அச் சகல கேவலங்களன்றி யான் எனது
என்னும் சொற்கும் அடங்கித் திருவநீரில் ஒடுங்கார்,
தினையபோதனவும் ஒங்காரகது உள் ஒளிகுத உள்ளே முற
ணை உருவம் கண்டு தாங்கார் - தினையளவு தேரத்துச்
செனும் பிரணவத்தின் உள்ளொளிகதளின் முருகக்கட
வுளுடைய திருவுருவத்தைக்கண்டு உறவுததலையுஞ் செய
யார், பரமாதந்தத்தே தேங்கார் - பரமாதந்தத்தினே
அமிர்ந்தி நிறைதலையுஞ்செய்யார், யமதூதர்க்கு என
செய்வார் - இவர் இயுதிக்காலத்தில் இயமதூதரால் வரும்
துன்பத்துக்கு என்னபரிகாரஞ் செய்து கொள்வர்?

குறிப்பு. 1 ஆங்காரமு படங்கா ரொடுங்கார்:
ஆங்காரமடங்கல் - தற்போதங்கெடல், ஒடுங்கல் - திரு
வருள் வியாபகத்துள் அடங்கி நின்றல், இறைபணிநின்றல்.

2. நினைப்பு மறப்பு - சகலகேவலங்கள், நினைப்பாய்
நின்ற முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் மறப்பாய்நின்ற ஆணவ
மலமும்.

3. ஓங்காரத்துள்ளொளிதன்னோ முதுகன் உருவ
 உருவாக்கம் - பாசத்தியில் - வந்தி - செரிசை நெய்யு
 சிவந்திராடு ஏகமாய் தலைவதுவ - ஐங்காரம் - திரோ
 தானசத்தி உளளொளி பாசத்தி. முருகன் உருவங்
 கண்டு தூங்குதல் - மருககடவுளாகிய சிவதனத்தி நெரி
 சனந்நெய்யு அர்விலத்தொடு ஏகையநிறம்

(தா-ம.) தெரமுப்புசெயதல் மதனியன இலாபம்
 வ. இயமநாதிருக்ந அஞ்சலா என்பதாம்.

56 திதபுகழைய படிக்கவெனநம்.

கீழ்புட படியுற துனெறிந் தோங்கவி கோடுநக
 இழிபுங் கனிகற் றிடாதிதப பீரெரி வாயநாகக்
 குழிபுந் துயரும் விடாப்படக் கூற்றுல னூர்க்குச்செல்லு
 வழிபுந் துயரும் பகரீ பகரீ மறத்தவர்க்கே.

(இ-ள்.) கீழியும்படி அடல் குன்று எறிந்தோன் கவி
 கேடறி உருகி - பிளவுபடும்படி வலிய கிரௌஞ்சமலையை
 வேலால் எறிந்த மருககடவுளுடைய உயர்வாகிய கவி
 களைக் கற்று மனமுருகியிருப்பதன்றி, இழியும் கவி கற்
 றிடாது இரப்பீர் - இழிந்த கவிகளைக் கல்லாதிருங்கள்,
 விடாம்பட கூற்றுலனுக்குச் செல்லும வழியும் - நீாத்
 தாகமம் வந்து வருத்த இயாபுரத்துக்கு இளைந்து இளைந்
 துச் செல்லும் வழியின கடுமையையும், துயரும் - அந்
 துணம் செல்லும்பொழுது உண்டாதம் துயரத்தின் தன்மையி
 னிலையும். எரிவாய் நரகக் குழியும் - பிணனா இயமதூத
 கொண்டு சென்று வீழ்த்தும அககனியைவாய்ந்த நரகக்
 குழியின தன்மையினையும, துயரும் - அங்கே அநுபவிகளுந்
 துன்பத்தின தன்மையினையும், பகரீ பகரீ - நீங்கள்
 சொல்லுங்கள் சொல்லுங்கள்.

குறிப்பு. கேட்டல்:- இங்கே கற்றல்.

(தா-ம.) முருககடவுள்மீது பாடிய பாடல்களை
 யேயன்றி மற்றைய இழிவான பாடல்களைப் படியாதிருக்க

கக்கடவர். அதனை மறந்தவாக்கு நாகவேதனைப்பற்றி வறுமறுகுதிச் சொல்லுவான்.

57. அன்னதானம் செய்யவேண்டும்.

பொருபிடி புன்களி நுமணியை யாநிம் புனச்சிறுமான் தருபிடி காவல சண்டிக வாவெனச் சாறுநித்தம் இதழிடி சோறுகொண் டுநின் டு நவின் போயிறத்தால் ஒநழிடி சம்பநங் காணுது மாய அடம்பிதுவை.

(இ—ள.) இதனினையோம் இறந்தான் - இதனினைப் பாசமுனை பேமாசிய நாம இவவுடம்பைப் பிரிந்து நீங்கி னான். மாயம் மடம்பு இது - பொய்யாகிய இவவுடம்பு. ஒநழிடி சம்பநங் காணுது - தகிக்கப்பாற் றி ஒநழிடி சம்ப பாசவது காணப்பட மாட்டாது. அனையான், பொருபிடி புன களிறும் விடையாநிம் - கயமுள ஓக்க பெண்யானையும் ஆணயானையும் விடையாநிதற்கிடமாகிய, புனச் சிறுமான் தருபிடி காவல - புனத்தினகணுள்ள நிறிய மான் பெற்ற பெண் யானை போலும் வளனிதாயகியா நண்டய தலைநீர், சண்டிகவா - அறுமக்ககடவுளை. என்ச்சாறறி - என்று வாழுக. நிகதம் பிடி சோறு கொண்டு இ—டு உண்டு இது - நாட்டாறும உண்ணுஞ்சோறறிவ் ஒநழிடியாவது எடுக்க இடப்பெய்க்குக் கொடுத்துப் பின்பு நீயும் பிசித்து இருப்பாயாக.

குறிப்பு. 1 புனச்சிறுமான் தருபிடி - வள்ளிமலைச் சாரலினகண தவந்தசெயதுகொண்டி நந்த சிவமணிவர் என்னும் மேலோர் நவந் அங்கே வந்த பிணைரன் லானை இச்சித்ததுபாராதகமையால் வள்ளிநாயகியார் அடம்பரன்வற்றில் கற்பபாசிகி உதித்தனர் என்று புராணம் கூறும். மான் பிரகிருதிமானா. சிவமணிவர் - பிரகிருதியைப் பிரசரிக்குஞ் சீகண்ட நத்திரர். வளனிநாய கியார் - பக்குவரன்மா.

2. இதனினையார் - ந. வினை தினினைகளின் பயனாகிய இன்பத்துபைபகன் அனுபவிகதம் நாள்.

3. ஓநவநுக்கும் கொடாது ஊட்டி வளர்த்தாலும் இவ்வுடம்பு நிலை பெறாததால், இருவினையோ மிறந்தால ஓநாடி சாம்பரும் காணாது மாயவுடம்பிதுவே என்றார்.

(தா -ம்.) இவ்வுடம்பு நிலையற்றது. ஆகையால் நீங்கள் மாத்திரம் உண்டு உங்கள் உடலைமாத்திரம் பேணுமல், அறுமுகக்கடவுளை வாழ்த்தி நிக் கமும் வறியோற்கும் கொடுங்கள் என்பதாம்.

58. முருகக்கடவுள் பரமகுரு:

நெற்றப் பசங்கதிரச் செவ்வேனல் காக்கின்ற நீலவள்ளி
முற்றத் தனத்திற் கினிய பிராங்கித முல்லையுள்
பற்றக் கைபுடவெந்து சங்கரம் வேளும் படவிழியார்
நெற்றிக் கினியவன் தேவேந்தர லோக சிவமணியே.

(இ—ள்.) நெற்றப் பசம் கதிர செவ்வேனல் காக்கின்ற நீலவள்ளி - நெற்றுகாத பசமையாகிய கதிர்களை யுடைய செந்தினையைக் காத்த நீலநிறத்தையுடைய வள்ளி நாயகியாளை, முற்றத் தனத்திற் கினிய பிரான் - முகிராத தனங்களுக்கு இனிய தலைவரும், இக்த முல்லையுடன் பற்று ஆக்கையும் வெந்து சங்கரம் வேளும்பட - கருப்புவிடிலோடும் முல்லைமலர்ப்பாணத்தோடும் பற்றிய உடம்பும் வெந்து போர்புரிந்த மன்மதனும் இறக்க, விழியால் செற்றார்க்கு இனியபிரான் - நெற்றிக்கண்ணினால் அழித்த சிவபெருமானுக்கு இனியவரும் யாவரெனின், தேவேந்தரலோக சிவமணியே - தேவேந்திரலோகத்திலுள்ளார்க்கு முடிமணிபோல இருப்பவராகிய முருகக்கடவுளேயாம்.

குறிப்பு. 1. நெற்றப் பசங்கதிரச் செவ்வேனல் - பிரபஞ்சவிடயங்கள், செவ்வேனல் - பிரபஞ்சம். பசங்கதிர - விடயங்கள்.

2. வள்ளி முற்றத் தனத்திற் கினிய பிரான் - வள்ளி நாயகியாளை பசுவடிதிரச்சியை விரும்பும் முருகக்கடவுள்.

3. பரதக்லை: பரறு ஆக்லை - பரஹி உடம்பு.

4. சிகாமணி - சிரேட்டர்.

5. பரஹி இவ்வுடம்பிற்குத் தாமரை மா அரோதநீலம் என்பவைகளாகிய மற்றைய தாமரையும் கொள்ளப்படும். இவை மன்மதனது பஞ்சபாணம் எனப்படுவன இவற்றுள், தாமரைமலருக்கு நினைப்பிப்பதும், பரஹி மலருக்கு பசுலையுண்டாக்வுதும், அசோகம், தந்த உணவைவெறுக்கச் செய்வதும், முலலைமலருக்குக் கிடையாயாக் கிடக்கச் செய்வதும், நீலமலருக்குக் கொல்லுவதும் துணைகளாம். இவை எய்யப்படும் இடங்கள் முறையே நெஞ்சு கொங்கை விழி சிரம் அந்தம் எனப்பவைகளாம். 'இவ்வுடம்பு முலலையுடன் பரதக்லையும் வெந்து சங்கராம வேளம்' - ஆணவமடமம் அதன் காரியங் ளாற்றிய என்பது. மன்மதன் - வேட்கையை உண்டாக்கும் ஆணவமடம்.

6. நெற்றாய் பசங்கதிர்ச் செவ்வேனல் காக்கின்ற நீல வளளி முறறுத் தனத்திற் கினியபிரான் என்பது ஆண மாக்களுக்கும் பிரபஞ்சப்பற்று நீங்கி மலபிபாகம் வருகலை விரும்பும் கடவுள் என்பதையும், இக்கு முலலையுடன் பற்றுகையும் வெந்து சங்கராம வேளம் பட விழியாற் செற்றாக் கினியவன் என்பது மலத்தை ஒழிக்கும் சிவ பிரானுக்கு இனியவர் என்பதையும், தேவேந்திரலோக சிகாமணி என்பது பக்குவமெய்திய ஆன்மாக்களுக்குக் குருநாதா என்பதையுங் குறித்துநின்றன.

(தாம்.) வள்ளிநாயகியாரின் மலபிபாகத்தை விரும்பினவரும் சிவபெருமானுடைய திருக்குமாரரும் தேவகுருவாகிய முருகக்கடவுளேயாவர்.

59. அறத்தின் பேறு.

பொங்கர வேலைபில் வேலைபிட்டுளருள் போலுதவ வெங்கா பினும்வரு மேற்பலர்க் கிட்ட தீடாமல்வந்த வங்கா ரமுழங்கள் சங்கர விநீ மடந்தையருந் சங்காத மோகெடு விநயிர் போமத் தனிவழிக்கே.

(இ-ள்.) ஏற்பவர்க்கு இட்டது - யாசகர்க்குக் கொடுத்தது. பொங்கு ஆரவேலையில் - மேலெழுகின்ற முத்துக்களையுடைய கடலின் மீது, வேலைவிட்டோன் அருள் போல் - வேற்படையைச் செலுத்தி அதனை வற்றும்படி செய்த முருகக்கடவுளின் திருவருள்போல், உதவ எங்கு ஆயினும் வரும் - உமக்கு உதவிசெய்தற்கு எவ்விடத்தாவது வரும், இடாமல் வைத்த வங்காரமும் உங்கள் சிங்கார வீடும் மடந்தையரும் - கொடாமல் இருப்பில் வைத்த பொன்னும் உங்களுடைய அழகிய வீடும் மாதரும், உயிர் தனி போம் அவ்வழிக்கு - உயிர் தனிமையாகச் செல்லும் அவ்வழிக்கு, சங்காதமோ கெடுவீர் - துணையாகக்கூடிவருமோ சொல்லீர், கெடுவீர் உலகத்தாரே.

குறிப்பு. 1. பொங்கார வேலையில் வேலைவிட்டோனான் போலுதவலெங்காயினும் வரும் - தத்துவங்கள் எல்லாம் கழன்றவிடத்து ஆனமாவுக்குத் திருவருளே தாரகமாயிருப்பதுபோல், பொன், மனை முதலியவற்றை விட்டுப்போகுந் தனிவழிக்கு இப்பிறப்பிற் செய்யும் தநாமே தாரகமாயிருக்கும் என்பது. வேலையில் வேலை விடுதல் - கனம்ங்களை ஞானசத்தியால் அழித்தல்.

2. சங்காதம் - துணை, நடப்பு, கூட்டம்.

3. கெடுவீர் என்பது இரகச्यபொருள்தரும் ஓரிடைச் சொல்.

(தா-ம்.) ஏற்பவர்க்கிட்டது சிவபுண்ணியமாகிச் சத்தினிபாதத்தை உண்டாக்கும். இடாமல் வைத்த பொன் முதலியன அங்ஙனஞ் செய்யா.

60. பிராரத்தவினை தாக்காமெக்குபாயம்.

செந்திக்கி லேனின்று சேவிக்கி லேன்றண்டைச் சிற்றடிபை வந்திக்கி லேனென்றும் வாழ்த்துகி லேன்மயில் வாகனனைச் சந்திக்கி லேன்பொய்யை நிந்திக்கி லேனுண்மை காதிக்கிலேன் புந்திக்கி லேசமுங் காயக்கி லேசமும் போக்குதற்கே.

(இ—ள்.) புத்திக் கிலேசமும் காயக்கிலேசமும் போக்குதற்கு - மனத்துயரையும் தேகத்துயரையும் ஒழித்தற் பொருட்டு, மயில்வாகனனைச் சந்திக்கிலேன் - மயில்வாகனத்தையுடையவராகிய முருகக்கடவுளை ஆடையங்குளிர் சென்று தரிசனஞ் செய்கின்றிலேன், தண்டைச் சிறுபுயை நின்று சிந்திக்கிலேன் சேவிக்கிலேன் வந்திகிலேன் ஓன்றும் வாழ்த்துகிலேன் - தண்டை அணிந்த அவரது சிறிய திருவடிகளை மனத்தை ஒருப்படுத்திற்று கியானிக்கின்றிலேன், வணங்குகின்றிலேன், புகழ்கின்றிலேன், சிறிதும் துதிகின்றிலேன், பொய்யை நிந்திக்கிலேன் - பொய்ப் பொருளாகிய பிரபஞ்சத்தை இகழ்கின்றிலேன், உண்மை சாதிக்கிலேன் - உண்மைய்ப் பொருளாகிய முருகக்கடவுளைச் சாதனங்களைச் செய்து அறிகின்றிலேன்.

குறிப்பு. 1. பொய்யை நிந்தித்தல் - பிரபஞ்சக்கை நிலையில்லாத பொய்ப்பொருளெனக்கண்டு அதனிடத்துப் பற்றின்றி இருத்தல்.

2. உண்மை சாதித்தல் - முருகக்கடவுளை உண்மைப் பொருளெனத்தெளிந்து அவரைப் பற்றிநின்றல்.

(தா—ம்.) மனக்கிலேசம் முதலிய பிராரததவினை தாக்காதபடி முருகக்கடவுளை வணங்கவேண்டும்.

61. அத்துவிதநிலை.

வரையற் றவுணர் சிரமற்று வாரீதி வற்றச் செற்ற
புரைபற்ற வேலவன் போதித் தவாபஞ்ச பூதமுற்ற
றுரைபற் றுணர்வற் றுடலற் றுயிற் றுபாபமற்றுக்
கரைபற் றி நளற் றெனதற் றிருக்குமக் காட்சியதே.

(இ—ள்.) பஞ்சபூதமும் அற்று - பஞ்சபூதங்கள் முதலிய தத்துவங்களின் செயலுமற்று, உரை அற்று - வாக்கின் செயலுமற்று, உணர்வு அற்று - மனத்தின் செயலுமற்று, உடல் அற்று - காயத்தின் செயலுமற்று, உயிர் அற்று - ஆன்மபோதாங் கெட்டு, உபாயம் அற்று - சித்தி

சாதனமுமின்றி, இருள் அற்று - யான் என்னும் மலவா சனையுங் கெட்டு, எனது அற்று எனது என்னும் மல வாசனையுங் கெட்டு, கரை அற்று இருக்கும் அக்காட்சி அது - எல்லையில்லாது எங்கும் வியாபகமாய் இருக்கும் அந்தத் தெளிவுக்காட்சியை, வரை அற்று - கிரௌஞ்ச மலை அழியவும், அவுணர் சிரம் அற்று - அகரர் தலைகள் அறவும், வாரிதி வற்ற - கடல் சுவறவும், செற்ற - வெருண்ட, புரை அற்ற வேலவன் போதித்தவா - ஒப் பற்ற வேற்படையையுடையவராகிய முருகக்க. வுள எனக்கு அறிவுறுத்தியவாறு என்ன வியப்பாயிருக்கிறது.

குறிப்பு. 1. வரையற் றவுணர் சிரமற்று வாரிதி வற்றச் செற்ற வேல் - மாயையையும் ஆன்மாக்களைப் பொந்திய ஆணவமலத்தையும் கன்மங்கனையும் நீக்கிய வேற்படை. அவுணர் என்பது ஆன்மாக்களையும், சிரம் என்பது மூலமலத்தையும் குறித்துநின்றன.

2. பஞ்சபூதமும் - பூதமும் என்ற உம்மையால் மற்றைய தத்துவங்களும் வருவிக்கப்பட்டன.

3. உபாயம் - சித்தியடையுப்படி செய்யும் சாதனங்கள்.

4. இருளற் றென தற்று - யான் எனது எனப் பகுத்துக்காணும் மயக்கவுணர்விரகு ஏதுவாகிய மலவாசனை. இருள் - மயக்கம்.

5. காட்சி - யான் என புநுழநல் காணப்படாது முதல்வனது திருவடிவியாபகத்துள் அடங்கி அமடிதவனை முழுதுமாய்க் காணப்படும் தெளிவுக்காட்சி. தால் அறிவாகிய உயிரும் சூக்தம் அறிவாகிய சிவமம் அதது விதமாய்க் கலந்துநிற்கும் நிலை.

(தா. ம்.) முருகக்கடவுள் அத்துவிதநிலையை எனக்கு உணர்த்திய முறைமை என்ன வியப்பாயிருக்கிறது

62. முருகக்கடவுள் ஞானகுரு.

ஆலுக் கணிகலம் வெண்டலை மாலை பகிலமுண்ட
மாலுக் கணிகலம் தண்ணத் துழாய்மலி லேறுமையன்
காலுக் கணிகலம் வாணேர் முடியுக் கம்புகைபில்
வேலுக் கணிகலம் வேலுபுத் தூனு மேருவுமே.

(இ—ள.) ஆல் உக்கு அணிகலம் வெண் தலைமாலையே-
கல்லாலின் நிழலில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமா-
னுக்கு ஆபரணமாகவு வெண்மையான கபாலங்களாலாய
மாலையே, அகிலம் உண்ட மாலுக்கு அணிகலம் தண் அம்
துழாயே - உலகத்தை உண்ட திருமாலுக்கு ஆபரணமா-
வது குளிர்ந்த அரகிய துளசிமாலையே, மயில் ஏறும் ஐயன்
காலுக்கு அணிகலம் வாணேர் முடியும் கடம்புமே - மயில்
வாகனத்தில் ஏறிவரும் முருகக்கடவுளின் திருவடிக்கு
ஆபரணமாகவன தேவர்களது மருடங்களும் கடப்ப பலர்
மாலையுமே, கையில் வேலுக்கு அணிகலம் வேலையும் தூ-
னுமே மேருவுமே - அவர் திருக்கரத்திலுள்ள வேலாயுதத்
துக்கு அணிசெய்வன அதனால் அழிந்து அதனபெருமை
விளங்கிநின்ற கடலும் தூனுமே கிரொளஞ்சமையுமே.

நறிப்பு. 1. ஆல் - கல்லாலின்றாம். அது திருவந்
தூக் குறிப்பது.

2. உ - சிவன்.

3. வெண்டலைமாலை - வெண்டலைமாலை முதலிய
வற்றை அணிகலம். எவவுயிரையும் சங்கராஞ்செய்யுங்
கடவுள் தாம் என்பதை யாவரும் அறிந்து தம்மை
அடைந்து பாசங்களின்கிழங்கியைப் பெறுகற்றொரு
நா சிவபெருமான் அவவுயிராகாராட்டு கைத்த நெ-
வருட்செயலைக் குறிப்பது.

4. அகிலமுண்ட மால் - உகாத்தகாலத்திலே உலகம்
முழுவதையும் உண்டாக்க வடிகற்றிலே அக்கிக்கொண்டு
நித்திரை செயதலால் அவரை உலகமுண்டவர் என்பார்.

5. கழுநீர் அணிகலம் வானோர் முடி - தெவர்கள்
வணங்குந் திருப்பாதமெனலே, முருகக்கடவுள் தேவகுந
என்பதுமெய்யுறப்படும். அம்முடி - திருவருளைக் குறிப்பது.

6. வேற்படையானது மல மலையகன்மங்களை வெற்
றிகொள்ளுலால், அவை வேறுககு அணிகலம் எனப்
பட்டன. நான், மேரு வேலை என்பன முறையே மல
மலையகன்மங்களைக் குறிப்பன. மேரு கிரேளஞ்சமலை
வைக் குறிப்பது.

(தா. ம.) சிவபெருமான சங்கராசாரணன் திரு
மால் பிரகிருதி காரியங்களைக் காக்கும் சத்தியுடையவா.
முருகக்கடவுள் தேவகுநவுந் நானசத்தி சொந்தமாவர்

63. முறையீடு.

பாதித் திருவுருப் பரதான் றவாக நுதன் பாவனையைப்
பெடுத்த நாத்திய போர்வே லனைவென்று போற்றியுமய
பெடுத்த மெய்யன்பு மெய்யோ வழங் தெழுதுருச
சாதித்த மந்திவத் தெங்கே மெய்யெயன் சத்தித்திறே.

(இ-ள்) பாதித் திருவுருப் பரதான் றவாக நுதன் - பாதித்
தெவவுருப்ப (உமாமேனி சொந்திருகதலால்) பாசநீர
மலி இருக்கின்ற சிவபெருமானுக்கு, தன் பாவனையைப்
பெறுகிக் நாத்திய - பிரணவத்துருகுத தாவகொண்ட
கருததை உபதேசித்த இறைவரை, போர் வேலை - எக்
காங்குநர் போர்ப்புரிவுந் வேற்படையையுடைய கவுளை
சென்று போற்றி உயய - மான் போய்த் துதித்து உயயுந்
மடி, சாதித்த மெய்யன்பு மெய்யோ - அந்நாளில் அவ
பாற் சாதித்து அறிவப்பட்ட மெய்யன்பு இந் நாளில்
இவ்வையார் அது பொய்யன்போ, அழுது தெழுது உந்
சுச் சாதித்த புத்தி எங்கு வந்து எனக்கு இவ்வன் பந்தித்
தது - அந்நாளில் மெய்யன்புடையவா போல அழுது
பணிந்து உருச சாதித்த மனமாவது எங்கேயுந்
வந்து எனக்கு இங்கே கூடிற்று.

(தா ம்) முநகக்கடவுள் தம்மை ஆட்டுகோடை. காடத்திலுள்ளதாகிய மெய்யன்பு பிராத்தவாதனையாற் குறைகின்றதென்று அக்கடவுளை நோக்கி முறையிட்டது.

64. இயமனுக்கு அஞ்சாமை.

பட்டிக் கடாவில் வநமந்த காவின் பாரதிய வெட்டிப் புறங்கண் டவாதுவிடேன் வெய் கரணம்போம் ரட்டிப் பொருதசெவ வேற்பெரு மாடிந ரன்புதினநென கட்டிப் புறப்ப டாததி வானென்றன் எகபதுவே.

(இ—ள்.) பட்டிக் கடாவில் வரும் அந்தகா - வஞ்சத் தையுடைய எருமைக்கடாவின் போலேறி வருகின்ற இயமனே, வெய்ய கரணப் போயமுட்டிப் பொருத - கொடிய கரபன்மனிடத்திற் சென்று தாக்கிப் போரடிந்த, செவ்வேட பெருமான் திருமுனடி தினநேன் - சிவந்த வேலாயுதத்தைத் தரித்த முநகக்கடவுளின் சந்நிதியில் நிற்கின்றேன், சத்திவான் என்றன் கையது - அன்றியும் அவரது சத்தியாகிய வாட்படையும் என்னைகயினிடத்துள்ளது கட்டிப் புறப்பட்டா - போருக்கு ஆயத்தஞ்செய்து புறப்பட்டவா, உணைப்பா அறிய வெட்டிப் புறங்கண்டு அடாது விட்டேன் - உன்னை உடைய அறியுமபு துணித்து மறுநாட்டி ஐவது சண்டாது விடமாட்டேன்.

திறப்பு. 1 எக்காலதரும போர் செய்து இத்திறம் இத்திறம். 'செவ்வேட' என்றா. போர்செய்தவராவது ம. மாயை கண்டவகளின் வல்துன்றா செயது.

2. சத்திவான் - திருவருள்.

(தா - ம்.) முநகக்கடவுளது அருள்பெற, மான இனி இயமனுக்கு அஞ்சமாட்டேன் என்பதார்.

65. இயமலாதீனைய ஐந்ததநா மொடை. வெட்டிங் கட்டிப்பத் தோன்றவ வெவகற்றன விடுங்கிற நற கட்டு பொழுது விடுவிக்க வேண்டி கரபலங்கா எட்டிங் நல்கி வெட்டிவிட டொடவெ பாதவென் மட்டி புறதய விடுநங் கலாப மபூர்த்தின.

(இ - ள்.) கர அசலங்கள் எட்டும் குலகிரி எட்டும் விட்டு ஓட - திக்குயானைகள் எட்டும் அட்டகுல பர்வதங்களையும் விட்டு ஓடும்படி, எட்டாத வெளி மட்டும் புதைய விரிக்குங் கலாப மயூரத்தளே - ஊனக்கண்ணுக்கு எட்டாத ஞான ஆகாயம் வரையும் அது மறையும்படி விரிக்கும் தோகை பொருந்திய மயில்வாகனதையுடையவரே, வெட்டும் காமமிசைத் தோன்றும் வெம் கூற்றன் விடும் சயிற்றன் சட்டும்பொழுது விடுவதாக வேண்டாம் - கொலை செய்கின்ற எருமைக்கடாவின மேலேறி வருகின்ற கொடிய இயமன் விககின்ற பாசக்கயிற்றினால் என்னைக் கட்டும் பொழுது தேவரீ! அவன்கையினின்றும் அடியேனை விடு வித்தருளவேண்டும்.

குறிப்பு: 1. கராசலங்கள் (கர + அசலங்கள்) - துதிக்கைகளையுடைய மலைகள், திக்குயானைகள். கராசலங்கள் ஆன்மதத்துவங்களைக் குறித்து நின்றன. இவை தத்தன் செயல்களின்றி நின்றன என்பது பொருள்.

2. குலகிரியெட்டு - அகத்தமாயையும் வித்தியாதத துவங்கள் ஏழாம்.

3. எட்டாத வெளி - ஞானவெளி. தத்துவங்களுக்கும் அப்பாற்பட்ட வெளி. மயில் என்னும் திரேதானசக்தி மாயாசாரியங்களைக் காரியப்படுத்தி, ஆன்மாத்கள் என் பவர்களை நுகர்ப்படி செய்து, தத்துவங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட அஞாவெளியிலே ஓடுங்குச்செய்யுடி என்பது.

(தா - ம.) மலங்களை ஒழிக்கும் சததியையுடைய தருகக்கடவுளை! அடியேன் இயமன்னைகாப்பாடுபிப்பது கரத்துக்கொள்வீராக.

66. வாசக ஞானம்.

நாகந மிழிக்கு நிகனெயர் மாககநில லாகுசெவ்வ மாகந மிடத்ததந மின்போலு மெனயா மரித்துவந்தெ வறந மாககந வென்னினெங் கெனு மெருந்தி நயபா வேறந மாறகன் மிலாதவர் ஞான மிகவுறவிற.

கறறிலேன் - உம்முடைய சிறிய திருவடியை அணுகி வணங்கி பெறுதற்குரிய வீடுபேற்றைப் பெறுவதற்குக் கற்றேனில்லை.

குறிப்பு: 1. சங்கிராமசயிலம் போர்மலை; என்றது யானையை, சங்கிராமம் - போர்.

2. சிற்றடி - திருவருள். தெய்வயானை - கிரியாசத்தி.

(தா - ம்.) முருகக்கடவுளே! தேவரீரைப் பணிந்து மானுடப்பிறவியின் மயனை அடைகின்றேனில்லை.

68. திருவடி க்தியானத்தின பேறு.

சாடுஞ் சமரத் தனிலேன் முருகன் கணத்திலே
ஒடுங் கருத்தை யிருத்தவல் லார்க்குகள் போய்க்கம்போய்ப்
பாடுங் கவுரி பவுரிகொண் டாடப் பகபதிந்
முடு பொழுது பரமாயிருக்க மதித்திலே.

(இ—ள்.) ஓடும் கருத்தை-பஞ்சப்புலன்களின் வழியே செல்லும் மனத்தை, சமரம் சாடும் தனிலேன் முருகன் கணத்திலே - யுத்தத்திலே பகைவரை அழிக்கும் ஒப் பற்ற வேற்படையையுடைய முருகக்கடவுளுடைய திருவடிகளின்கண்ணே, இருத்த வல்லார்க்கு-இருத்த வல்லவர்களுக்கு, மகம் போய் சகம் போய் - பிரபஞ்சப்பற்றெழிந்து, பாடும் கவுரி பவுரி கொண்டாட - பாடுகின்ற பராசத்தி பவுரி என்னும் கிருநடனத்தை மெச்ச, பகபதிந் தின்று ஆடும் பொழுது - பரமசிவன் தின்று நடனஞ்செய்யும் பொழுது, அகீசத்திலே பரமாயிருக்கும் - துரியாதேவியிலே பரமத்தி சித்திக்கும்.

குறிப்பு. 1. உகம் போய்ச் சகம் போய் ... அத்தத்திலே - தத்துவங்களும் பிரபஞ்சப்பற்றும் நீங்கிப் பராநதநத்தை அநுபவிப்பவர் என்பது. பாடுங்கவுரி பவுரி கொண்டாடல் - பராசத்தி துணைசெய்தல். பகபதி தின் முருகன் பராநதநாடிகுள். "ஆநந்தமொண்ட நகுதி

நின்றூடல் காணும் அருண்மூர்த்தியாகக் கொண்ட திருவரம்பலத்தான் கூத்து." (உண்மைவிளக்கம் 37.) உகம், சகம் - உலகம்.

2. சரணத்திலே கருத்தையிருத்தல்வார்க்கு அதிததகிலே பரமாயிருக்கும் என முடிக்க.

(தா-ம்.) முருகக்கடவுளின் திருவடியைத் தியானிப்போருக்குப் பாமுத்தி கைகடும் என்பதாம்.

69 இயமபயமில்லை எனல்.

தந்தைக்கு முன்னத் தனிஞான வானொன்று சாதித்த நளகந்தச் சுவாமி பெணத்தேற நியமின்னர்க் காலன்வெம்பி வந்திப் பொடிதென்ன வென்செய லாந்ததி வானொன்சிந்தத் துணிப்பன றணிப்ப நங் கோபதரி சூலத்தையே. (நி-ஞர்)

(இ-ள்.) தந்தைக்கு முன்னம் தனிஞான வான் ஒன்று சாதித்து அந்ந் சுந்த சுவாமி - பரமசிவனாகிய தம் பிகாவுக்கு முன்னொருகாலத்திலே ஒப்பற்ற பிரணவத்தின் பொருளை உபதேசித்ததருளிய முருகக்கடவுள், எனைத்தேற்றிய பின்னர் - அடியேனை ஞானோபதேசத்தால் திடப்படுத்திய பின்பு, காலன் வெம்பி வந்து இப்பொழுது என்னை என் செயலாம் - இயமனுனைவன் கோபித்து வந்து இப்பொழுது அடியேனை என்ன செய்யமுடியும், தணிப்பு அந்ந் கோபத் திரிகூலத்தை - தணித்தற்குரிய கோபத்தை யுடைய அவனது திரிகூலத்தை, சக்தி வான் முன்றினால் சிந்தகதுணிப்பன - அந்த ஞானவான் ஷண்முககொண்டு சிதறுமபடி துண்டித்து விடுவேன்.

தனிப்பு. 1 ஞானவான் ஷண்முக சாதித்தல்: சாதித்தல் - செய்தல், உபதேசஞ்செய்தல்.

2. தேறுறுதல் - திடப்படுத்துதல்.

3. சந்திவான் - ஞானவான், திருவந்.

(தா-ம்.) முருகக்கடவுளது திருவந்நிப்பெற்றேறனை யால், இயமனுக்கு அஞ்சனை என்பதாம்.

70. மும்மலம் ஒழித்தற்கு ஏது.

விழிக்குத் துணை திரு மென்மலர்ப் பாதங்கள் மென்மைதன் று
மொழிக்குத் துணை ருந் காவெனு நாமங்கள் முனடிசெய்த
பழிக்குத் துணையவன் பன்னிரு தோளும் பயந்ததனி
வழிக்குத் துணைவடி வேலுந் செங்கோன் மயூரமே.

(இ—ள்.) விழிக்குத் துணை செங்கோடன் திரு மென்
மலர்ப் பாதங்களே - எனது கண்களுக்குத் துணையாவன
திருச்செங்கோட்டில் எழுந்தருளியிருக்கும் புருகுகடவுளு
டைய மென்மையினை யுடைய காமரைமலர் போன்ற திரு
வடிகளே, மெய்ம்மை தன்றாமொழிக்குத் துணை முருகா
எனும் நாமங்களே - சத்தியம் தவறாத எனது வாகடிக்
குக் குகையாவது முருகா என்று விளிக்கப்படும் அவர்
நாரமே, மரணப் செய்த பழிக்குத்துணை அவன் பன்னிரு
தோளும் - யான் முன்செய்த பாவத்தை நீக்குதற்குத்
துணையாவன அவருடைய பன்னிரு புயங்களுமே, பயந்த
தனிவழிக்குத் துணை வடிவேலும் மயூரமே - யான் அந்
கதற்கரிய தனிவழிக்குத் துணையாவன அவரது ஒளி
பொருந்திய வேற்படையும் மயிலுமே.

குறிப்பு. 1. விழிக்குத் துணை திருமென்மலர்ப்
பாதங்கள் - பிராரதத விஷயை அநுபவிக்கும்பொழுது
மனமானது. கணமுகலிய பஞ்சப்பொறிகளின்வழியே
சென்று விடயங்களைப்பற்றி அவற்றில் அழுந்தும். அவ்
விடயங்களில் வைத்த விருப்பு வெறுப்புக்களால் ஆகா
மியவினை ஏறும். அங்ஙனம் ஆகாமியவினை ஏறுதபடி முரு
கட்கடவுளுடைய திருவடிகளைத் தியானிக்கவேண்டும்
என்பது.

2. மொழிக்குத்துணை முருகாவெனு நாமங்கள் - பிரா
ரத்தவிஷயை அநுபவிக்கும்பொழுது வாக்கால் ஆகா
மியவினை ஏறுதபடி அவருடைய திருநாமத்தை உச்சரிக்க
வேண்டும் என்பது. நாமங்கள் எனபுழிக் கள் அசை.

3. முன்பு செய்த பழிக்குத்துணை அவன் பன்னிரு
தோள் - சஞ்சிதவினையைப் போக்குதற்கு அவருடைய
பன்னிரு புயங்களுயும் போற்றல் வேண்டும் என்பது.

4. பயத்த தனிவழிக்குத் துணை வடிவேலும் மயூர
மும் - மல மாயைகளைப் போக்கி மேற்பிறவியெடாவண்
ணம் துணையாயுள்ளன வேலும் மயிலுமாம். மயில் கன்
மங்களை நுகர்வித்து மலபரிபாகம் வந்தவிடத்து வேல்
ஞானத்தை அருளிப் பிறவியை நீக்கும், கன்மமின்மை
யால் மாயாமலமும் நீங்கும். இறக்கும் பொழுதும் பிறக்
கும்பொழுதும் ஆன்மா ஒநுதுணையுமின்றி இறந்து பிறந்து
உழல்வதால் "தனிவழி" என்றார்.

(தா—ம்.) எனது மல மாயை கன்மங்களைப் போக்கு
தற்கு முருகக்கடவுளுடைய திருவடிகளும் திருநாமங்களும்
திருப்புயங்களும் வேலும் மயிலும் துணைகளாம்.

71. முத்திக்குபாயம்.

குந்தி யெனும்படி தும்பித்து வாயுவைச் சுற்றிமுறித்
தகுந்தி புடம்பை யொறுக்கிலென் னாஞ்சிவ யோகமெனுங்
குந்ததை மறிந்து முகமானுடைக்குந் தாதன்சொன்ன
குந்ததை மனத்தி லிருந்துங்கள் மீழ்த்தி கைகண்டதே.

(இ—ள்.) துருத்தி எனும்படி. வாயுவைச் சுற்றி
முறித்து அருத்தி கும்பித்து - துருத்தி என்று சொல்லும்படி
பிராணவாயுவை வெளியிற் செல்லாது வளைத்துத் தடுத்து
உள்ளே நிரப்பி நிறுத்தி, உடம்பை ஒறுக்கில் என் ஆம் -
உடம்பை வருத்துதலினால் என்பயனுண்டாம், சிவயோ
கம் என்னும் குருத்தை அறிந்து - சிவயோகம் என்னும்
துரியநிலையை அறிந்து, முகம் ஆறு உடை குருநாதன்
சொன்ன - ஆறுமுகங்களையுடைய குருநாதர் உபதேசித்
தருளிய, குருத்தை மனத்தில் இருத்தும் - உபதேசப்
பொருளை உங்கள் மனத்திலே அழுத்துங்கள், முத்தி கை
கண்டது - முத்திநிலை கைகூடினதேயாகும்.

நற்பு. 1. கும்பித்தல் - பிராணவாயுவை உள்ளே
புத்தல்.

2. சுற்றிமுறித்தல் - வளைத்துத் தடுத்தல், பிராண
வாயு வெளியிற் செல்லாது தடுத்தல்.

3. அருத்தல் - உண்பித்தல், பிராணவாயுவை உள்ளே
நிரப்புகல், ஸூரகஞ்செய்தல்.

4. சிவயோகம் - கேவல சகலங்களும் தற்போத மட
நீங்கப்பெற்றுத் திருவருள் வியாபகத்துக்குள்ளாக ஆன்மா
அடங்கி நிற்கும் துரியநிலை.

5. குருத்து - மரம்முதலியவற்றின் குருத்து. அது
இங்கே தத்துவங்கள் முதலியன நீங்கப்பெற்ற ஆனந்த
வின் சுத்தநிலையாகிய அருணிலைக்கு உவமையாகக் கூறப்
பட்டது.

6. குருநாதன சொன்ன கருத்தை மனத்தினிருத்தும்
குருநாதர் உபதேசித்த உபதேசமொழியை இடைவிடாது
தியானஞ் செய்யும் என்பது.

7. கண்மர் - முன்னிலைப்பன்மையில் வரும் அசை
மொழி.

(தா -ம்.) கருமயோகஞ் செய்யாது, சிவயோகஞ்
செய்யின் முத்தி கைகூடும்.

72. முருகக்கடவுளைத் தியானித்தலின் பேறு.

சேந்தனைக் கந்தனைச் செங்கோட்டு வெற்பனைச் செந்தகடர்வேல்
வேந்தனைச் செந்தமிழ் நூல்விதி தோனை விளங்குவளளி
காந்தனைக் கந்தக் கடம்பனைக் கார்மயில் வாகனனைச்
சாந்துனைப் போது மறவா தவர்க்கொரு தாழ்விலையே.

(இ ள்.) சேந்தனை - சிவந்த திருமேனியுடையவரும்,
கந்தனை - ஆறு திருவடிவங்களும் ஒன்றாகச் சேர்க்கப்பட்ட
வரும், செங்கோட்டு வெற்பனை - திருச்செங்கோட்டு மலை
யில் எழுந்தருளியிருப்பவரும், செம் கடர் வேல் வேந்தனை

- சிவந்த ஒளிபொருந்திய வேற்படையையுடைய இறைவரும், செத்தமிழ் நூல் விரித்தோனை - செத்தமிழ் நூல்களை அசுத்தியமுனிவருக்கு விரித்துரைத்தருளினவரும், விளங்கு வள்ளி காத்தனை அழகு விளங்குகின்ற வள்ளி நாயகியாருக்குத் தலைவரும், கந்தக் கடம்பனை - வாசனை பொருந்திய கடம்பமலர்மாலையை அணிந்தவரும், காரமயில் வாகனனை - பச்சைநிறம்பொருந்திய மயில்வாகனத்தை யுடையவரும் ஆகிய முருகக்கடவுளை, சாமதுணைப் போதுமறவாகவாக்கி-இறக்குநாளாவும் மறவாகவாக்கி, ஒரு தாழ்விடலை - ஒரு குறைவுமிடலை.

தற்படி: 1. கார் - பச்சை; கறுப்பு.

2. சாந்துணைப்போது துணை - அளவு, என்னை. போது - காலம்.

(தா—ம்.) முருகக்கடவுளை இறக்குமளவும் நினைப்பவர்க்கு ஒரு குறைவுமிடலை என்பதாம்.

73. திருவருளின் செயல்.

போக்தம் வரவு மீரவும் பகலும் புறப்புழாநதம்
வாக்தம் வடிவு ரடிவுமில் லாதொன்று வந்துவந்து
தாக்த மனையந நாளை தருமனைத் தன்வசத்தே
அக்த மறுமுக வாசைல் லொணத்திந்த வநந்தயே.

(இ - ள்.) போக்தம் வரவும் - தோற்றநாசமும், இரவும் பகலும் - கைவல சகலங்களும், புறம்பும் உள்ளும் - புறம்பு உள்ள என்னும் வேற்றுமையும். லாக்கும் வடிவும் சரடலும் நகுலமும், முடிவும் - ஆதியும் அந்தமும், இலலாது ஒன்று - இல்லாதகாகிய ஒப்பற்ற திருவருளானது. வந்து வந்து தாக்தம் - இடைவிடாது வந்து என்னைப் பொருந்தாநிற்கும், மனையந தானே தரும் - எனக்கு மனையத்தைத் தானே உண்டாக்கும், எனைத்தன்வசத்தே ஆக்தம் - என்னைக் தன்வசப்படுத்துர், அறுமுகவா - சனரகக்கடவுளை. இந்த ஆந்தம் சொல்லெண்ணது - இந்த ஆந்தத்தின் தன்மை சொல்லமுடியாது.

திறிப்பு: 1. போக்கும் வரவும் - இறப்பும் திற்ப்பும்

2. இரவும் பகலும் இரவு தத்துவங்களினதொழிற்
பாடின்றி ஆணவ மடத்தொடர்மத்திரங் கூடிநிற்கும்
ஆணவ மின்ன செவ்வெதில் பகல்-ஆணவ தத்துவங்களைப்
கூடி விட யங்களை நுகரும் தகவ்தலை. இத்தனறி அச்சகல்
தலைபில் திகழும் மரபுநிலைப்புகள் இரவு பகல் என்றும்
செவ்வெதில் உள்ளன என்று சொல்பபபிற்.

3. பிறம்பு முள்ளும் இவ்வொரு - பிறப்பு உள் எனவொரு
செவ்வொரு வறி எங்கும் பரிபூரணமாய நிறைநகி நகரு.

4 வ. 4 ந - விதம். மாகி, தாயல், திறம்.

5. முடிவும் - இனம்பற்றி ஆதி வையதும் வ தவிசை,
பட்டது.

6. தன்வசத தேயமகும் - ஆணவமில் இவ்வொரு வறி
செவ்வொரு வறி அளவெதில் நிற்கல்.

(து-11.) 'தருக்கசடவுளை' உன திருவநாடல் வநா
ஆதந்தம் இன்ன தன்மையது என்று சொல்ல முடியாது

74. சுத்தநிலை.

அராப்புனை வேணியன் சேயநள் வேண்டி மளித்தவன்பற்
தராப்புனை தண்டையந் தாடுமூல் வேண்டிங் கொடியவைவர்
பராககறல் வேண்டி மனமும் பாதம்பறல் வேண்டிமொரு
இராபுக ஸ்ரற விடததே பிநககை யெளிதலலவே.

(இ-ள்.) (அநள் நிலையிலிருத்தற்கு) அராப்புனை
வேணியன் சேய் அநள் வேண்டும் - பாம்பை அணிந்த
சடையினையுடைய விவபெருமானுக்குப் புத்திரராகிய தரு
கக்கடவுளது திருவநள் வேண்டி, அவிழதத அனபாட்
குராப்புனை தண்டை அம் தாள தொழில்வேண்டும் - கசிந்
துததம் அண்டோடு குராமலரை அணிந்த தண்டைய
யுடைய அவரது திருவடியை வணங்கலும் வேண்டி,
கொடிய ஸ்வர் பராக்க அநல் வேண்டும் - கொடிய ஸ்வர்

சப் பெயர்களுந் விடயங்களிற் சென்று பாடல் ஒழிதல் வேண்டிய, மனமும பதைப்பு அறல் வேண்டிய - மனமும் ஓயாது சன்னப்படுதல் கெடவேண்டும், என்றும் - என்ற மொழிமுடித்து, இரப்பாடல் அற்ற இடத்தே இதனை எளிதாக்க - தேவன் சகலங்கள் ஒழிந்த அவைகள் நிலையிலி ருத்தல் இவ்வுவான காரியமாயு.

நற்படி: 1. தொடிய லவா பராகதநல வேணநர் - மனந லை புறத்தொழில் இநதிரியங்களை அகிடித்தலாய். அமமனமானது ஸம்பாநிகளையும் சகதாதிவிடயங்களிலே பிர்விருத்திககச்செயதாய். "ஐவர் பராக்ர வேண்டும்" என்றார்.

2. மனமும பதைப்பறல் வேணநர் மனத்தின் உட்டெழில சங்கரமித்ததும் ஓயாமற் சன்னப்படுதலு மாதலாய், பதைப்பறல் வேண்டும் எனறார்.

3. இரப்பகல் - (செய். 73. பாள்.)

(நா.ம்.) இரப்பகலறறவிடத்தினி ருத்தத்கு முநகக் கடவுளது திருவருள் முதலியவை வேணநம் என்பதாய்.

75. நெஞ்சறிவுறுத்தல்.

படிக்கின் நிலைபழ விநதி ந நாமம படிப்பவர்தான்
முடிக்கின் நிலைபழ கடுவன கலைபடு யாமலிடு
மீடிகின் நிலைபா மாறத்த மேற்கொள விமயிவியம்
நடிக்கின் நிலைநெஞ்ச மேதஞ்ச மேது நமக்கினியே.

(இ-ள்.) நெஞ்சமே - மனமே, பழனித திருநாமம படிக்கின் நிலை - பழனி என்னும் கலத்தில் எழுந்த நளியிருக் கும முநகக்கடவுள்மீது பாடப்பட்ட பாக்களைப் படிக்கின்றாயிற்றே, படிப்பவர் தான் முடிக்கின் நிலை - அவற்றைப் படிக்கும் அடியவர்களுடைய பாதுகங்களை உனது சிரசிலே சூட்டுகின்றாயிற்றே, முநகா என்கிறே - முநகா என்று சொல்லுகின்றாயிற்றே, முசியாமல் இட்டு மடிக்கின் நிலை - மனம் தளராமல் இரப்போர்க்குக் கொடுத்து வறுமை

அடைகின்றாயில்லை, பரமாதந்தம் மேற்கொள் விம்மி
வம்மி நடிக்கின்றிலை - பரமாதந்தம் மேற்பட அழுத்திது
கூதகாடுகின்றிலை, இனி நமக்கு தஞ்சம் ஏது - இனி நமக்
குப் பற்றுக்கோடாவது யாது?

தற்பு: 1. முசித்தல் - இளைத்தல், சோர்வடைதல்.
இளைப்பு நீக்கல எனப் பொருள்படும். "முசிப்பாரறி"
என்னும் வழக்கையும் நோக்குக.

2. பழனி - முருகக்கடவுளது ஆறு திருப்பதிகளில்
ஒன்றாகிய திருவாவினகுடி.

(தா—ர்.) மனமே, நீ பழனிக் திருப்பதியில் எழந்
த ரீதியிருக்கும் முருகக்கடவுள்மீது பாடப்பட்ட பாடல்
களைப் படித்தல் முதலியன செய்கின்றிலை, இனி நமக்குத்
தஞ்சம் யாது?

76. முறையீடு.

கோடாத வேதனுக்கே பான்செய்த குற்றமென தன்றெறிந்த
தாடாள நேதேன் தணிகைக் குமரின் தணைபந்தாள்
குடாத சென்னியும் நாடாத கண்ணுத தொழாதகையும்
பாடாத நாவு மெனக்கே தெரிந்து படைத்தனனெ.

(இ—ள்.) குன்று எறிந்த தாடாளனே - கிரௌஞச
மலையை வேலார் பிளந்த ஊக்கமுடையவரே, தென்
தணிகைக் குமர - அழகிய தணிகைமலையில் எழுந்தருளி
யிருக்கும் குமரக்கடவுளே, கோடாத வேதனுக்கு யான்
செய்த குற்றம் என் - தன் செய்கையிற் பாடசபாபதமில்லாத
பரமனுக்கு அடிபேன் செய்த பிழையாது, நின் தணை
அம் தாள் குடாத சென்னியும் - உம்முடைய தணை
பணிந்த திருவடிகளை வணங்காத கலையினையும், நாடாத
கண்ணும் - உமது திருவடிகளை நோக்காத கண்களையும்,
தொழாத கையும் - உன் திருவடிகளைக் கூப்பி வணங்காத
கைகளையும், பாடாத நாவும - உமது திருவடிகளின் புக
ழைப் பாடாத நாவையும், தெரிந்து எனக்கே படைத்
தனன் - ஆராய்ந்து எனக்கே படைத்தனன்.

78. அத்தியகாலத்தில் முருகக்கடவுளை துணையாவா.
கூட்டுகோண்ட வேல்களைப் போற்றும் லேற்றங்கொண்டாடுவீர்கள்
பொருக்கொண்ட கால இலமைக்கொண்டு போனது பூணய்யவும்
தார்கொண்ட மாத நு மானிகை பும்பணச் சரணிகையும்
ஆர்கொண்டு போவகை போகெடு வீர்தும மறிவிண்மையே.

(இ-ள்.) கூர்கொண்ட - வேல்களைப் போற்றும் -
கூட்டுகொண்ட வேற்படைமையுடைய முருகக்கடவுளை
வாழ்த்தாமல், ஏற்றம் கொண்டு ஆடுவீர்கள் - பிறர்
புகழ்ப பாராட்டுவோர்களே, போர்கொண்ட காலம்
உமைக்கொண்டு போன அன்று-போர்த்தொழிலைத் தனக்கு
விமையாகக்கொண்ட இயமன் உங்களைத் தனது பாசக்
கயிறாற் கட்டிக் கொண்டு போகும் அந்த மரண காலத்தில்,
பூணய்யவும் தார்கொண்ட மாத நு மானிகையும் பணச்
சரணிகையும் - உங்களால் அணியப்படும் அணிகளையும்
பூண்டியை அணியாக்கக்கொண்ட பெண்களையும் வீடுகளையும்
பாண்டலாககளையும், ஆர்கொண்டு போவா - ஆர்
கொண்டு போகப் போகின்றார்கள், ஐயோ கெடுவீர் -
ஐயோ கெடுவீர், நும அறிவிண்மையே - இரளை உணரா
நி நுகரல் உங்கள் அறிவாமையாம்.

குறிப்பு: ஏற்றம் - உயர்ச்சி, புகழ்.

(தா-ய்.) முருகக்கடவுளை வணங்குதலுடைய புகழ்ப்
பாராட்டுவோர்களே உங்கள் அறிவாமையிற் தந்தகால
என்னை.

79. மாதர்மயக்கத்தை ஷழிக்க வேண்டல்.

பந்தாடு மங்கையர் செங்கயற் பார்வையிற் பட்டுழலுந்
சிந்தா குலத்தனைத் தீர்த்துள வாய்செய்ய வேன்புநகா
கொந்தார் கடமபு புடைநற திருத்தணிக துன்றிறநங்
கந்தா விளங்கும ராவா ராவதி காவலினே.

(இ-ள்.) செய்ய வேல் முருகா - செந்திரம் போதும்
திய வேற்படையையுடைய முருகக்கடவுளை, கொந்தார்

கடம்பு புடை சூழ் திருத்தண்க்குன்றின் நிற்கும் சுந்தா -- பூங்கொத்துகள் நிறைந்த கடப்பமரங்கள் பக்கங்களில் நிற்கின்ற திருத்தண்கையலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் சுந்தவேளே, இளம் குமர - இளமையினையுடைய குமர வேளே, அமராவதி காவலனை - இந்திரனுடைய நகரத் துருக்குக் காவலனே, பந்து ஆடும் மங்கையர் செங்கயல் பாளையனில் பட்டு உழையும் சிந்தாதுலமகனைத் தீர்த்து அருளவாய் - பந்துவிளையாடும் பெண்களது சிவந்த கயல் மீனப்பாலுங் கண்களில் அகப்பட்டுச் சுழல்கின்ற எனது மனோஸியாகுலத்தை நீக்கியருள்வீராக.

குறிப்பு. 1. செங்கயற் பார்வை - கண் பிறழ்ச்சியாலும் உருவத்தாலும் நிறத்தாலும் கயல்மீனை ஒத்திருந்த லார், "செங்கயற் பார்வை" என்றும், செவ்வரி பரத் திருத்தலால் "செங்கயல்" என்றும் கூறினர்.

2. செய்ய - அழகிய, சிவந்த, செப்பமான எனப் பொருள்படும் ஒரு குறிப்புவினைப் பெயரெச்சம்.

(தாம்.) மருகக்கடவுளே! மாதர்மயக்கத்தினை வந்தருகின்ற என்மனவந்தத்தனை நீக்கியருளும்.

80. அந்தியகாலத்திலே தரிசனம் வேண்டல்.

மாகத்தை முடி வந்தெடுங் கூற்றன்வத் தாலென்முன்கை தோகைப் பரணிந் தோன்றிநிற் பாய்கத்த நித்தமுத்தித் த்யாகப் பொருப்பைத் திரிபுரத் தகளைத் திரியம்பகளைப் பாகத்திற் வைக்கும் பரமகல் யாணிதன் பாலகளை.

(இ-ள்.) சுத்த நித்த முத்தித்தியாகப் பொருப்பை - சுத்தமும் நிக்கமுமாகிய முத்தியை வரையாதுகொடுக்கும் மகிழ்போன்ற வள்ளலும், திரிபுர அந்தகளை முடிபுரங்களை அழித்தவருட், திரியம்பகளை - முக்கண்ணரும் ஆகிய சிவனை, பாகத்திற் வைக்கும் பரமகல்யாணிதன் பாலகளை - தமது இடப்பாகத்தில் வைத்திருக்கின்ற மேலான மங்களகுணங்களையுடையவராகிய உமாதேவியா

ன புதல்வரை, மாகுதை மட்டிவநம் நெடும்கூற்றன்
வந்தால் - ஆகாயத்தை மட்டிவநம் நெடிய இயமன் இறு
திகாலதது எருமைக்கடாவிவழித் துறிவந்தால், என்
முன்னை தீதானைப் புரவியைத் தேன்றி நற்பாய் - எனக்
கெடுகில் மயிலாகிய குதிரையினமீதேறி வந்து தரிசனம்
தந்து நிற்பாயாக.

குறிப்பு. 1. தியாகம் - கொடை.

2. திரிபுராத்தகன் - (செய். 3. பார்.)

3. திரியம்பகன் - முக்கண்ணன் சிவன். திரி + அம்
பகம்: திரி - மூன்று அம்பகம் - கண்

(தூ—ம்.) மருகக்க வுலே, இயமன் அநதியகாலத்
தில் எருமைக்கடாவில் ஏறிவந்தால் தீயம் மயிலவர்களைத்
தீலேறி எனக்கெதிரே வரவேண்டும்.

81. அருளவடிவாயிடுக்கலின் இயமமாயின்று.

தாரா கணமெனுந் தாய்மார் அறுவர் ததழ்லப்பால்
ஆரா துழைமுலைப் பாதுண்ட பால் னையமிற்குநிங்
டிராவுங் கையிற் சிறுவானும் லெலுமின் சிந்தையவே
வாரா தகலந்த கலந்த பொதுயிர் வாங்குவனே.

(இ—ம்.) தாரா கணம் எனும் தாய்மார் அறுவர்
தநம் முலைப்பால் ஆராது - நட்சத்திரக்கட்டம் என்னும்
தாய்மார் அறுவரும் தந்த முலைப்பாலை உண்டு திருப்தி
யாகாது, உமை முலைப்பால் உண்ட பாலன் - உயாதேவி
யாரது முலைப்பாடையுங் குடித்த பாடகராகிய முருகக்கட
வுள். அரையில் கட்டும் சீராவும் கையில் சிறுவானும்
லேலும் என் சிந்தையவே - தமது திருவரையிற் கட்டும்
கசகம் திருக்கரத்தினகணுள்ள சிறிய வானும் வேலாயுத
மும் என்மனத்தில் இருக்கின்றன. ஆதலால், அநதகா
வாராது அகல் - இயமனே என்னை நாடி வராது நீங்கு,
வந்தபோது உயிர் வாங்குவன் - வநவையாயின் வந்த
அப்பொழுதே உன் உயிரைக் கவரவேன்.

63. புருசுக்கடவுள் மலங்களை நீக்கி நானத்தை அருளுவா
 தெங்கிய வண்டத் திணையார் சிறையிடச் சிறையுங்கே
 பூங்கழல் கடநீர் பெருமாள் கலாபய புரவிமிசை
 தாங்கி நடப்ப முறித்தது கரண நளத்தனவேன்
 வாங்கி மறுபாடிக் குறுங்கு னொரு வழிவிட்டே

(இ ள்.) தெங்கிய அண்டத்து இமையோர் சிறை
 விட - திணையார் கலாபய கலாபய, என்ன தென்குண்டைய
 சிறை நீங்க, சிறையுங்கே பூங்கழல் - திரை பெருமாள் -
 கலாபய பெரிய கிணையுமே கழி விடக்கூடிய அணிந்த
 புருசுக்கடவுள், மலபய புரவி மிசை தாங்கி நடப்ப -
 மலபய நதிய குறுங்குளினின்று மேலாக நிய ஆயுதங்களைக்
 தரித்துச் செல்ல. கரண தளம் புறித்தது - நடனுமாள்
 செனை தெனறந்து, தனிவேன் வரங்கி அனுப்பிட - பூங்
 பழம் பெருமையை எடுத்து அனுப்பவே, தனங்கு
 எட்டம் வழிவிட்ட - மலபய எட்டம் வழிவிட்டவை

குறிப்பு. 1. தெங்கிய இமையோர் என இமையார்.

2 இமையோர் சிறை - ஆண்டார்களைப் பதவித்த
 மும்மலங்கள்.

3 பூங்கழல் - அருளின் வெற்றியைக் குறிப்பது.

4. கலாபய புரவிமிசை தாங்கி நடப்ப புறித்தது
 கலாபய - முருகக்கடவுள் தாங்கி திரைதாங்கத்தயா
 கிய மயிலைச் செலுத்துவதினால், கலாபய கலாபய நீங்கி
 பது.

5. தனிவேன் வரங்கி மனுப்பிடக் கரணநளத்தன
 டிரை வழிவிட்ட - நானசத்திராகிய வேறுமையைச்
 செலுத்துவதினால், மலபய மலபய நீங்கி எனது
 கரணங்களை எட்டி உருத்தமாயையும் அதன் காரியமாக
 வித்தியாதத்துவங்கள் ஏழும்.

(தா ள்.) புருசுக்கடவுள் தாங்கி கிளியாதத் தான
 சாக்கினால் ஆண்டார்களைப் பதவித்திருத்தம் பூங்கழல்
 கலாபய நீக்கி நானத்தை அருளுவர் என்பதாம்.

84. அடைக்கலம் வேண்டல்.

ஹவநம் கண்டதத் - ஹவநகந தாவென்று வாழ்த்துமிந்தக்
கவநத் தொண்டன்றி மற்றறி பேனகற்ற கவநிபுர போயி
பவநம் கேளும் பதிபுக் கதரப் பழகிந்தும்
ஹவநம் கவநிதி மெய்விநிம் போதுன் ஹவநகவநே.

(இ - ள்) ஹவநம் கண்டதத் - கந்தரைப்பொருத்
திய மிடற் றினை யுடை யவராகிய சிவபெருமானுடைய,
ஹவந - குமாரரோ, கதர - கந்தவேளை, என்று வாழ்த்
தம் என்று சொல்லித் துதிக்கின்ற. இந்தக் கவநம்
சொண்டு அன்றி - இந்தக் கவநத்தொண்டு செய்யா அரி
செய்யாந், மற்று அநியன் - வேறென்றுந் அநியன்,
சற்ற கவநியும் போய் - நான் சுற்ற நூல்களையும் மறந்து,
ஹவநம் கேளும் பதியும் கதர - துயநறுகின்ற உறவின
ரும் பெண்டிர் மக்களும் கதறியழ, பழகி நிற்கும் ஹவநம்
கவநிதி மெய்விநிம் போது - வியங்களில் இடைய ரது
பயிநிற்கும் ஹவநரிகளும் அவ்வாறு பய ரதுநிற்க இத்
கதரகவநிதி நீங்கும் பொழுது, உன் அடைக்கலம் -
அடியேன் உமதடைக்கலம்.

திற்பு. 1. கவநம் தொண்ட - பழகின தொண்ட.

2. ஹவநம் - துயநறுகின்ற. ஹவநம் - துயநறுநல்.

3. கவநிதிகல் - ஹவநரிகளும் கதரம் தொழில்
களைச் செய்ய தியானித்தல்.

1. பதி - பிட்டு உள்ள மக்களும் மாதரும். ஆக
பெயர்.

(தா II.) 4. கதரவேளை. வாயாவே துதிப்பதன்றி
வேறு தொண்ட ரியாத அடியேனை இராகும்பொழுது வந்து
காத்தருளவேண்டும்.

85. முத்திக்குபாயம்.

கம்பிற் நுத்தி பிரிப்பதத் தேகந் தைப்புக்கடின்
விட்டிற் புத்தன் பிகவெளி தேவிழி நாகவெத்து
முட்டிக் கயலுழ வாதா நொண்ட யுச்சையுள்ளே
ஒட்டிப் பிடித்தெங்கு மோடாமற் சாதிக்கும் யோக்கினை.

(இ—ள்.) விழிநாசி வைத்து - பார்வையை மூக்கு நுனியிற் பொருத்த வைத்து, மூட்டி - மூடிக் கணியைச் சுவாலிப்பித்து, மூலாதாரம் நோகபாலம் அனட - மூலாதாரத்திலிருந்து நேரே பிரமரந்திரத்தைப் பொருந்தும் படி, மூச்சை உள்ளே ஒட்டி - பிராணவாயுவைச் சுழட்டி நாடிவழியாக ஓடச்செய்து, எங்கும் ஓடாமல் பிடித்து - மற்றைய இடைகளை பிங்கலைநாடிகள் வழியாக ஓடாமல் தடுத்து, சாதிக்கும் யோகிகளை - சாதனைசெய்யுந் யோகிகளை, காட்டில் தரத்தி பிரான் பாதத்தே கருந்தைப் புகட்டின் - காட்டில் வசிக்கின்ற குறமகளாகிய வள்ளி நாயகியின் தலைவராகிய முருகக்கடவுளின் திருவடிகளின் கண்ணை உங்கள் அறிவைப் புகவிட்டாள், வீட்டில் புகுதல் மிக எளிது - மோகனவிட்டிற் பிரவேசித்தல் மிகவும் எளிதாகும்.

நிற்பு. பிராணபதத்தே கருத்தைப் புகட்டல் - ஆன்மா இச்சாதானக் கிரியைகளின்றித் திருவருளில் அடங்கி அத்வையாநின்றல். அது சிவயோகம்.

(தா—ம.) கருமயோகஞ் செய்யும் யோகிகளை, நீங்கள் சிவயோகம் செய்யின் முத்தி எளிதிற் கைகூடும்.

• 86. இயமவாதனையை மறுத்தல்.

வேலா புதனாசங்கு க்கு புதன்விளிந் சன்னறியாச் சூலா புதனறந்த கந்த சுவாமி சுடர்க்குடுமிக் காலா புதக்கொடி பேனா ளாய கவசமுண்டென பாலா புதம்வநு மோமம னோடு பணக்கிணுமே.

(இ—ள்.) வேலாயுதன் வேலாயுதத்தையுடையவரும், சுடர் குடுமிகாலாயுதக் கொடியோன் - ஒளிபொருத்திய உச்சச் சூட்டினைக்கொண்ட கோழிக்கொடியையுடையவரும், சங்கு சக்ராயுதன் விரிஞ்சன் அறியா சூலாயுதன் தந்த கந்தசுவாமி - சங்கையும் சக்கராயுதத்தையுடைய திருமாலும் பிரமனும் அறியாத சூலாயுதத்தை

யுடைய சிவபெருமானு சன்ற நளிய கந்தசுவாமியுமாதிய
முதலாகவுள்ளுடைய, அந்ந ஆய கவசம் உண்டு - திரு
வருளாகிய கவசம் எனக துண்டு. ஆதலால், யமனேடு
பணக்ககினும என்பதும் ஆயுதம் வநமோ - அடியேன் இய
மனேடு பணக்ககினும் அவனது கூடாயுதம் என்னி! தங்
ஊறுசெய்ய வநமோ.

தற்பு. 1. சக்கராயுதம் சக்கரம் + ஆயுதம். சக
கரம் - வட்டம்.

2. காலாயுதம் - கோழி.

(நா. ம.) அடியேன் முதலாகவுள்ள திருவருளா
கிய கவசத்தை அணிந்திருந்தாலும் இயமனது கைகாட்டி
ஊறுசெய்யமாட்டாது.

87. அடியாதை இயமன் அணுகான் எனல்.

நமர் சணங்கு சணமென் றுணர் குழந்திதிகர்
அமர் வதியிற் பெருமா புருக மாறுங்கண்ட
தமர்கி வைத்த தனியன் அன் தபெருமாமகி
கொரகன் னி! கடைபெடு வத்திற் பென்செயுமே.

(இ ன்) தாரா சரணம் சரணம் என்று - தாரக்
கடவுளே அடைக்கலம் அடைக்கலம் என்று, அண்டர்
குழாம் துதிக்கும் அமராவதியில் பெருமான் - கருவர்கு
டம் தோத்திரம் பண்ணுகின்ற இந்நிரபுரிக்கு அதிபதியா
கிய முதலாகவுள்ளுடைய, முதற்குற ஆறு கண்ட - து
நரங்குளையும தரித்த தமராகி வைத்த துன்பால்
நான் தப்பாதனாகது - அடியவராயிருக்கி டுமார்
நிலைக்கைப்பெற்ற மனிவர்களுக்கது, இவது எமராசன்
விட கடை ஏடுவந்து இனி என செய்யும் - இவ்விடத்தில்
இயமராசன் அனுப்பிய மரண ஓலை வந்து யாது செய்யும்

தற்பு. இயமராசன் வீட்ட கடைபெடு - இயமரா
சன் அனுப்பிய மடிபெடு என்னும் பொருத்தும் கடை
யேடு - மரணவோலை.

(தா. ம்.) புருசுக்கடவுளின் திருவுருவத்தைக் தரிசித்த தவசசெல்வர்களிடத்து இயமன் விநிம மரண வேலை ஒன்றும் செய்யாது.

88. ஈடேற்ற வேண்டல்.

வணங்கித் துதிக்க வறியா மனித நுண்ணங்கிக்
தூண்கெட்ட துட்டனை டீரேற்று வாய்கொடி புங்கடி நா
பிணங்கத் துணங்கை பலகைகொண்டாப் பிசித்தாடவாய்
திணங்கக் கவிரம வேலாயுதத் தெய் தீர்மலனை.

(இ - ள்.) கொடிபுரர் சுழிதட பிணங்க - காதலாகியுட
கடி நா னாதேரெடான்று சண்டை செய்ய, அலகை துணங்
கை கொண்டாட - பேய்கள் துணங்கை கூத்தாட.
பிறந்தும் வாய் திணம் கக்க - அசுரர் வாய் கொடிய
பைசு கக்க, விரம வேலாயுதம் தெய் தீர்மலனை -
விரலாயுதம் வேறுபாட்டையிச் செலுத்திய பரிசுத்தரே,
வணங்கித் துதிக்க அரியா மனித நடன் இணங்கிக் துணம்
கெட்ட துட்டனை - மனை வணங்கிக் கோத்திரம்பண்ண
அரியாக துய். மனிதரோடு நட்பிச்செய்து அதனால் நற்
குணங்களை இடிந்த தாட்டனாக அடியேனை. ஈடேற்றுவாய் -
உய்யும்படி செய்.

தற்ப்பு. 1. துணங்கை - இரகையும் மடக்கிப் பழப்
பழை ஒற்றி ஆடுகின்ற ஒரவனாக உருது.

2. பிசிதர் திணம் கக்கல் - ஆணவமலச செருத்த
நீங்கல்.

(தா. ம்.) புருசுக்கடவுளை, துட்டர்சகவாசத்தாற
பாடுகின்றத னானை ஈடேற்றி அருள்க

89. அடியார் பிறவார்.

பங்கை நுகனென்ப பட்டோ லையிலிடப் பண்டுதன்
நங்காவி லிட தறிந்தில னேதனி வேலெந்ததுப்
பொங்கோதம் வாய்விடப் பொன்னக் சிலம்பு புலம்பவ நம்
எங்கோ வறியி வினிநான் முகனுக் கருவிலங்கி.

(இ -ள்.) பங்கேடுகள் எனைப் பட்டோ ரடையில் இட - பிரமதேவர் அடியேனைத் தமது கணக்கேட்டிற் பதிய, பண்டு தம் ராவில் தனை இட்டது அறிந்திலனே - முற் காலத்தில் தமது முநகக்கடவுள் தம காலில் விசங்கிட டதை அறியாதோ, பொங்கு ஓதம் வாயவி - பொன்னம் சிலம்பு புலம்ப - பொங்குகின்ற கடல் உரத்து முழங்கவும் பொன்மயமான அழகிய கிரௌஞ்சரங்கு புலப்படும், தனி வேல எடுத நவ நம் எம கான அறியின - ஓடாற ரேவலா புநகல எடுத்துவந்த எமது இனறவாராகிய முநகக்கடவுள் அறிவாராயின, நான் முகனாகது இனி இரு விலங்கே - பிரம தேவருக்கு இனி இரண்டு விலங்குகள் உளவாதம

குறிப்பு. 1. பொங்கோதம் - கன்மங்களைக் குறிப்பது

2. பொன்னம் சிலம்பு - மாயை.

3. மல மாயை கன்மங்கள் நீங்கி முநகக்கடவுளது திருவருளைப் பெற்றேனாகையால், இனி எனைத் தீரப் பிறப்பு இல்லை என்றபடி.

(தா -ய.) பிரமதேவர் இனி என்னைச் சிந்திப்பாராயின், முநகக்கடவுள் அவருடைய கைகளுக்கும் விலங்கிடுவர்.

10. முநகக்கடவுளுடைய சகலவடிவத்தின் சிறப்பு மாலோன மநகன் மன் றடி மைத்தன் வானவர்கு மேலான தேவனை மெய்ஞ்ஞான தெய்வத்தை மேதினிபிற சேலா வபறபொழிற் செங்கோட்டினச் சென்று கண்டுதொழ நாலா பிரங்கன் னடைத்தில வேயந்த நான் முகனை.

(இ -ள்.) மாலோன மநகனை - திருமாலுடைய மந கரும், மன்றாடி மைத்தனை - சிறைபையில் ஆரந்த நடனஞ் செய்யும் சிவபிரானுடைய குமாரரும், வானவர்க்கு மேலான தேவனை - தேவர்களுக்கு மேலான கடவுளும், மெய்ஞ்ஞான தெய்வத்தை - உண்மையானத்தைத் தரும தெய்வமும், மேதினியில் செல் ஆர் வயச் பொழிற் செங்

கோட்டை - பூமியிலுள்ள சேல்மீனகள் நிறைந்த வயல்
மேலும் சோலைகளும் கழிந்த திருச்செங்கோட்டில் எழுந்
தருளியிருப்பவருமாகிய முருககடவுளை, சென்று கண்டு
தொழ - அடியேன் போய்த் தரிசித்து வணங்க, அத்தநாள்
முகன் - அந்தப் பிரபலதேவர், நாலாயிரம் கண் படைத்
தலையே - நாலாயிரம் கண்களைப் படைத்தாரில்லையே.

(தா - ம்.) திருச்செங்கோட்டில் எழுந்தருளியிருக்க
முருகக்கடவுளின் போழைக்கண்டு வணங்குதற்கு எழுந்
திரண்டுகண்டனும் போதா என்க.

91. முருககடவுளை வணங்குதலின் பேறு.

கடமான் மருகனை செமமான் மருகை களவுகொண்ட
வநமா லுலவனைச் சேவற்கைக் கொள்ள வானமுமய
பொருமா வினைச்செற்ற போர்வே லணக்கனனிப் பூமர்த
தமம் மருவுசெய் கோட்டை வாழ்த்துகை சாலநன்று.

(இ - ள்.) கருமான் மருகனை - கரிய நிறத்தினராகிய
திருமாலுடைய முருகரும், செம் மான் மருகைக் களவு
கொண்டு வரும் மாதலவனை - சிவந்த மான்மகளாகிய வள்
ளிநாயகியைக் களவெடுத்ததுவந்த வேட்டுவரும், சேவக்
கை கோளனை - சேவற்கொடியைக் கையிற் கொண்டவரும்,
வானம் உய்யப் பொரும மாலனைச் செற்ற போர் வேளனை -
விண்ணுலகம் உய்யுமபடி போர்புரிந்த சூரனாகிய மாமரத்
தைத் துணிதத போர்குரிய வேற்படையையுடையவரும்,
கன்னிப் பூகம் உடன் மாதரு மருவு செங்கோட்டை - இளங்
கழக மரங்களோடு மாமரங்களும் பொருத்தப்பெற்ற
திருச்செங்கோட்டு மலையையுடையவநமாகிய முருகக்கட
வுளை, வாழ்த்துகை சாலநன்று - வாழ்த்துதல் மிகவும்
நன்மையாகும்.

குறிப்பு. "கருமான் மருகன்" என்றதனால், தெய்வ
யானையம்மையாகிய இச்சாசத்தியையும், "செம் மான்
மருகை" என்றதனால் வள்ளிநாயகியாராகிய கரியாசத்தி

யையும், 'சேவர்' எனக் கொள்ளு' என்றதனால் மரையையக் காரிப்படுத்தும் பரிச்சித்த சதத்தியையும், 'வேலி' என்றதனால் தானாகத்தியையும் முதலக்கடவுள் உடையவர் என்பதைக் குறிப்பாய் அறிக.

(தா - ம) முதலக்கடவுளை மணங்குந்தர, உடையதென மகன் தீயிற் தான் பெயர் உடைய.

92. திருவடி வேண்டல்.

தொண்டர்ணா மனடிமென னிணடி நக நந்தத்த நலாமி நன்னடைய புண்டி நந்த நலாயணா தன்ன வெந்நர் / னுந் நன்னடைய தொண்டெனா மன டங்கொண்டு மண்புரினா மணநி னன்ன டன்ன மண்ணி மெடமல் வெந்நுட நாவல்கே.

(இ—ள.) தண்ட நண்ட வெந்நர் - வேகம் பெரித்த நிய செனையையா டா கொடிய நயனெனன், மணநி மண ட - ம கொண்டு - மணனில் மண்ணால் நந்தைத் தக்க கொண்டு, அண்ட - அண்ட கொண்டு மணடி மிண்ட நலாமி - தேவர் - என்குடி கலாநிதி தெநங்கிப் பொருதலைக் கண்டு. அண்ட - உருண்ட விண்டு ஓடாமல் - தேவர் கள உருண்டு தமமலன்கவிடதி ஓடாதுமடி, வெந்நொட்ட காளா - வேற்படையைச் சொல்கிய கடவுளே, தொண்டர் கள கண்டு அண்டி மெடமாநி உண்டு இருக்கும் - அடியா - கண்டு தெநங்கி அளவி உண்டு கொண்டி நக்கும், சுததநானம் எனும் தண்டை அம்மண்டிகம் தநவாய - சுத்தநானம் என்று சொல்லப்படும் தண்டையை அணிந்த அழகிய திருவடிகளாகிய தாமரைகளை அடியெனுகும் தந்தருள்வீராக.

குறிப்பு 1 தண்டம் - வேகம். வலி என்னுள்பொருத்தும்.

2. தண்டம் - சேனை.

(தா - ம.) முதலக்கடவுளே, உமது அன்பர் அடிந்தியி நக்கும் திருவடிகளை அடியெனுகும் தந்தருள்வீராக

93. முநகக்கடவுளது பராக்கிரமம்.

மண்கம முந்தித் திருமால் வலம்புரி யோசையந்த
விண்கமழ் சோலையும் வாவிபுங் கேட்டது வேலெடுத்துத்
திண்கிரி சிந்த விளையாடும் பிள்ளை திருவரையிற
கிண்கிரி போசை பதின லுலகமுங் கேட்டதுவே.

(இ—ள்.) மண்கமழ் உந்தித் திருமால் வலம்புரி
ஓசை - பூமியை உண்டதினால் மண்ணினது மணம் கமழு
கின்றவயிற்றினையுடைய திருமாலுடைய வலம்புரிச் சங்கின்
ஓசை, அந்த விண்கமழ் சோலையும் வாவிபுங் கேட்டது -
அந்த விண்ணுலகத்துள்ள வாசனைப்பொருந்திய சோலையி
லும் வாவிபிலும் கேட்டது, திண்கிரி சிந்த விளையாடும்
பிள்ளை - வேலாயுகத்தையெடுத்து வலிமைப்பொருந்திய
கிரௌஞ்சமலை சிதறும்படி விளையாடிய குழந்தையாகிய
முநகக்கடவுளது, திரு அரையில் கிண்கிரி ஓசை - திரு
வரையிற் கட்டிய கிங்கினியின் ஓசை, பதினால் உலகமும்
கேட்டது - பதினாலுலகங்களிலும் கேட்டது.

குறிப்பு: 1. மண்கமமுந்தித் திருமால் - (செ. 62.
கு. 4. பார்.) உந்தி - வயிறு.

2. திருமால் வலம்புரி யோசையந்த விண்கமழ் .
திருமால் கிருஷ்ணாவதாரத்திலே தேவர்களை வென்று
விண்ணுலகத்துள்ள பாரிசாத விருகத்தைப் பூமியிற்
கொணர்ந்த வெற்றியைக் குறித்தது.

3. திண்கிரி சிந்த விளையாடும் பிள்ளை திருவரையிற்
கிங்கினி... :- முநகக்கடவுள் பதினாலுலகத்தாரையும்
தம்முள் அடக்கிக் கொடுமைசெய்த அசுரரை அழித்த
வெற்றியைக் குறிப்பது. பதினாலுலகம் - மேலுலகமும்
கீழுலகமும். மேலுலக - (செ. 16. பார்.) கீழுலக -
அதலம், விதலம், சுதலம், தராதலம், இரசாதலம்,
மகாதலம், பாதாளம்.

(தா-ம்.) முருகக்கடவுள் பிரம் விட்டுணுக்களினும்
மேம்பட்ட பரம்பொருள் என்பது தோன்ற அவரது
பராக்கிரமம் கூறப்பட்டது.

94. முத்தியடைதற்குபாயம்.

தெள்ளிய வேனலிற் கிள்ளையைக் கள்ளச் சிறும்பெறுபு
வள்ளியை வேட்டவன் முள்வேட்டிலின்று வள்ளித்
துள்ளிய கெண்டையைத் தொண்டையைத் தோதக் சொல்லை
வெள்ளிய நித்தில வித்தார மூரலை வேட்டதெஞ்சே. [நல்ல

(இ-ள்.) சிறு வள்ளித் தள்ளிய கெண்
டையை - சிறிய வள்ளிக்கொடிகள்போலும் காதுகளைத்
துரந்து துள்ளுகின்ற கெண்டை மீன்போலும் கண்களையும்,
தொண்டையை - கொவ்வைக்கணிபோலும் வாயையும்,
தோதக் சொல்லை - வஞ்சகம்பொருந்திய வார்த்தை
களையும், நல்ல வெள்ளிய நித்தில வித்தார மூரலை - நல்ல
வெண்மையான முத்தையொத்த வித்தாரமான பற்களை
யும், வேட்ட தெஞ்சே - விரும்பிய மனமே, தெள்ளிய
ஏனலில கிள்ளையை - தெளிந்த திண்ப்பயிரைக்காத்த கிளி
போன்றவரும், கள்ளச் சிறுமி எனும் வள்ளியை - கள்ளப்
புணர்ச்சிக்குரிய சிறு பெண்ணுமாகிய வள்ளிநாயகியை,
வேட்டவன் தான் வேட்டிலை - விரும்பி ஆட்கொண்டவ
ராகிய முருகக்கடவுளின் திருவடிகளை விரும்பினாயில்லை

குறிப்பு: 1. தெள்ளுதல் - பக்குவமடைதல்.

2. தான் - திருவருள்.

3. களவுப் புணர்ச்சி-கந்தருவமணம். தந்தை தாயர்
அறியாது தலைவனுந் தலைவியுந் தம்முட்கூடும் புணர்ச்சி.

4. வள்ளி - ஒரு கொடி.

(தா-ம்.) சிற்றின்பத்தை விரும்பி உழலும் மனமே,
முருகக்கடவுளுடைய திருவடிகளை விரும்பினாயின்
பேரின்பமுத்தி சித்திக்கும்.

95. உண்மைநிலை.

யானு னெனுஞ்சொல் லிரண்டுக்கெட்டாலன்றி யாவருக்குத் தோன்றாது சத்தியத் தொல்லைப் பெருநிலஞ் சூகரமாய்க் கெனான் மருகன் முருகன்குரு பாகரன் கேள்வியினுற் சானருந் மற்ற தனிவெளிக் கேவந்து சந்திப்பதே.

(இ—ள்.) யான் தான் எனும் சொல் இரண்டும் கெட்டால் அன்றி - யான் தான் என்னும் இரண்டு சொற்களாலுமுண்டாகும் மலவாசனை நீங்கினாலன்றி, யாவருக்கும் சத்தியம் தோன்றாது - ஒருவருக்கும் உண்மைநிலையாகிய சுகாதீதம் தோன்றாது, தொல்லைப் பெருநிலம் சூகரம் ஆய்கின்றான் மருகன் - பழைய பெரிய பூமியைப் பன்றியுருவங்கொண்டு கிழித்தவராகிய திருமாவின் மருகரும், முருகன் க்ருபாகரன்—இளமையுடையவரும் கருணாகருமாகிய முருகக்கடவுளின், கேள்வியினால் சான்று - உபதேசத்தால் அமைந்து, ஆரும் அற்ற தனி வெளிக்கே வந்து சந்திப்பது - யாவருமற்ற வெறுவெளியிலே அந்நிலை வந்து கூடுவதாகும்.

குறிப்பு: 1. யான் தான் - யான் தான் எனப்பகுத்துக் காணும் உணர்வு. தான் - அவன், பதி. இம்மலவாசனை நீங்கினாலன்றிச் சிவாநந்தத்தை அநுபவித்தல் கூடாது. "இருமை யொருமையில் பெருமையை" "நீயின்றி நானின்றி" (திருப்புகழ்த் திரட்டு 109. 140). "யானுனெனலறலே யின்பநிட்டை." (தாயுமா)

2. சத்தியம் - சுகாதீதமாகிய உண்மைநிலை, சிவப்பேறு.

3. கேள்வியினுற் சான்று - முருகக்கடவுள் உபதேசித்தபடி சாதனஞ் செய்து தத்துவச் சேட்டையும் தற்போதச் சேட்டையுமின்றி அருளில் அடங்கி.

4. ஆரும் அற்ற தனி வெளி—தத்துவங்கள் முதலியன கழன்ற அருணை.

(தா—ம்.) போதவாசனை நீங்கியவிடத்திற் சிவநாதம் உதயமாகும்.

96. திரோதானசத்தியின் தொழிலறல். தடக்கொற்ற வேண்மயி லேமிடர் திரத் தனிவிடினீ வடக்கிற் கிரிக்கப் புறத்துநின் றேகையின் வட்டமிட்டுக் கடற்கப் புறத்துங் கதிர்க்கப் புறத்துங் கனகசக்ரத் திடர்க்கப் புறத்துந் திசைக்கப் புறத்துந் திரிசுவையே.

(இ—ள.) தடக் கொற்றவேள் மயிலே - பெரிய வெற்றியையுடைய முருகக்கடவுளின் வாகனமாகிய மயிலே, இடர் திர தனி விடின - எனது பிறவித்துன்பம் நீங்கும்படி தனிமையாகிய சுத்த அருணிலையில் என்னை விடுவாயானால், கடற்கு அப்புறத்தும் - கடலுக்கு அப்பாலும், கதிர்க்கு அப்புறத்தும் - சந்திர சூரியர்களுக்கு அப்பாலும், கனகசக்ரத் திடர்க்கு அப்புறத்தும்—பொன்மயமான சக்கிரவாளகிரிக்கு அப்பாலும், திசைக்கு அப்புறத்தும் - எட்டுத்திசைகளுக்கும் அப்பாலும், வடக்கிற் கிரிகு அப்புறத்தும் - மேருமலைக்கு அப்பாலும், நின் தோகையின் வட்டம் இட்டு திரிசுவை - உனது தோகையால் வட்டமிட்டுப் பறந்து திரிவாய்.

திறிப்பு: 1. தடக்கொற்ற வேள் மயில் - மலங்களைப் போக்கும் முருக வேளின் திரோதானசத்தி. கொற்றம் - வலி, வெற்றி.

2. தனிவிடில் - தத்துவங்களும் போதச்செயலும் நீங்கிய சுத்த அருணிலை.

3. வடக்கிற் கிரி - மேருமலை. அது சுத்தமாயையைக் குறித்துநின்றது.

4. கடல் - சமுத்திரம். அது கன்மங்களைக் குறித்து நின்றது. ஆன்மாக்களுக்குக் கன்மங்களை நுகர்விக்குந் தொழில் இல்லை என்பபடி.

5. கதிா - சந்திர சூரியர்கள். கேவல சகலங்களைக் குறிப்பன.

6. கனக சக்ரத் திடர் - பிரகிருதியாயை. அது மயக் கத்தைச் செய்வதனூற் "கனக சக்ரத்திடர்" என்றார்.

7. திசை-எட்டுத்திசைகள். அசுத்தமாயா காரியங்கள்.

(தா—ம்.) முருகக்கடவுளுடைய வாகனமே, சுத்த நிலையில் என்னை விடுவாயாயின், எனது பாசனிமோசனத்தை நாடிச் செய்யுந் தொழில் உனக்கில்லை என்பதாம்.

97. விட்டுனு திதித்தொழில் செய்தல்.

சேலிற் திகழ்வயற் செங்கோடை வெற்பன் செழங்கலபி
ஆலித் தநந்தன் பணமுடி தாக்க வதிந்ததிர்ந்து
காலிற் கிடப்பன மானிக் காசியுங் காசினியைப்
பாலிக் க மாபனுந் சக்ரா புதமும் பணிலமுமே.

(இ ள்.) சேலின் திகழ வயல் - சேல்மீனகளால் விளங்குகின்ற வயல்கள் ஆழ்ந்த. செங்கோடை வெற்பன் செழும் கலபி - கிருச்செங்கோடு என்னும் மலையிலிருக்கும் முருகக்கடவுளுடைய அழகிய மயிலவாகனமானது, ஆலித்து அநந்தன் பணமுடி தாக்க - ஆரவாரித்து அதிசேடன என்னும் பாம்பின் முடிகளைத் தாக்குதலால், அதிர்ந்து அதிர்ந்து காலிக்கிடப்பன - அசைந்து அசைந்து அம்மயிலுடைய கால்களின் கீழ்க்கிடப்பன, மாணிக்க இராசியும்-அம்முடிகளிலுள்ள மாணிக்கத்திரளும், காசினியைப் பாலிக்கும் மாயனும் சக்கராயுதமும் பணிலமுமே-பூமியைப் பாதுகாக்கும் திருமாலும் அவருடைய சக்கராயுதமும் சங்குமேயாம்.

குறிப்பு: 1. செழங்கலபி ஆலித்தநந்தன் பணமுடி தாக்க - முருகக்கடவுளது திரோதானசத்தியாகிய மயில் பிரகிருதிமாயையைக் காரியப்படுத்த. அநந்தன் - பிரகிருதியாயை.

2. மாணிக்கராசி - பிரகிருதியிற்றேன்றிய தத்துவங்கள் இருபத்து நான்கும். முருகக்கடவுளின் சத்தி காரியப்படுத்துவதினால் தத்துவங்கள் தோன்றும் என்பதும் விட்டு ஹூழர்த்தி தமது காக்குந்தொழிலைச் செய்வா என்பதும் பெறப்படும்.

(தா—ம.) முருகக்கடவுளின் ஆன்றொயைக்கொண்டு திரமால் தத்தொழிலைச் செய்வா என்பதாம்.

98. முத்திக்கேற்ற நெறியை வேண்டல்.

கதிதனை யொன்றையுங் காண்கின்றி லேன்கந்த வேன்முருகா நதிதனை பன்னபொய் வாழ்விலன் பாய்நாய் பாற்றொதிந்த பொதிதனை புங்கொண்டு திண்டாடு மாறெனைப் போதவிட விதிதனை நொந்துநொந திங்கேபென் றன்மனம் வேகின்றதே

(இ ள்.) கந்த - கந்தசுவாமியே, வேல் முருகா - வேற்படையையுடைய முருகக்கடவுளே, நதிதனை அன்ன பொய் வாழ்வில் அன்பாய்—ஆற்றாநீர்ப்பெருக்கை ஒத்த நிலையில்லாத இவ்வுலகவாழ்க்கையில் அன்புடையேனாய், நாய்பால் பொதிந்த பொதிதனையும் கொண்டு - நராயு களாற் கட்டி மூடிய உடம்பாகிய பொதியையுங்கொண்டு, திண்டாடுமாறு - கலக்கமடையும்வண்ணம், எனைப்போது விட்ட விதிதனை நொந்து நொந்து - என்னைப் பிறவியிற் செல்லவிட்ட ஊழ்வினையை நினைந்து வருந்தி வருந்தி, என்றன மனம் இங்கே வேகின்றது - எனது மனமானது இவ்விடத்து வேகின்றது, கதிதனை ஒன்றையும் காண்கின்றிலேன் - முத்தியடைதற்கேதுவான வழி ஒன்றையும் பெற்றிலேன்.

குறிப்பு: 1. கதிதனை யொன்றையும்—முத்தியடைதற கேதுவான சாதனங்கள்.

2. பொய்வாழ்விலன்பாய் - பிரபஞ்சப்பற்றுடையேனாய். பிரபஞ்ச போகங்களில் ஆசையை உண்டாக்குவது ஆணவமலம்.

3. தர்ப்பாற் பொதிந்த பொதி - மாயாகாரியமான உடம்பு.

4. திண்டாடுதல்-சஞ்சிதவினையின் பயனாகிய இனபத் துன்பங்களை அநுபவித்தல்.

(தா -ம.) முருகக்கடவுளே, எனது மல மாயை கன் மங்களை நீக்கி உமது திருவடியை அடைகற்கேதுவான வழியைக் காட்டியருள்வீராக.

99. திருவடிக்கிரங்கல்.

காவிக் கமலக் கழலுடன் சேர்த்தெனக் காத்த ஞாய் தூவிக் தலையில் வாகன னேதுணை பேதுமின்றித் தாவிப் பரக் கொளுகொம் பிலாத தனிக்கொடிபோற் பாவித் தனிமநத் தள்ளாடி வாடிப் பதைக்கின்றதே.

(இ-ள்.) தூவிக் குலமயில் வாகனனே - சிறகுக் கூட்டத்தையுடைய மயிலை வாகனமாகவுடையவரே, தாவிப்படரக் கொளு கொம்பு இலாத தனிக் கொடிபோல் - தாவிப்படர்வதற்குக் கொளுகொம்பு இல்லாத தனிமையாகிய கொடியைப்போல, பாவித்தனிமனம்—தீமை பொருந்திய தனிமையான அடியேனுடைய மனமானது, துணை ஏதும் இன்றி—தனி சிறிதும் இல்லாமல், தள்ளாடி வாடிப் பதைக்கின்றது - அசைத்து சோந்து துடிக்கின்றது ஆதலால், காவிக் கமலக் கழலுடன் சேர்த்து என்னைக் காத்தருளாய்-செந்தாமரை மலர்போன்ற உமது திருவடிகளோடு அணைத்து அடியேனை இரட்சித்தருள்வீராக.

குறிப்பு: கொளு கொம்பு - கொடிகள்பற்றியேறிப் படருதற்கு நட்டகொம்பு, பற்றுக்கோடு.

(தா—ம.) ஆதாரமின்றித் தளர்ந்துநிற்கும் அடியேனுக்குத் தேவரீர் திருவடிகளைப் பற்றுக்கோடாகத் தந்தருள்வீராக.

100. அடியார்மகிமை.

இந்தலைச் சற்றுங் கருதேனைப் போதம் வேளையன்பற்
கெடுத்தல் லாத்தொன் றிற்கூட புலவா கிரௌஞ்சுவெற்பை
அந்தலைச் சாதித்த வேலோன பிறவி யறவீச்சிற
விடுதலைப் பட்டது விட்டது பாச விளைவிலங்கே.

(இ—ள.) கிரௌஞ்சு வெற்பை அந்தலைச் சாதித்த
வேலோன் - கிரௌஞ்சமையைப் பொடியாக அழித்த
வேற்படையையுடைய முருகக்கடவுள், பிறவி அற-எனது
பிறவி நீகரும்பொருட்டு, இந்தலைச் சற்றுங் கருதேனை
போதம் இலேலை-இரப்போருக்காக கொடுப்பதைச் சிறிதுப
நீளையாதலனுந் ஞானமில்லாதவனுமான அடியேனை,
அன்பால் - தமது பேரன்பால், கெடுத்தல் இலாத் தொண்ட
டரில் கூட்டியவா - அழிவில்லாத தமது அடியாரோடு
சேர்த்த பூதரை என்ன வியாபாயதாயிடுக்கிறது.
அங்ஙனம் கூட்டியதனால், பாசவினை விடவது விட்டது -
பாசவினையாகிய கட்டு ஒழிந்தது, இச்சிறை விடுதலைப்
பட்டது - தனுகரணங்ஙனம் கிடக்கத் துச்சநரையும
நீங்கிற்று.

குறியு: 1. கெடுத்தல்வாத்தொண்டர் - நிறப்பிறப
பற்ற அடியவர்.

2. சிறை விடுதலைப்படல் - மாயாமலம் நீங்கல்.

3. பாசவினை - ஆகாமியவினை. இது சஞ்சிதமாய்
பிறவியைக் கொடுத்தாதலால் "விடவது" என்றது.
ஆகாமியவினை ஏறுதிருத்தலாற் சஞ்சிதவினையுடிக்
அதனாலவரும் மாயாகாமியமான கூட்டியுடிக் என்றபடி.

(தா.ர்.) முருகக்கடவுள் தாண்டு அடியாருடன் என்னைக்
கூட்டினபடியால் எனக்கு இனிப்பிறப்பில்லை என்று அடியார்
மகிமை கூறப்பட்டது.

101. நூற்பயன்.

சலங்காணும் வேந்தர் தமக்குமகு சாயமன் சண்டைக்கந்தர்
துலங்க நரகக் குழிபணு கார்துட்ட நோயணுகர்
கலங்கார் புலிக்குங் கரடிக்கும் யாணைக்குங் கந்தலன்னான்
அலங்கார நூற்று ஸௌநகவி தான்கற் றறிந்தவரே.

(இ—ள்.) நன்னூல் - நல்ல நூலாகிய, கந்தன் அலங்காரம் நூற்றுள் - கந்தரலங்காரக்குவிகள் நூற்றுள், ஒரு கவிதான கற்று அறிந்தவர் - ஒரு கவியையாயினும் கற்று அகன் பொருளை அறிந்தவர், சலம் காணும் வேந்தர் தமக்கும் அஞ்சார் - இவ்வுலகத்திலே பெருங் கோபந்த செய்யும் அரசருக்கும் அஞ்சமாட்டார், யமன் சண்டை கந்த அஞ்சார் - இயமன் செய்யும் போருக்கும் அஞ்சமாட்டார், துலங்க நரகக் குழி அணுகார் - இறந்தரினனர் இடையடைந்த நரகக்குழியையும் அடையார், துட்ட நோய அணுகார் - இவ்வுடலோடிருக்கும்பொழுது தீயநோயும் அணுகப்பெறார், புலிக்கும் கரடிகும் யாணைக்கும் கலங்கார் - துட்டமிருக்களாகிய புலிக்கும் கரடிக்கும் யாணைக்கும் மனங்கலங்கமாட்டார்.

குறிப்பு 1. சலம் - பெருங்கோபம்.

2. துலங்கா நரகக்குழி - பிரகாசமில்லாத நரகக்குழி; எனவே இந்நடைந்ததாம்.

(நா - ம்.) கந்தரலங்காரத்தை நியமமாகப் பாராயணஞ்செய்வோர், இமமையில் இராசபயம் முதலிய துன்பங்களும், மறுமையில் நரகத்துண்டிழ் அடையா என்பதாம்.

ஏல பிரதிநிதங்களிலே அதிசயமாகக் காணப்பட்ட
செய்யுள்கள்.

I. குருதேரிசனம்.

திருவடி புத்தண்டை புஞ்சிலம் புஞ்சிலம் புந்நவம்
பொருவடி வேலுங் கடம்புந் தாம்புய மாநிண்ணம்
மருவடி வான வதனங்க ளாறு மலர்க்கண்களங்
குருவடி வாயவந்தென் னுள்ளங் குளிரக் குதிகொண்டலே.

(இ ள்.) திருவடியா - மருகக்கடவுளுடைய திருவடி
களும், தண்டையும்கிடம்பும் - அதிநவபுகளில் அணிதத
குணையும்கிடம்புகளும், சிலம்பு ஊடுருவப் பொருவடி
வேலுங் - கிரௌஞ்சயலே துளைபதும்படி போர்செய்த
அர்மையான வேறபடையும்கடம்பும் - கடப்பமலர்மடையு
யும், தடம் புயம் ஆரிரண்டும் - அகன்று புயங்கள் பன்னி
ரண்டும், மருவடிவு ஆன ஆறு வதனங்களும்—ஒன்றுடன்
ஒன்று பொருந்திய உறுப்புக்களாகிய ஆறு திருநகற்
களும், மலர்க்கண்களும் - காபரைமலர் போலும் பன்னி
ரண்டு திருக்கண்களும் மூன்றுகச் சேர்ந்து, குருவடிவாய்
வந்து—குருநாத்தமாய் எழுந்தருளிவருது, என் உள்ளம்
குளிர - எனது மனமானது குளிரும்படி, குதிகொண்ட -
ஆந்திக்கூத்தாடின.

குறிப்பு. 1. திருவடி தன்னை முதலியனவற்றுள்ளே திரு
வடி, புயமாரிரண்டு, வதனங்களாறு, கண்கள் என்பன
பிரத்தியங்கங்கள் வெவ் வொன்றும். தண்டை, கிடம்பு,
கடம்பு பொருள்கள், இவையெல்லாம் அருள்வடிவாயுள்
ளன. அருள்வடிவாயுள்ள இவை மூன்றுகச் சேர்ந்து குருவடி
வாய்த் தோன்றி எனது மனத்துயரத்தை நீக்கின என்
து பொருள். மனத்துயரமாவது ஞானசாரியரை என்று
அடைவோம என்னும் காதல.

2. குதிகொள்ளல் - ஆந்திக் கூத்தாடல். “செந்தி
லிலுமென்றன்முன் கொஞ்சி நடனங்கொளுங் கந்த
வேளே.” (திருப்புகழ்த்திரட்டு 2௪. 89.)

(தா ம்.) எனது காதல் தீரும்படி முதலக்கடவுள் குருவடிவாய் என்முன் எழுந்தருளி வந்தார் என்பதாம்.

2. அருணிலை வேண்டல்.

இராப்பக லற்ற விடங்காட்டி யானிநத் தேதுதிக்கக் குரப்பினை தண்டையத் தாளநு ளாங்கரி கூப்பிட்டநாள் கராப்படக் கொன்றக் கரிபோற்ற நின்று கடவுண்மெச்சப் பராக்ரம வேல நிநுதசங் கார பயங்கரனே.

(இ—ள்.) கரி கூப்பிட்ட நாள் - கஜேந்திரன் என்னும் யானையானது (ஆதிமூலமே என்று) கூப்பிட்ட நாளில், கராப்படக் கொன்று அக்கரிபோற்ற நின்று கடவுள் மெச்சம் - அதனைக் கவ்விய முதலை அழியும்படி கொன்று அந்த யானை துதிக்கின்ற திருமாலும் பாராட்டுகின்ற, பராக்ரம - சரீரசாமர்த்தியத்தை உடையவரே, வேல - வேற்படையையுடையவரே, நிநுதசங்கார அக்ரரை அழிப்பவரே, பயங்கரனே - அக்ரருக்குப் பயத்தைச்செய்பவரே, இராப்பகல் அற்ற இடம் காட்டி. - கேவலசகலங்களற்ற அந்நிலையைக் காட்டி, யான் இருந்தே துதிக்க - அடியேன் அந்நிலையிலிருந்து துதிக்கும்படி, குரப்பினை தண்டையத் தாள் அருளாய் - குராமலர்மாலே அணிந்த தண்டையைத்தரித்த உம்முடைய திருவடிகளைத் தந்தருள்வீர்.

(தா—ம்.) கேவலசகலங்களற்ற சுத்தநிலையிலிருந்து உம்மைத் துதிக்கும்பொருட்டு அடியினுக்கு மமது திருவருளைத் தருவீராக.

3. அநுபவநிலை தெரிவித்தல்.

செங்கேழுதித்த சிவவடிவேலுந் திருமுகமும் பங்கே நிரைத்தநற் பன்னிரு தோளும் பதுமமலர் கொங்கேய தரளஞ் சொப்புஞ்செங்கோடைக் குமரனென எங்கே நினைப்பினும் பங்கேயென் முன்வந் தெதிர்தீர்பனே.

(இ—ள்.) பதும மலர்க் கொங்கேய் தரளம் சொரியும் செங்கோடைக் குமரன் என எங்கே நினைப்பினும் - தாம்

ரைப்பூவானது தாதுபோன்ற முத்துக்களைச் சொரிசின்ற திருச்செங்கோட்டிலுமையிலுள்ள குமரக்கடவுள் என்றுயான் எவ்விடத்தே நினைத்தாலும், அங்கே - அவ்விடத்திலே, செங்கேழ் அடுத்த சிவனடி வேலும் - சிவந்த நிறம்பொருந்திய கோபத்தையுடைய கூரிய வேற்படையும், திருமுகமும் - ஆறுதிருமுகங்களும், பங்கே நிரைத்த நல் பன்னிரு தோளும் - பக்கங்களிலே வரிசையாயி நுக்கின்ற நல்ல பன்னிரண்டு கிருப்பயங்களும்கொண்டு, என் முன் வந்து எதிர்திற்பன் - அவர் எனக்கு முன்பாக வந்து எதிரே நின்றருளுவர்.

குறிப்பு. 1. கொங்கைய் தரளம் - முத்துக்குப் பிறப்பிடம் இருபத்தொன்று. அவற்றுள் தாமரைப்பூ ஒன்று. கொங்கு - பூந்தாது. கொங்கு ஏய் - பூந்தாதை ஓத்த.

2. பங்கே நிரைத்த - பக்கங்களிலே நிரையாமிருக்கின்ற. அவருடைய முகங்கள் எப்பக்கங்களிலுமுள்ளவரின் அங்குணம் கூறினார்.

(தா—ம்.) திருச்செங்கோட்டில் எழுந்தருளியிருக்கும் முருகக்கடவுளை என்று அடியென் எவ்விடத்து நினைத்தாலும், அவ்விடத்தே அவர் தமது வேற்படை முதலிய வற்றோடு எனக்கெதிரே தோன்றிதிற்பா.

4. வினைநீக்கம் வேண்டல்.

ஆவிகு மோம் வநமா நறிந்துன் னநுபதங்கள்
போலிக் வேன்று நினைக்கின்றி லேன்வினை தீர்த்த நாய்
வாவித் தடவயல் சூழந திருத்தணி மாமலையாடி
சேவற கொடியுடை பாணை பமர சிகாமணியே.

(இ—ள்.) வாவித் தடவயல் சூழும் - தூங்குகூடியுடைய பரந்த வயல்கள் சூழப்பெற்ற, திருத்தணி மாமலை வாழ் - திருத்தணிகையாகிய பெரியமலையில் எழுந்தருளியிருக்கும், சேவல் கொடியுடையானே - கொழிக்கொடியையுடையவரே, அமர சிகாமணியே - தேவர்களுக்கு முடிமணிபோல்

றவரே, ஆவிக்கு மோசம் வருமாறு அறிந்து - உயிருக்கு ஆகாமியவினையாகிய கேடுவந்துபொருந்தும் முறைமையை அறிந்து, உன் அருள் பதங்கள் சேவிக்க என்றும் நினைக்கின்றிலேன் - உமது அருளாகிய திருவடிகளை வழிபட எக் காலமும் உணருகின்றேனில்லை, வினை தீர்த்தருளாய் - எனது சஞ்சிதவினையை நீக்கியருள்வாய்.

குறிப்பு. 1. ஆவிக்கு மோசம் வருமாறு அறிந்து: பிராரத்தவினையை அநுபவிக்கும்பொழுது நிகழும் விருப்பு வெறுப்புக்களால் நல்வினை தீவினைகள் செய்யப்படும். இந்த நல்வினை தீவினைகள் ஆகாமியவினை எனப்படும். வருமாறு அறிதல் - நல்வினை தீவினைகளுக்குக் காரணம் விருப்புவெறுப்புக்களென்றறிதல். திருவருள் தோன்று மிடத்து ஆகாமியவினை ஏறுதாகையால், அருட்பதங்கள் சேவிக்க என்றும் நினைக்கின்றிலேன் என்றார்.

2. வினைதீர்த்தருளாய் - நல்வினை தீவினைகளால் வரும் புண்ணிய பாவங்கள் சஞ்சிதவினை எனப்படும். அச் சஞ்சிதவினை நீங்கியவிடத்துப் பிறப்பிறப்பும் நீங்குமாதலால், வினைதீர்த்தருளாய் என்றார்.

(தா—ம்.) முருகக்கடவுளே! எனது சஞ்சிதவினையை நீக்கி ஆகாமியவினை ஏறுதபடி அருளவிராக.

பிரபஞ்சப்பற்று நீங்க வேண்டல்.

கொள்ளித் தலையி லெறும்பது போலக் குலையுமென்றன் னள்ளத் துயரை யொழித்தரு ளாபொரு கோடிமுத்தத் தெள்ளிக் கொழிக்குங் கற்செந்தின் மேவிய சேவகனே வள்ளிகரு வாய்த்தவ னேமயி லேறிய மாணிக்கமே.

(இ—ள்.) ஒருகோடி முத்தம் தெள்ளிக்கொழிக்கும் கடல் - எண்ணிலவாகிய முத்துக்களைத் தெள்ளிக்கொழிக் குங் கடலையுடைய, செந்தின் மேவியசேவகனே - திருச் செந்திற்பதியில் எழுந்த நுளியிருக்கும் வீரரே, வள்ளிக்கு வாய்த்தவனே - வள்ளிநாயகியாருக்குச் சிறத்ததலேவரே.

மயில் ஏறிய மாணிக்கமே - மயில்வாகனத்தில் ஏறிய நூரும் மாணிக்கமபோல்பவரே, கொள்ளித் தலையில் ஏறும்பது போலக் குலையும் - இருதலைக் கொள்ளியினிடத்தே நடுவிலே அகப்பட்ட ஏறும்பைப்போல உலகின்ற, என்றன் உள்ளத்துயரை ஒழித்தருளாய் - எனது மனத்துயரை நீக்கியருள்வீராக.

குறிப்பு. 1. கொள்ளித்தலையிலெறும்பதுபோல... . மனை மக்கள் சுற்றும் என்னும் மாயாவலையில் அகப்பட்டுத் தவிக்கின்ற அடியேன் துயரத்தை என்பது.

2. வள்ளிக்கு வாய்த்தவன் - பேராநந்தத்தைக் கொடுப்பவர்.

3. மயிலேறிய மாணிக்கம் - திரோதானசத்தியால் மலங்களை நீக்குபவர்.

(தா—ம்.) முருகக்கடவுளே! பிரபஞ்சவாழ்வைப்பற்றி அழுந்தும் அடியேன் துயரத்தைநீக்கிப் பேரின்பவாழ்வைத் தந்தருளுவீராக என்பதாம்.

6. அருணிலையின்றலால் இயம்பயமில்லை. சூலம் பிடித்தெம பாசஞ் சுழற்றித் தொடர்ந்துவரும் காலன் தனக்கொரு காலும்ஞ் சேன்கடன் மீதெழுந்த ஆலம் குடித்த பெருமான் குமார னறுமுகவன் வேலுந் திருக்கையு முண்டே நமக்கொரு மெய்த்துணையே.

(இ—ள்) கடல்மீது எழுந்த ஆலம் குடித்த பெருமான் குமாரன் அறுமுகவன் - பாற்கடலில் உண்டாகிய நஞ்சை உண்டருளிய இறைவராகிய பரமசிவனுடைய குமாரராகிய ஆறுமுகக்கடவுளுடைய, வேலும் திருக்கையும் ஒரு மெய்த்துணை நமக்கு உண்டு - வேலாயுதமும் திருக்கரங்களும் ஒப்பற்ற உண்மைத்துணையாக நமக்கு உள்ளன. ஆதலால், சூலம் பிடித்து எம்பாசம் சுழற்றித் தொடர்ந்துவரும் காலன் தனக்கு ஒரு காலும் அஞ்சேன் - சூலா

யுதத்தைக் கையிற் பிடித்துக்கொண்டும் இயமனுடைய பாசக்கயிற்றைச் சுழற்றிக் கொண்டும் தொடர்ந்து வநங்கரவனுக்கு யான் ஒருகாலும் அஞ்சேன்.

சுறிப்பு. 1. இயமன் - மரணத்துக்கு அதிகாரியும், தரகத்துக்கு அரசனுமாய்த் தெற்குத்திசையில் நப்பவன்.

2. காலன் - இயமனுக்கு மந்திரியாய் உயிர்களின் இறுதி அறியுந்தொழின் முதலியனவுடையவன்.

(தா-ம்.) முருகக்கடவுளது வேலாயுதமும் திருக்கரங்களும் மெய்த்துணையாயிருத்தலால் யான் இயமனுக்கு அஞ்சேன்.

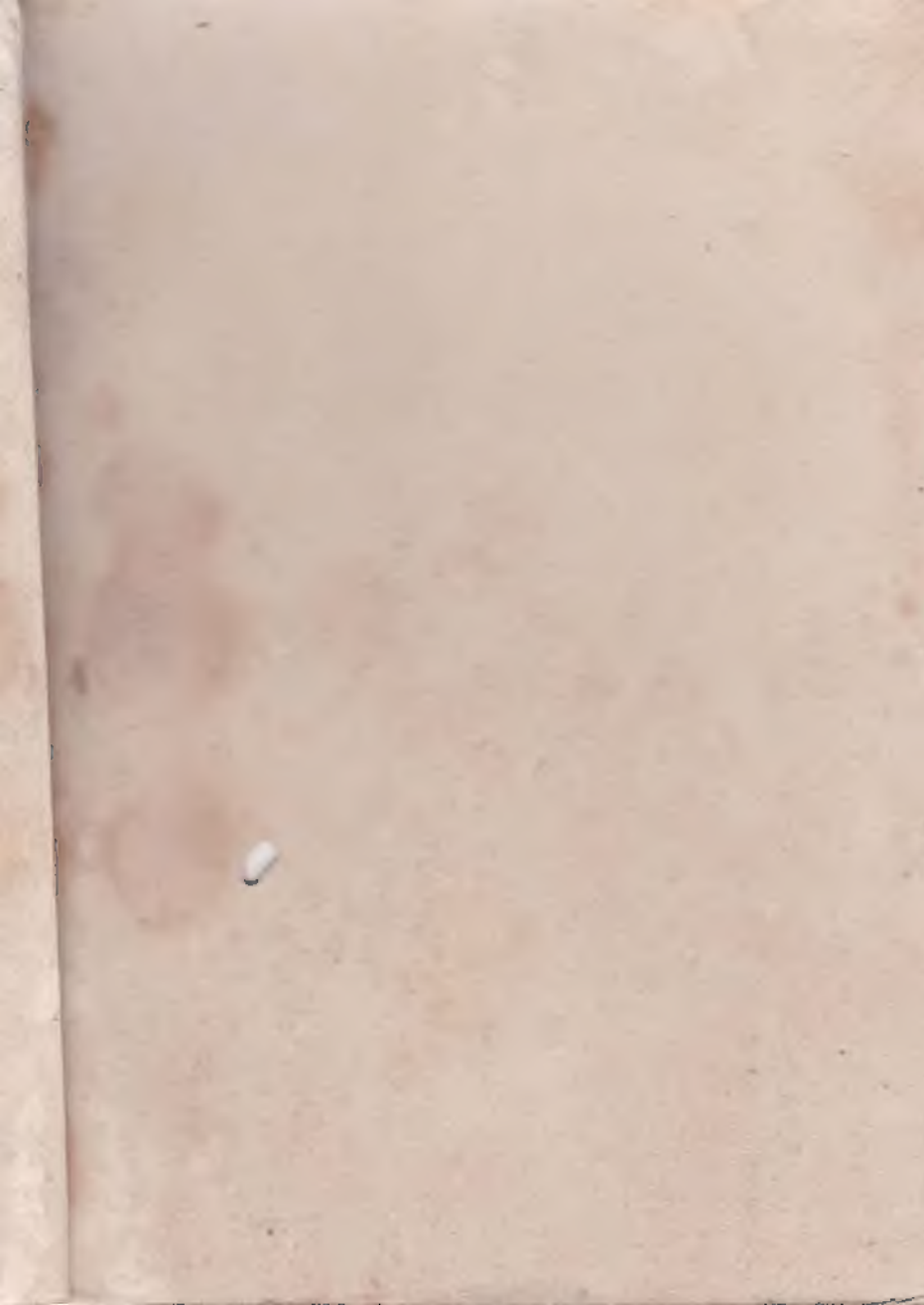
பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி

எண்கள் பக்கங்களைக் குறிக்கும்

அடலரு	1	சிந்திக்கி	67	படிக்குந்	57
அராப்புனை	81	சுழித்தோ	41	படைபட்ட	17
அழித்துப்	4	சூழிற்கிரி	56	பட்டிக்	72
ஆங்காரமு	62	சூலம்பிடி	110	பத்தித்திரு	54
ஆலுக்கணி	70	செங்கேழ	107	பத்தித்துறை	40
ஆவிக்கு	108	சேந்தனை	79	பந்தாடு	85
இடுதலை	104	சேனிற்றிகழ்	101	பாதித்திரு	71
இராப்பக	107	சேல்பட்	48	பாலென்ப	36
உதித்தாங்	45	சேல்வாங்கு	84	பாலேயனை	48
உருபுதரு	52	சொல்லுகை	14	புத்தியை	55
ஒருவரை	18	சொன்னகி	24	பெரும்பைம்	10
ஒளியில்	12	தகட்டிற்	88	பெறுதற்	74
ஓரவொட்	7	தடக்கொற்	100	பேற்றைத்	2
ஒலையுந்	32	தடுங்கோ	21	பொக்கக்	36
கடத்திற்	35	தண்டாயு	31	பொங்கா	66
கண்ணெட்ட	43	தந்தைக்	76	பொட்டாக	39
கதிகளை	102	தாராக	87	பொருபிடி	64
கருமான்	95	தாலடியோ	20	போக்கும்	80
கலியாற்	50	திருந்தப்	■	மண்கம	97
காட்டிற்	90	திருவடியு	106	மரணப்ர	27
காவிக்கடல	103	துருத்தி	78	மலையாறு	58
கிழியும்படி	63	தெய்வத்	29	மாகத்தை	86
கிளைத்துப்	37	தெள்ளிய	98	மாலைன்	94
கின்னங்	30	தேங்கிய	89	முடிநி	38
கூசைநெகி	15	தேரணியி	5	மைவீநங்	90
குப்பாச	19	தேனை	13	மொய்தா	28
குமரா	92	தொண்டி	96	யான்றென	99
கூர்கொண்	85	தொல்லாற்	51	வணங்கித்	93
கொள்ளித்	109	நானென்	44	வரையறு	68
கோடாது	83	நிணங்கா	49	விழிகுத்	77
கோழிக்கொ	26	நியானஞா	53	வெட்டுங்	72
சலங்கா	105	நீர்க்குமி	73	வெடிச்சி	60
சளத்திற்	11	நீலச்சிக	31	வேதாநம்	23
சாகைக்கு	61	நெற்றூப்	65	வேலாயு	91
சாடுஞ்ச	75	பங்கேரு	93	வேலேனி	33
சிகராத்	59	படிக்கின்	82	வையிற்	23

வலிகாமம் வடக்கு
பலநோக்குக் கூட்டுறவுச்
சங்கங்களின் சமாசம்.

(வரைவுள்ளது.)

சில்லறை விற்பனை நிலையங்கள்:

- * கீரிமலை   * தெல்லிப்பறை
- * மயிலிட்டி   * சுன்னாகம்

மொத்த விற்பனை நிலையங்கள்:

- * சுன்னாகம்   * தெல்லிப்பறை

எங்கள் சிறப்புச் சேவைகள்

- * பாண் தொழிற்சாலை
- * இரும்புக்கடை
- * வலை விற்பனை நிலையம்

வலை நிதானம்—

—நயம் 37க்கு

ஒருமுறை வசூலாகத்து பரிட்சித்துப் பார்க்கவும்.

வலிகாமம் வடக்கு

பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சமாசம்

சுன்னாகம்

&

தெல்லிப்பறை